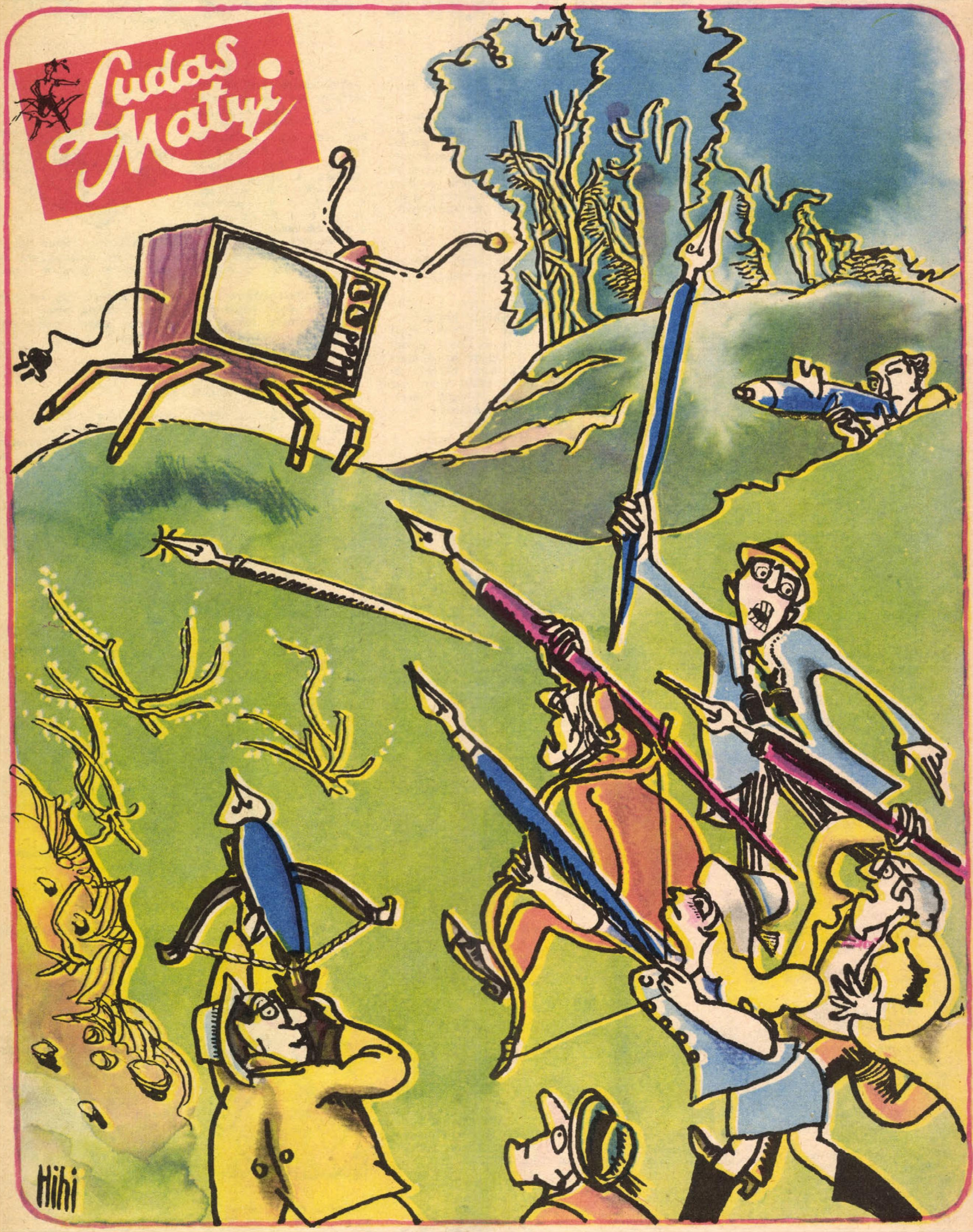
XXVII. évfolyam, 15. szám Ára: 1,80 Ft 1971. április 15.



Hegedűs István rajza

AZ ÜLDÖZÖTT

— Hajrá, kritikusok! Mindjárt kezdődik a tévé szórakoztató műsora!



KEDVES LUDAS!

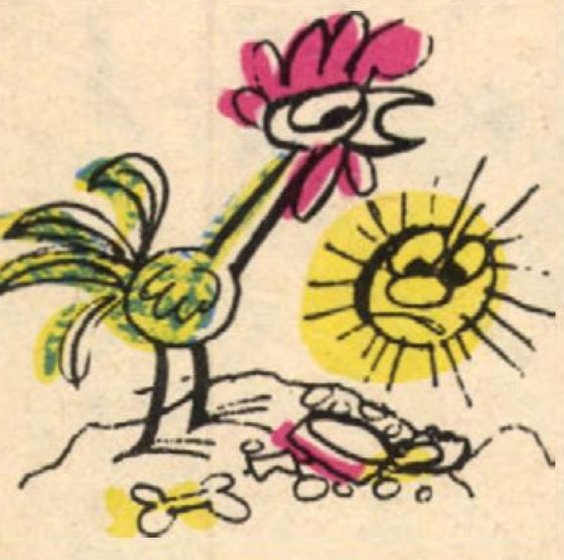
TÖRÖKBÁLINTI TŰNŐDÉSEK

Első számú tűnődés:

A SZEMÉTRŐL

Tavaly nyáron megszervezték a községben az intézményes szemétgyűjtést. Az intézmény még nem működik a legtökéletesebben: vannak olyan községrészek, ahol hetekig nem látják a szemeteskocsit. Az sem nevezhető tökéletes megoldásnak, hogy a szeméttelepet lakott területen jelölték ki, a Dózsa György és a Szent István utca közötti részen, a házaktól alig húsz méterre.

Az egészben egy valami van tökéletesen megszer-



vezve: az évi 120 forint szemétszállítási díj beszedése. Hiába próbálná valaki megtagadni a szemétpénz kifizetését, joggal hivatkozva arra, hogy hetekig, hónapokig nem hordják el tőlük a szemetet, az ilyen „lázadókat” rögvest azzal fenyegetik, hogy kikapcsolják a villanyukat. Ugyanis a szemétpénzt is a Közüzemi Díjbeszedő hajtja be a lakosságtól, a könnyebbség kedvéért hozzácsapva a villanyszámlához.

Ígéretet kaptunk a községi tanácstól, hogy a Dózsa György út végén azonnali hatállyal megszüntetik a Cséri-telepet, s a már eddig odahordott szemetet sürgősen elföldelik, hiszen ők is tudják, mennyire káros és veszélyes ez egészségügyi szempontból.

Azon tűnődöm: miért nem tudták ugyanezt már tavaly nyáron is, mikor ezt a területet szemétlerakodó helynek hivatalosan kijelölték?!

És azon is, hogy az eltelt kilenc hónap alatt a KÖJÁL-tól nem járt senki arra felé?

Második számú tűnődés:

A VÍZRŐL

Nyáridőn mindennapos a vízhiány a községben. Ilyenkor, tavasszal, még többnyire van víz, pláne hétköznapokon, csak szombaton és vasárnap szokott néha fennakadás lenni. A legtöbb asszony hétköznap ugyanis dolgozni jár, így majd mindenki a szabad szombatján vagy vasárnap végzi a nagymosást. És ezt a községi vízmű sokszor nem győzi szusszal. Vízszegény terület ez: az anahegyi kutak közül egy teljesen kiapadt, a tükörhegyi új kút vize túl sok vasat és mangánt tartalmaz, ezért nem használható. A törökbálinti kórház ennek ellenére más kórházaknak is vállal bérmosást.

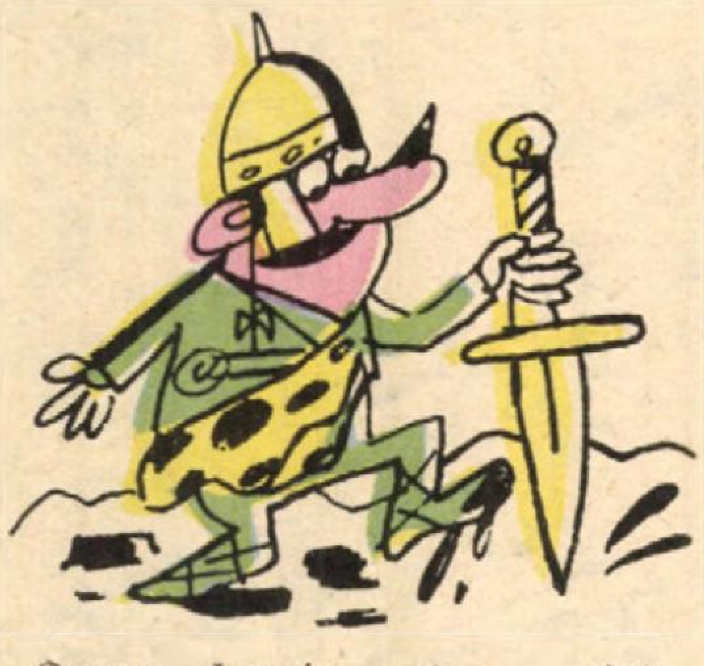
Azon tűnődöm: nem lehetne ezt a bérmosodát valamilyen vízben gazdaságosabb helyre „átcsoportosítani”, hogy kevesebb vizet fogyasztana a kórház s több maradna a törökbálinti háziasszonyoknak?

Harmadik számú tűnődés:

AZ UTAKRÓL

Vajon tudja-e a KPM megyei Közúti Igazgatósága, hogy a törökbálinti Munkácsy és Szent István utcák kövezete az ő gondozására van bízva? És ha tudja, miért nem néz évek óta feléjük sem, miért nem foltozza ki a húszcentis kátyúkat?

Rossz nyelvek szerint a



Szent István utca azért viseli ezt a nevet, mert még államalapító királyunk idejében kövezték ki, s azt az utat azóta sem kezelte, javította senki!

(radványi)

EGY LÁDA TEJ

Épp vásárolok a kis közértben, amikor szállítják a tejet. Oda és vissza. Vissza — többek között — egy láda tejet. Becslésem szerint kb. 15 liter tej lötyöghet a kék műanyag ládában. A tejben zacskók úszkálnak. Mert ez zacskós tej. A tej azonban kifolyt belőlük. Ez okozta a visszaáruzást.



Gondolom, a tejipari vállalat lelkiismeretesen megvizsgálja a zacskókat, megméri a tejet mennyiségre és tán minőségre is, hogy meggyőződjék, minden rendben-e.

Az említett közért csak egy kis közért, egy egészen picike, amolyan egyszemélyes, egyműszakos közért.

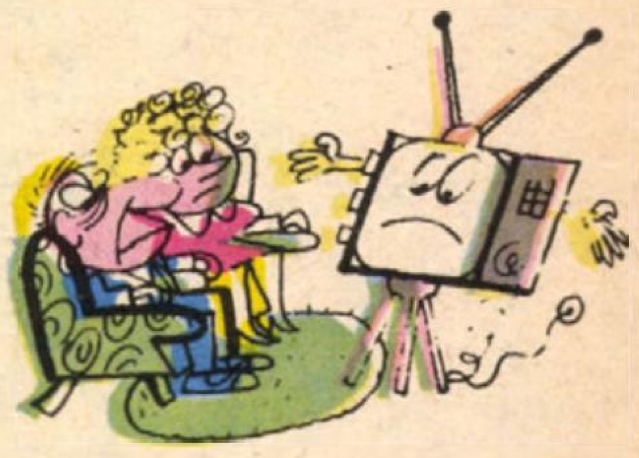
Kiszámítandó tehát, hogy... hogy nem lenne-e olcsóbb jobb minőségű zacskót gyártani?

(S.)

FORTUNA

Elromlott Favorit névre hallgató, majdnem hatéves televíziónk. Itt a jégkorong-világbajnokság, ezt nem lehet kibírni televízió nélkül. Elhatároztuk, hogy meglepjük magunkat egy új készülékkel. Elmentünk a Divatcsarnokba, kiválasztottunk egy igen tetszetős Fortuna 2 elnevezésű Videoton készüléket. Nagy örömünkre a gép mellé egy szép kis velúr szőnyeget is kaptunk, ajándékba. Kedves figyelmesség!

Vittük a tévét és a szőnyeget boldogan haza. Este közvetítik a Szovjetunió—USA jégkorongmérkőzést, ezt már az új nagyképernyős tévén nézzük, lábunk majd az ajándékba kapott szőnyegen pihen! Örömünk azonban korai volt. Fortuna nem állt mellénk! A szép, tiszta kép és a már kevésbé jó hang huszonöt perc bekapcsolás és működés után megszűnt. Se hang, se kép. Aznap már nem is volt. Másnap már 30 percig volt hozzánk kegyes a Fortuna. Harmadnap 40 perc volt az öröm, igaz, hogy ebbe beleszámít az 5 perc melegedés is. Elérkezett az az idő, hogy szóliunk a Gelkának. Negyedik nap. Délelőtt jött a szerelő. Bekapcsolta a készüléket, egész délelőtt működött hiba nélkül.



Este életem párja bekapcsolja a tévét. Nem működik. Se kép, se hang. Most már tudtuk, miért kaptuk az ajándékot! Ha az ember földhöz akarja magát csapni, mérgében, ott a kis velúr szőnyeg, mégsem olyan nagy az ütés!

Gáspár Istvánné
Budapest II., Vend u. 7.

HŐSUGÁRZÓ

Vásároltam egy HK–11 típusú hősugárzó készüléket. (Gyártja: VBKM Transzvill. Gyára, Budapest XIII., Csata u. 8.) A készülék már az első nap felmondta a szolgálatot. Visszavittem a boltba, de sajnos kicserélni nem tudták, vissza pedig nem vették. Elvittem javítani. A harmadik helyen, a Finommechanikai Vállalatnál elfogadták javításra. Nem is egyszer, hanem ötször. Ugyanis pontosan ötször kellett visszavinnem, ám a készülék mégsem jó. Ekkor feladtam a gyár címére, balga fejjel, arra gondolva, hogyha máshol nem, de a gyártó cégnél csak ki tudják javítani. Tévedtem, mert a gyár a küldeményt a postától át sem vette, hanem visszaküldette a feladóhoz. (Természetesen a saját költségemre.) Itt tartunk most.

Kérdésem: ha sem az eladó, sem a gyártó, sem a javításra kijelölt cég nem tudja, illetve nem akarja kijavítani a 850 forintért vásárolt készüléket, kihez forduljak?

Nagy Árpád
Dámóc, Fő u. 89.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A lapjukban megjelent „Rákosszentmihályi buszpanaszok” című cikkre válaszolva közöljük:

A 31/A jelzésű autóbusz egész napon át történő közlekedtetését, a fennálló jármű- és létszámhiány miatt, jelenleg megoldani nem tudjuk. Az említett okok miatt nem tudjuk a járatokat sem sűríteni a csúcsforgalmi időben.

Gyene László
forgalmi igazgató h.
Budapesti Közlekedési V.

CSAK RÖVIDEN!



Lemezjátszós rádióm már három hónapja nem működik, mert egy 6—B—A—6 számú lámpája kiégett. Azóta is hiába kerestem a debreceni és a pesti szaküzletekben, sehol sem sikerült egyet szereznem. Vajon hol keressem még, hogy végre rá is akadjak?

Kósa Jenő
nyugdíjas, Apafa

A porcelánjáról és üdülőjéről híres Hollókőn még egy tenyérnyi kis előszoba sincs a postahivatal előtt. A szó szoros értelmében a szabad ég alatt kell telefonálni vagy egy levelet megcímezni. Kedves Posta, nem lehetne erre valami korszerűbb megoldást találni?

D. Irén
Pácin



SZÓDAVÍZ — ÜDÜLŐHELYEN

Három bányász áll a bükkszéki cukrászda előtt. Most léptek ki az üzlet ajtaján, pirosak és mérgesek.

— Micsoda falu ez!? Még egy pohár szódát



vagy egy málnát sem ihat az ember. Szép kis üdülőhely!

Mindhárman leszedik a keresztvizet a tanácsvezetőről, az üdülőgondnokságról, a cukrászról, aki a feketéhez, tortához nem szolgál kísérővel.

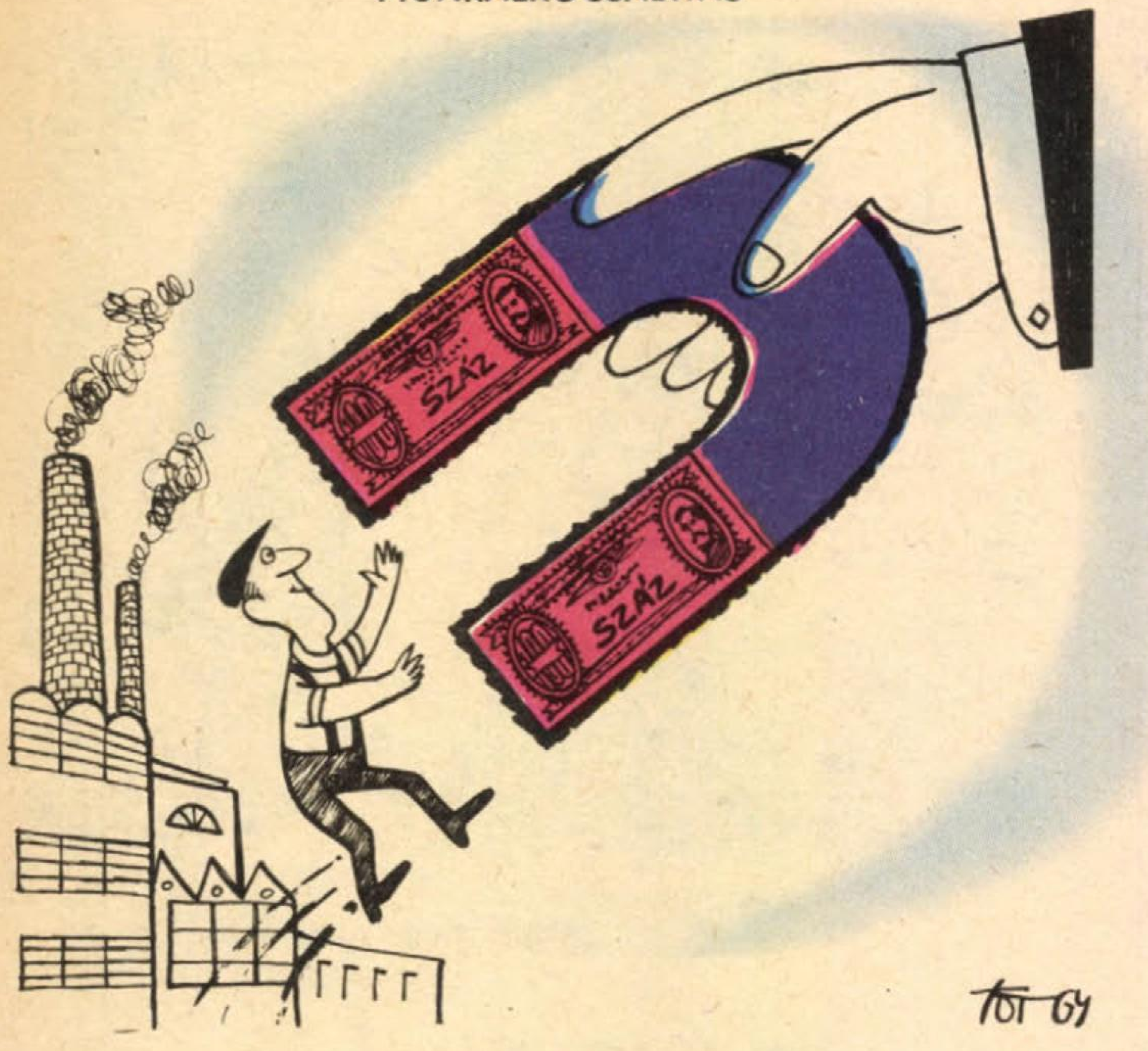
Ki hát a ludas?

— A pétervásári körzeti földművesszövetkezet! A kocsma rendszeresen kapja a szódát, én nem — mondja a cukrász. — Három éve, amikor idejöttem, mindenki örült. „Lesz végre cukrászdánk” — így a tanácselnök. Most pedig egy pohár szódát sem tudok adni senkinek. Ilyenkor hagyján, hanem amikor üdülők, kirándulók százai lepik el falunkat! Nem győzök magyarázkodni.

A cukrásznak — úgy vélem — nem is kell magyarázkodnia. Annál inkább az ÁFÉSZ-nek, amely az üzlet mellett elfeledkezik a fogyasztóról. Jelen esetben a szódavízfogyasztóról.

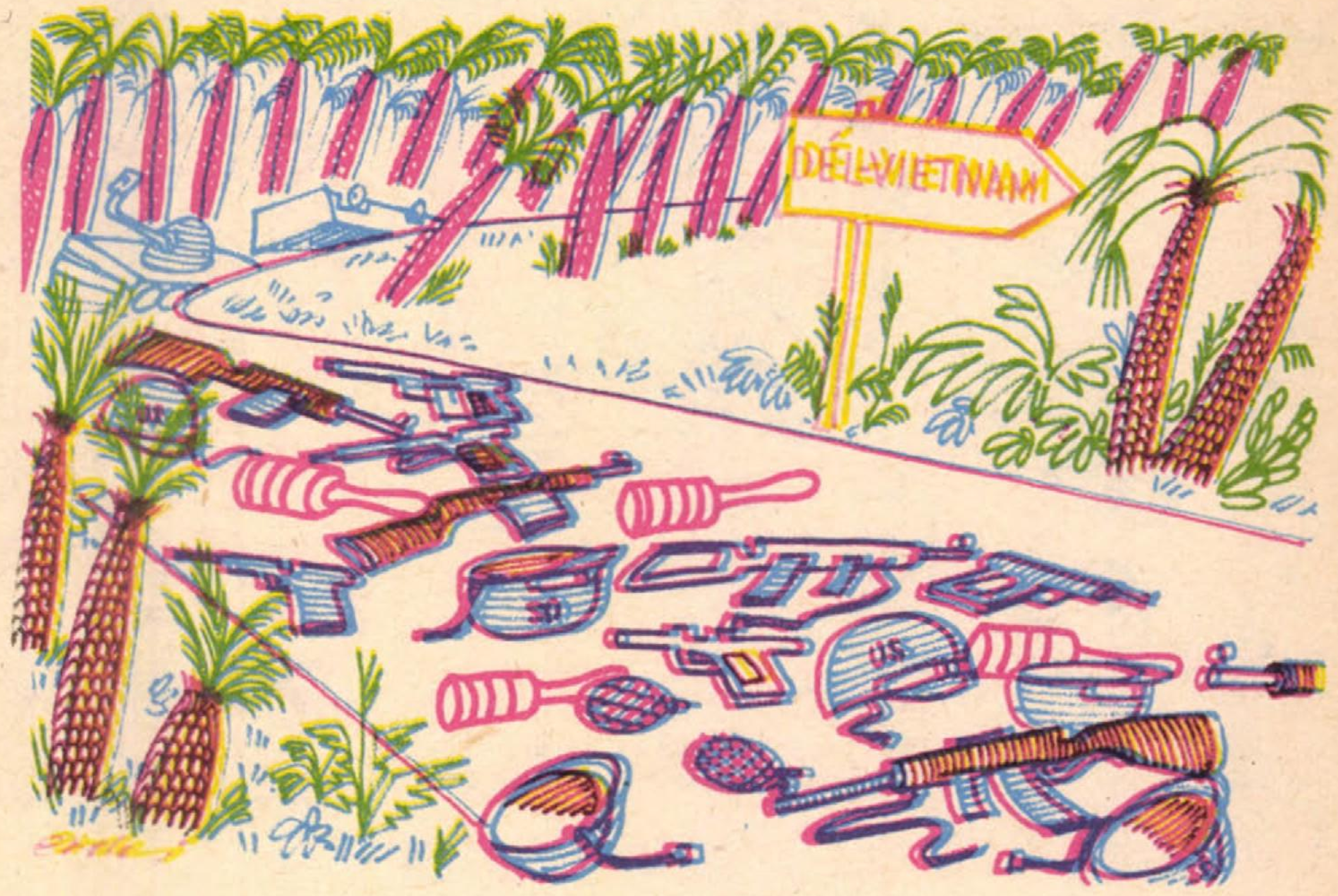
Moldvay Győző

MUNKAERŐCSÁBÍTÁS



IRÁNYJELZŐ LAOSZBAN

Erdei Sándor rajza



PERSPEKTÍVA

Nagyon érdekes hírt olvastam a minap: a statisztikák azt bizonyítják, hogy a moziba járó közönség évről évre fiatalodik. Ez világjelenség. A világon mindenütt főleg a fiatalok járnak moziba, az idősebbek inkább tévét néznek.

Ha ez így megy tovább, akkor egy-két évtized múlva nem lesz szükség napközi otthonokra. A szülők moziba íratják be a gyermekeiket, ahol gondos jegyszedők vigyáznak majd a csöppségekre. Tízóráit, ebédet, uzsonnát is a filmszínházban kapnak: két film között kitotyognak a büfébe és gyorsan bekapnak valamit.

Reggel a papa elviszi a gyereket, mondjuk, az Urániába, és délután öt óra után a mama érte megy. A ruhatárban, ahol felöltözteti a srácot, megkérdi a jegyszedőt vagy a moziigazgatót:

— Jól viselte magát a gyerek?

— Ó, Gézuka nagyon jó kisfiú. Délelőtt megnézett egy norvég filmet, délután pedig, amikor egy kétrészes venezuelai lélektani filmet vetítettünk, úgy aludt, mint a tej...

— Ugye majd elmeséled nekem, mit láttál? — kérdi a mama Gézukától, aki lelkendezve, hadarva mesélni kezd:

— Egyszer volt, hol nem volt egy nagyon szép néni, aki szeretett egy csúnya, rossz bácsit, és olyan lusták voltak, hogy még nappal is ágyba bújtak...

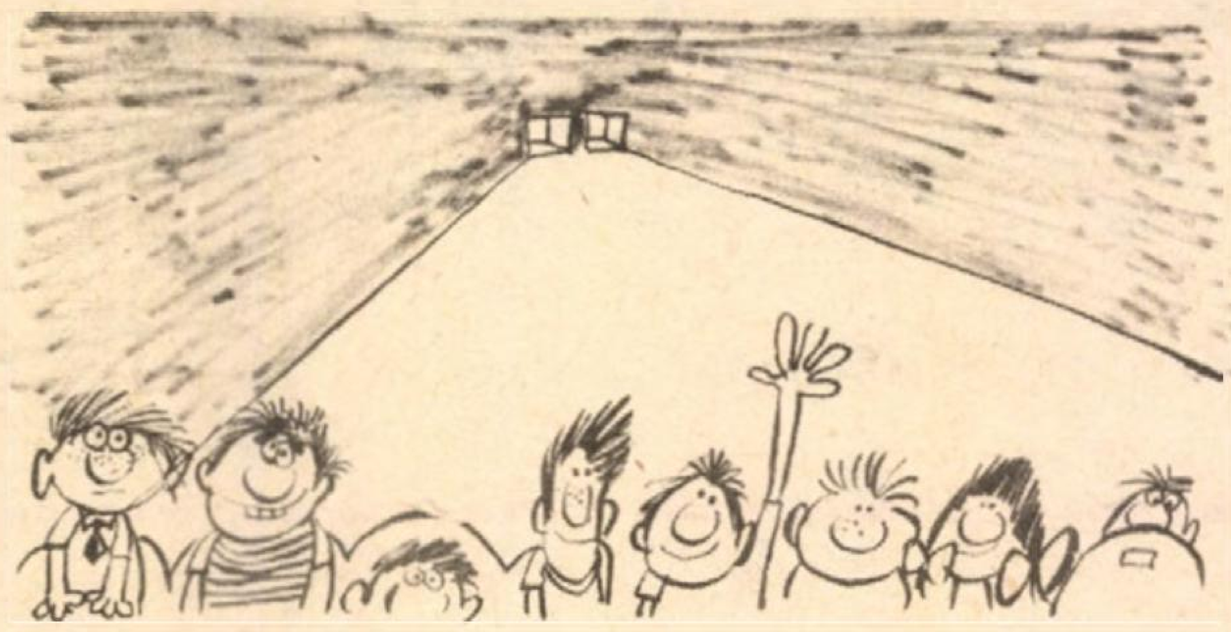
— A többit majd otthon, kisfiam, most fújd ki a nózid, aztán gyerünk!

A mozi előtt két mama beszélget:

— Miért nem az Ugocsába íratta be a gyereket? Az közelebb van magukhoz.

— Nem volt hely.

— Szörnyű, hogy milyen kevés filmszínház van Pesten.



— A maga kislánya szívesen jár moziba?

— Eleinte szívesen ment, de most az utóbbi hetekben csak akkor hajlandó moziba menni, ha előbb megpofozom. A legutóbb, amikor azt a magyar filmsorozatot vetítették, hisztérikus jelenetet rendezett. Érdekes, hogy amikor a Körúton laktunk és reggelenként a Vörös Csillag moziba vittem, nem nyafogott ennyit. Lehet, hogy ott többet törődtek a gyerekekkel... Néha még Nemeskürty István is előadást tartott nekik a modern filmművészet útjairól...

Részlet egy nyilatkozatból:

„Évről évre több filmszínházra lenne szükség, hogy elhelyezhessük a dolgozó szülők gyermekeit. Sajnos, kevés a mozi, és a filmellátás sem kielégítő. A gyerekek kénytelenek többször is megnézni ugyanazt a filmalkotást, és ez hátráltatja szellemi fejlődésüket. Nagy problémát jelent az is, hogy kevés a gyerekszerető, szakképzett jegyszedő. A statisztikák azt mutatják, hogy a moziba járók átlagéletkora évről évre csökken, éppen ezért a Lenin körúti Szikra mozit már most bölcsődévé alakítottuk át."

Jelenet a Szikra moziban:

Az előcsarnok zsúfolásig megtelt mamákkal, karjukban pufók csecsemők. Az egyik pólyás átszól a másik pólyásnak:

— Szevasz, hapsikám! Hova szól a jegyed?

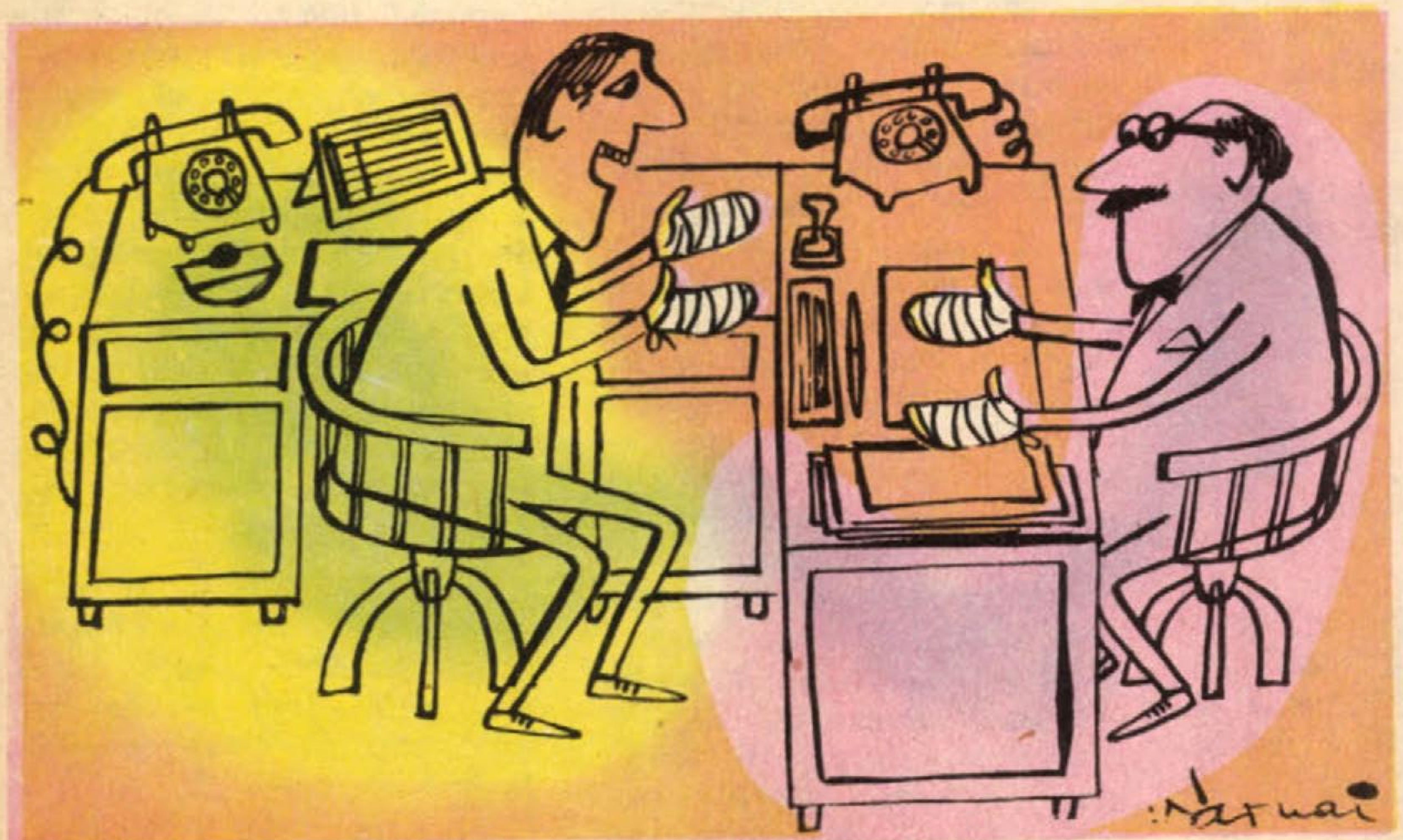
— Tizedik sor, ötödik bölcső.

— Izgalmas a film?

— Hogy izgalmas-e? Meghiszem azt. Két óra alatt háromszor raktak tisztába.

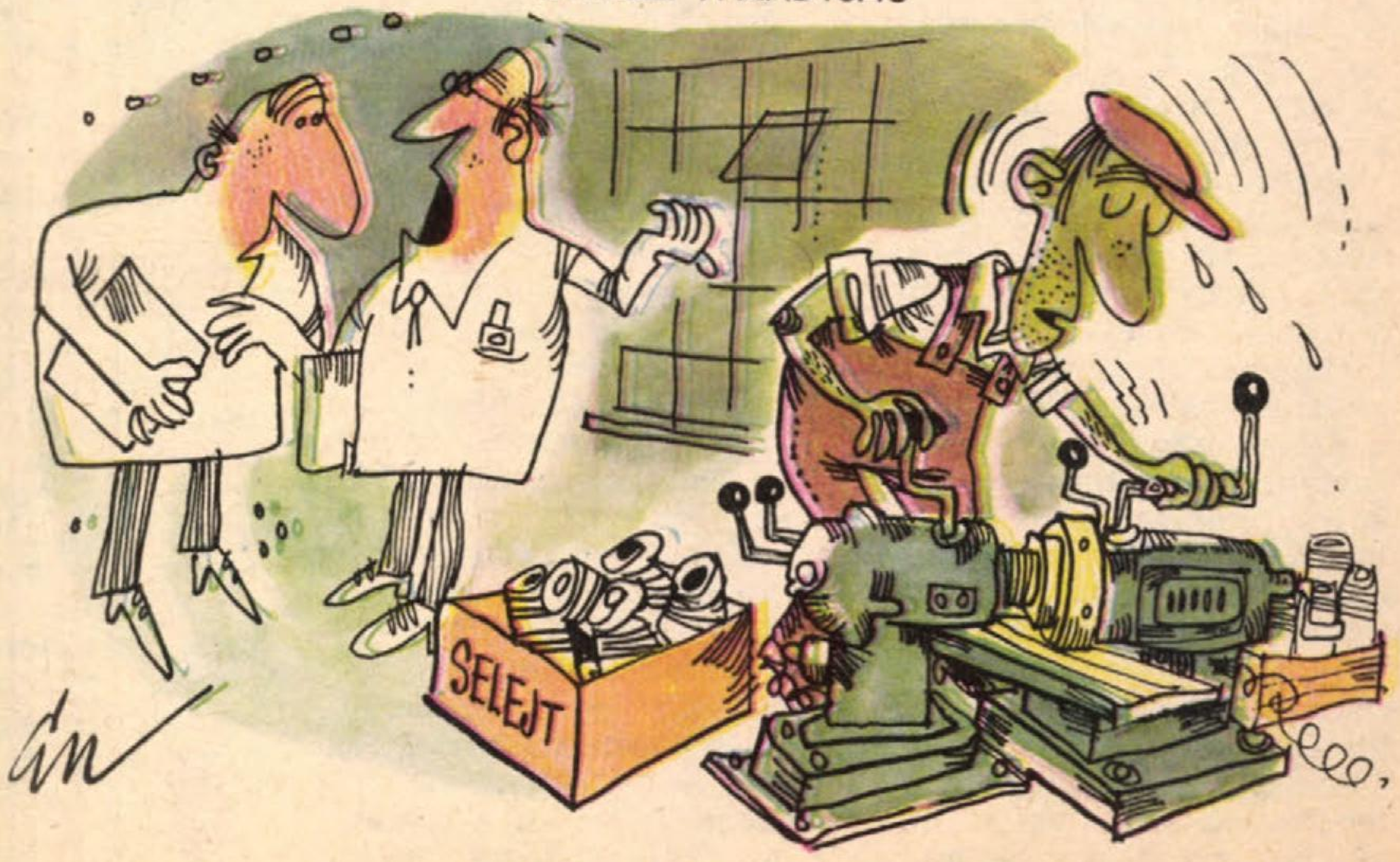
Mikes György

HÉTFŐN REGGEL



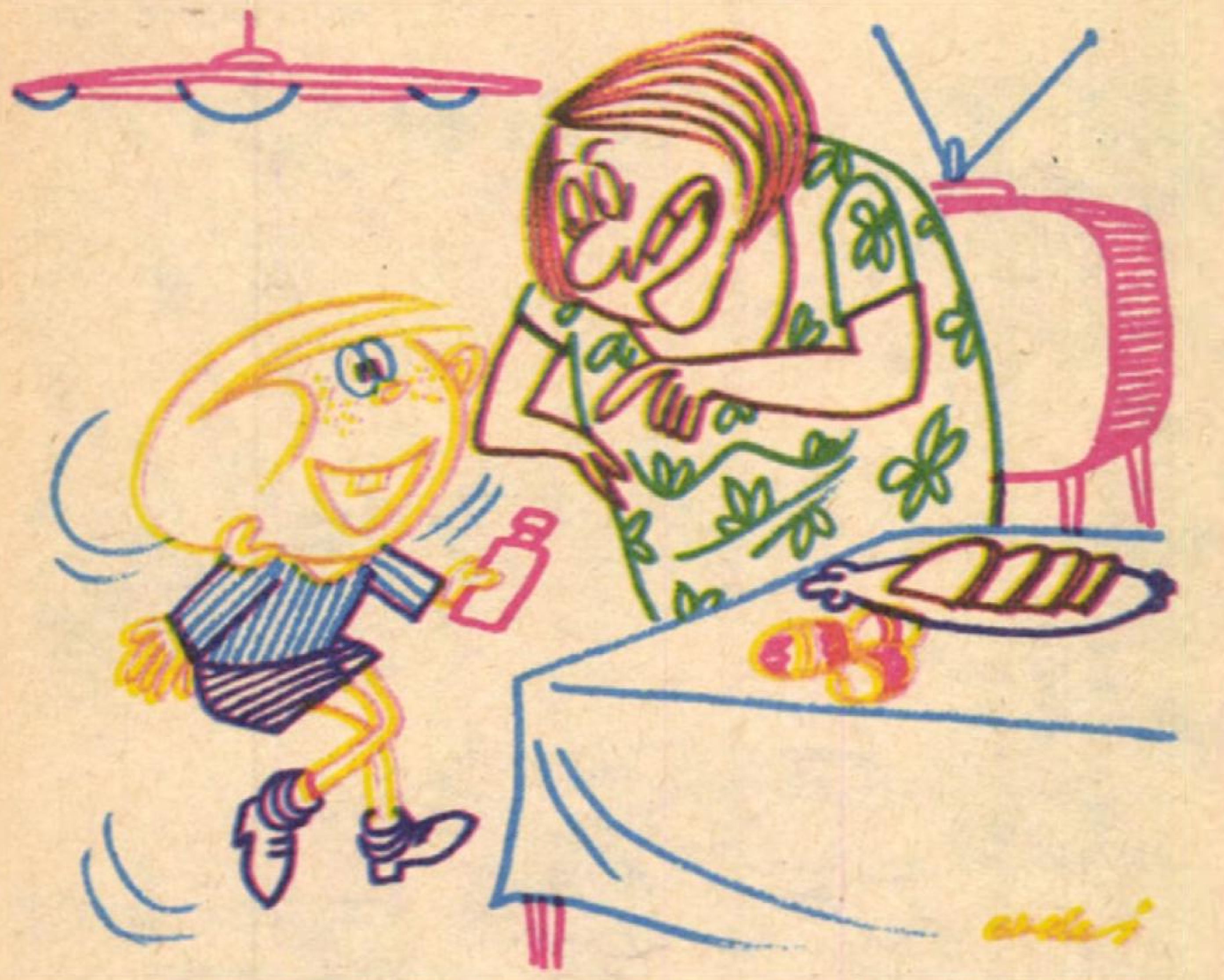
— Látom, te is ástál tegnap a telkeden...

TAVASZI FÁRADTSÁG



— Már a napi selejtadagját sem tudja megtermelni!..

HÚSVÉTI LOCSOLÁS



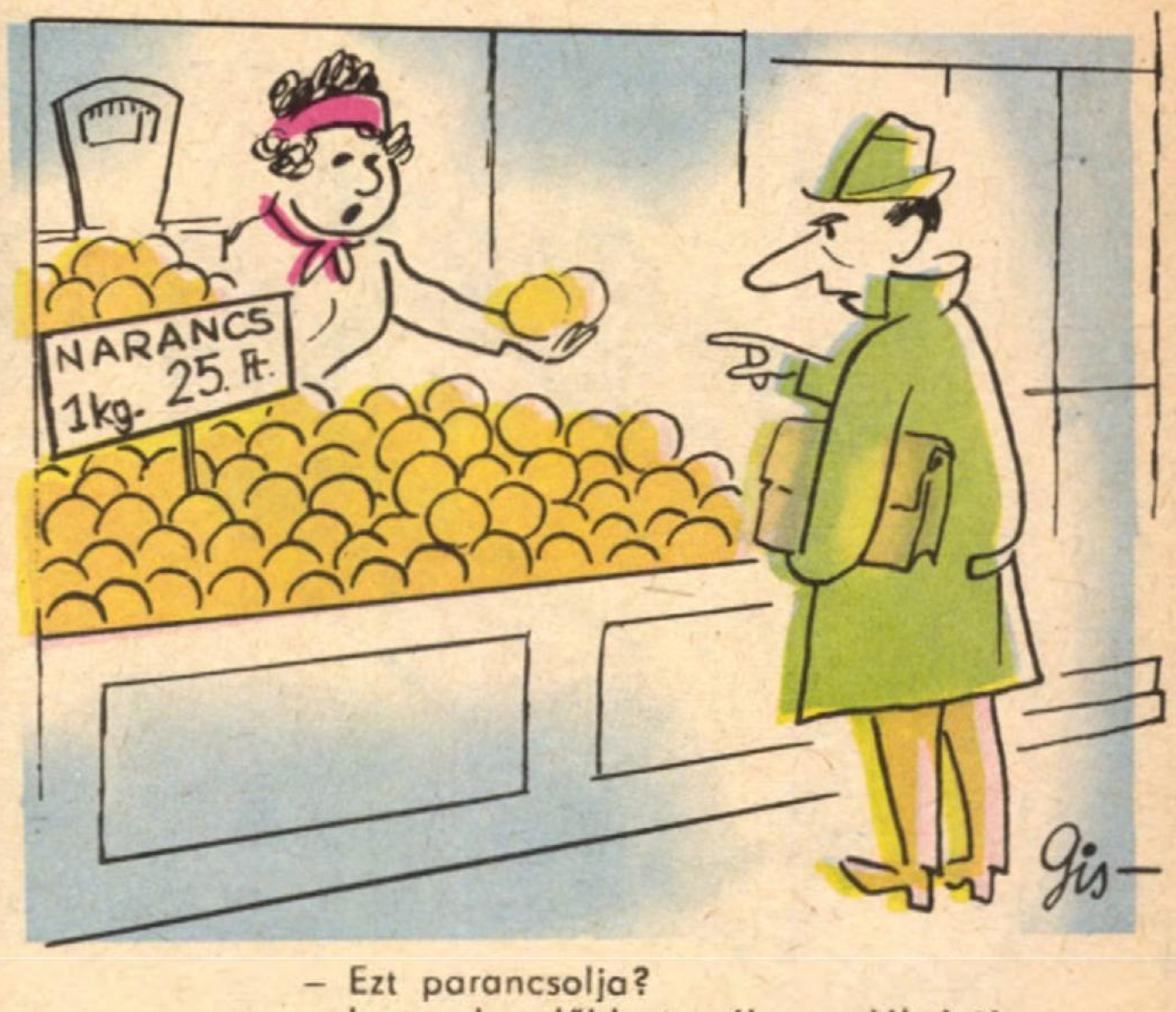
– Ellátnám a fiam baját, ha ilyen állapotban találnám.
– Akkor tessék átmenni a szomszédba. Éppen ott iszik!

AGGOK PÁROSVERSENYE

A napokban hunyt el Szardínia legöregebb rendőre, Michele Chessa őrmester 102 éves korában. Temetésén megjelent Pietro Sini, Szardínia legöregebb banditája, aki különben már régen nyugalomba vonult, s nemsokára ünnepli 104. születésnapját. Régi ellenfeléről így nyilatkozott:

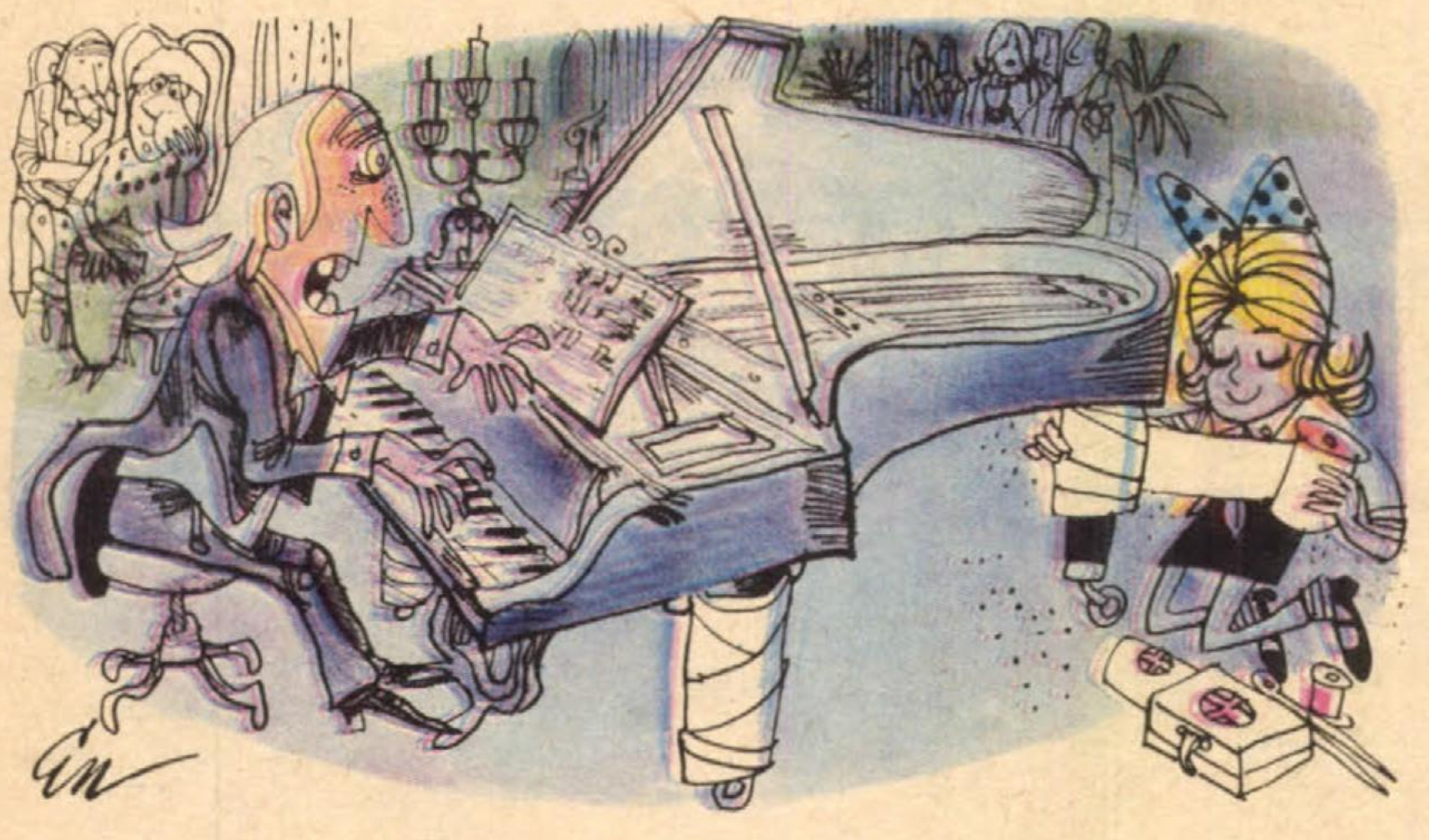
– Chessa nem ivott, nem dohányzott, és mindig betartotta a törvényt. Ha nem ilyen helytelen életmódot követett volna, még mindig közöttünk lenne!

ÓVATOS VEVŐ



– Ezt parancsolja?
– Igen, de előbb tessék meglékelni!...

VÖRÖSKERESZTES AKTÍVA



– Fiacskám, nem gyakorolnád máshol az elsősegélynyújtást?...

PRAKTIKUS CIPŐDIVAT





Két levél a férfi egyenjogúságról

1

A LEVÉL

Napi postámból egy bánatos férfitársam levelét idézem:

„Tisztelt szerkesztő úr!

Bizonyára emlékszik rá, jóval korábban is írtam már egyszer önnek, és arra kértem: a jövőben ne a nők egyenjogúságáért harcoljon. A jelek ugyanis azt mutatják, hogy az egyenjogúságra nekünk, férfiaknak van inkább szükségünk. Az embernek már szinte sérti az önérzetét, hogy nálunk mindent a feleségek, a nők intéznek. Az én feleségem például nemcsak a mindenféle napi bevásárlást ragadta magához, de az én számomra is ő szerzi be a ruhát és mindent, a zoknitól a nyakkendőig, amire nekem szükségem van. Én olyan ingben járok, ami neki tetszik: ha történetesen csíkos inget szeretnék, ő kockását vagy fehéret vásárol nekem. Ha akarom, ha nem, viselnem kell, mert ez van, és a feleségem mindig meggyőz arról, hogy az ő ízlésére bátran rábízhatom magam. A feleségem osztja be a keresetemet, ő határozza meg, mire mennyit költ, övé a békekölcsön- és a lottónyereményem is. Az ő elhatározásától függ, hogy én reggelire kockasajtot eszem-e vagy zsíros kenyeret; vasárnap paprikáskrumplit kapok-e ebédre vagy csirkepörköltet. Mindent a feleségem intéz, és váltig azt hajtogatja, hogy mi lenne belőlem nélküle. Ez nemcsak nálunk van így, ez a gyakorlat általános.

Miközben pedig a nők veszik a kezükbe a hatalmat, uralkodnak fölöttünk, és elnyomnak bennünket — mégsem mi harcolunk az egyenjogúságunkért, hanem ők. Én ki merem mondani: nem értek egyet a nőknek adott rengeteg kedvezménnyel! Mert hová jutunk, kérem, mi férfiak? Egy nemrég megjelent statisztika kimutatta, hogy az átlagéletkor általában megnőtt, a korábbihoz képest jóval magasabb. Ez így rendben is lenne, de az igencsak elgondolkoztató, hogy ugyanezen statisztika szerint a nők *hét évvel tovább élnek*, mint a férfiak. Ha ezt így *tovább* folytatjuk és *tovább* növeljük a nőknek juttatott kedvezményeket, mire fog ez vezetni? Már ott tartunk, hogy vannak üzemek, amelyek pótszabadságot és nyaralási kedvezményt adnak a nőknek, megkímélik őket az éjszakai műszaktól, szülés után — havi 600 forintos prémiummal — három évig otthon maradhatnak. Emellett a nők száma egyre inkább növekszik a közéletben, egyre többen kerülnek vezető állásba és kiszorítanak bennünket, férfiakat. Ne tessék félreérteni: a nagy fejlődést én is örvendetesnek tartom, és nem irigylem, hogy a nők életkora ma már magasabb mint a férfiaké. De kérdem tisztelettel, mi lesz akkor, ha még *további* kedvezményeket kapnak a nők? Még rövidebb ideig élnek talán a férfiak?

Nagyon szeretném, ha foglalkozna ezzel a kérdéssel, és belátná, hogy most már valóban a férfiak egyenjogúságáért kell megindítani a harcot."

2

A VÁLASZ

Tisztelt uram!

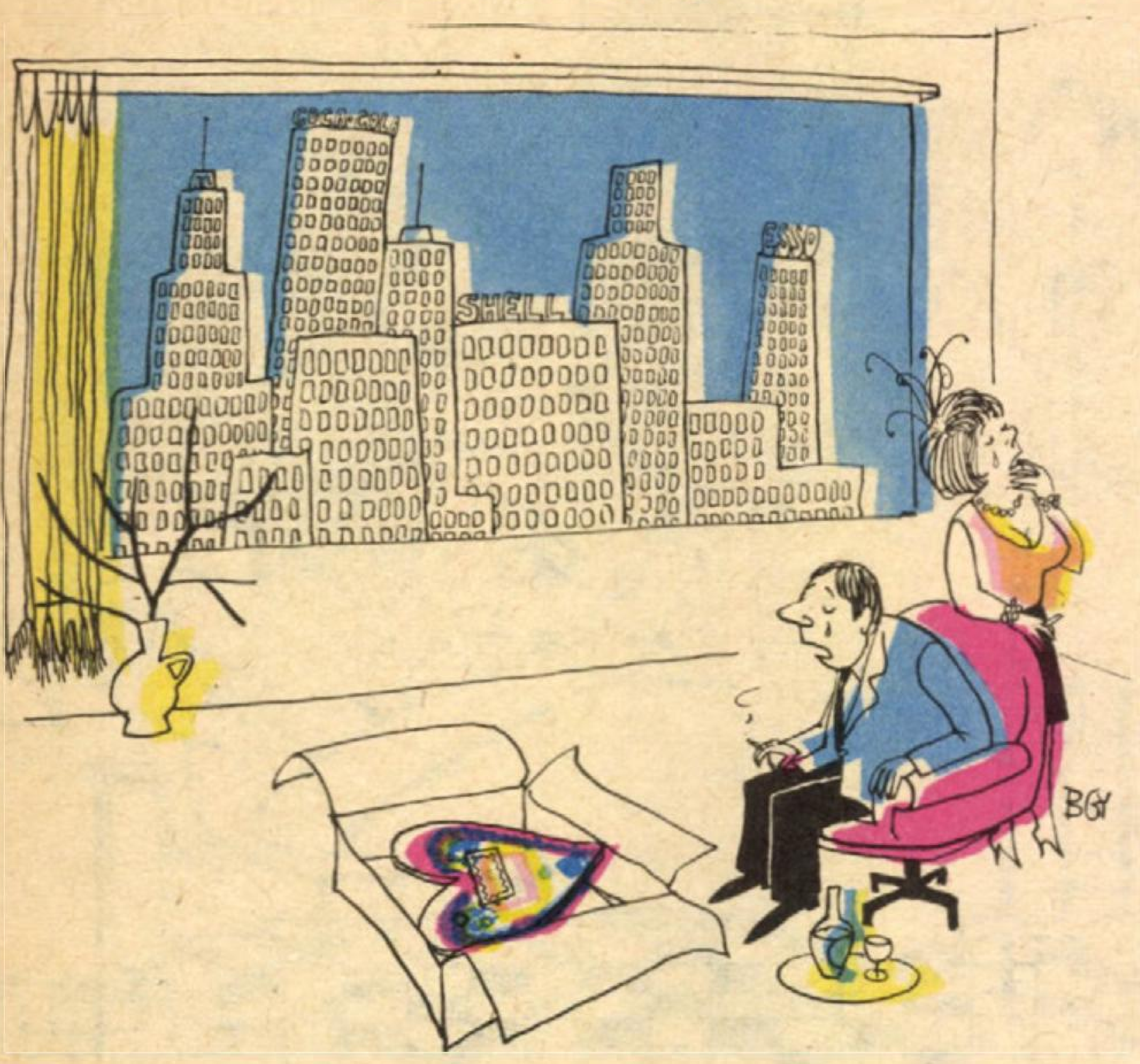
Mindenekelőtt köszönöm a bizalmat, és igyekszem rendkívül érdekes és indoklásában is figyelemre méltó levelére röviden válaszolni. A probléma megoldása igen egyszerű. Beszélje meg kedves feleségével, hogy ezentúl ön intéz el helyette mindent: a napi bevásárlást, megveszi a saját ruháját, és minden egyéb öltözködéshez szükséges kelléket, a zoknitól a nyakkendőig. Sőt, megvásárolja mindazokat a ruhaféleségeket, piperecikkeket és minden egyebet is, amire a kedves feleségének szüksége van. Készítse el mindkettőjük reggelijét és vacsoráját, tegyen rendet a konyhában, ezenkívül tetszése szerint vasár- és ünnepnapokon főzzön bármit, amit jónak lát, ami az ön kedvenc eledele. Tehát: mától kezdve intézkedjék mindazon dolgokban, amelyekben eddig a kedves felesége intézkedett. Ne felejtse el a Patyolatot!

Azt tanácsolom továbbá, érdeklődjék a közügyek iránt, a magánéletét pedig rendezze úgy, ahogy ezt a nők teszik: akkor hathónapos szülési szabadságra mehet, és három évig igénybe veheti a havi 600 forintos gyermekgondozási segélyt is, az ezzel együtt járó otthoni tartózkodással. Meggyőződésem: ha ez a törekvése sikerre vezet, ön is kap pótszabadságot, nyaralási kedvezményt, nem fogják beosztani éjjeli műszakra, és vidáman élvezheti majd mindazokat az előnyöket, amelyekben most a nők részesülnek.

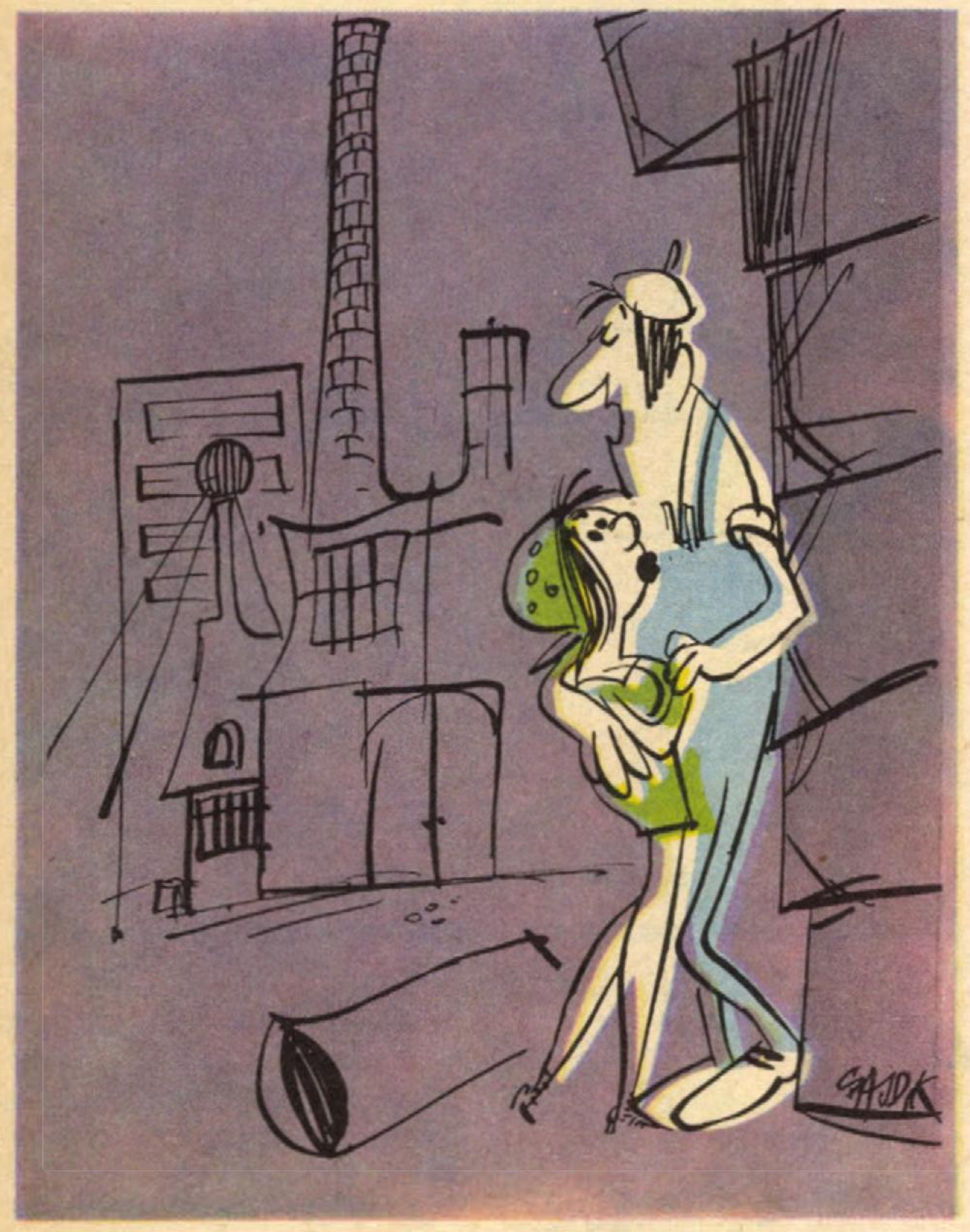
De akkor majd ne csodálkozzék azon, hogyha még további hét évvel magasabb lesz a nők átlagéletkora, mint a férfiaké...

Földes György

CSOMAG PESTRŐL



ÓRABÉRBEN



– Holnap vasárnap van, Gizike, és munkaszüneti napokon nem érek rá magával foglalkozni...

ÖRÖM A HÁZNÁL



– Oszthatsz, Lajos, megvan a harmadik is az ultipartihoz!

DÁNIAI KIRÁLYI TÖRTÉNET

A következő történetért az UPI-hírügynökség vállalja a felelősséget:

Köztudomású, hogy a dán királyi családban nem az egykori spanyol etikett dívik, és a dán királyi ház tagjai köznapi polgári szokásokat követnek. Egy napon Margrethe királyi hercegnő, aki még nem sokkal múlt el tízéves, megkérdezte az egyik udvari gépkocsivezetőt, hoay miért és hogyan születnek a gyerekek. A gépkocsivezető zavarában így válaszolt:

– Nem tudom, kérdezze meg a királyt vagy a királynőt!

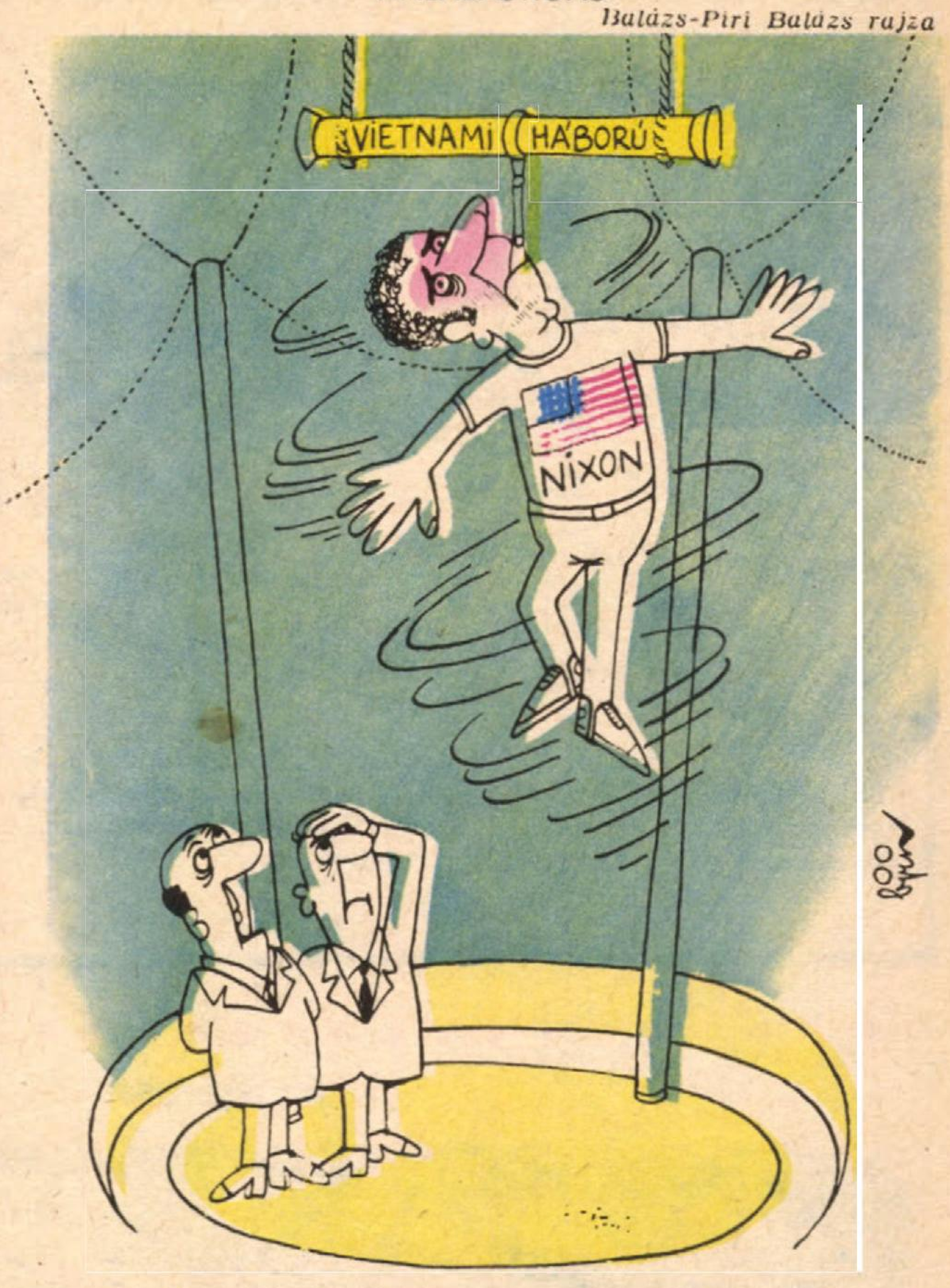
Néhány nap múlva Fredrik király íay szólt a gépkocsivezetőhöz:

– Öreg barátom, azt hiszem. eav-két dologban fel kell világosítanom magát...



HALÁLFORGÁS

Balázs-Piri Balázs rajza



– Nem képes abbahagyni ezt a mutatványt...

HÁZTÁJI KONFERENCIA

LEZAJLIK HETENKÉNT KÉTSZER

A tizenöt esztendeje dúló idegháború befejezését célzó tárgyalások pontosan éjjel negyed három után két perccel kezdődtek az egyszobás Kevermesi rezidencia hálószobájában.

— Ezt így nem lehet tovább csinálni — nyitotta meg a tárgyalást Kevermesi Jenő, az értekezlet társelnöke.

— Tíz éve ezt mondom — válaszolt a másik társelnök, Kevermesiné született Torma Janka.

Ez volt a tárgyalás alapvető kérdése, melyben mindkét fél teljes mértékben egyetértett, ezért megállapították, hogy ideje lenne használaton kívül helyezni azokat a súlyos hatású idegpusztító fegyvereket, melyekkel a felek — tizenöt éves házasságuk első napjától kezdve — egymás életét mérgezik.

Kevermesi Jenő bevezető expozéjában a családi béke fontosságát hangsúlyozta, majd a konkrét javaslatokra térve, elsőként azt kérte; a felesége vonja ki piperekacatjait az íróasztal és a borotválkozótükör térségéből. A társelnök közbevágva, kijelentette. hogy elvben nem ellenzi a javaslatot, de teljesítése fejében azt követeli, hogy Kevermesi ne hagyja szanaszét a cuccait az egész lakásban. Kevermesi Jenő a probléma megoldásának egyetlen lehetőségét abban látta, ha a szobát demilitarizált övezetként kezelik, és mindkét fél részére megtiltják, hogy ott a berendezési tárgyakon kívül bármit is tároljanak.

Kevermesi határozottan elutasította a naponta jelentkező ellenséges adó rosszindulatú propagandáját. Az adó: özv. Tormáné uszító tartalmú, demagóg beszédeket sugároz, melyek érezhetően fellazító



hatással vannak Kevermesiné született Torma Jankára.

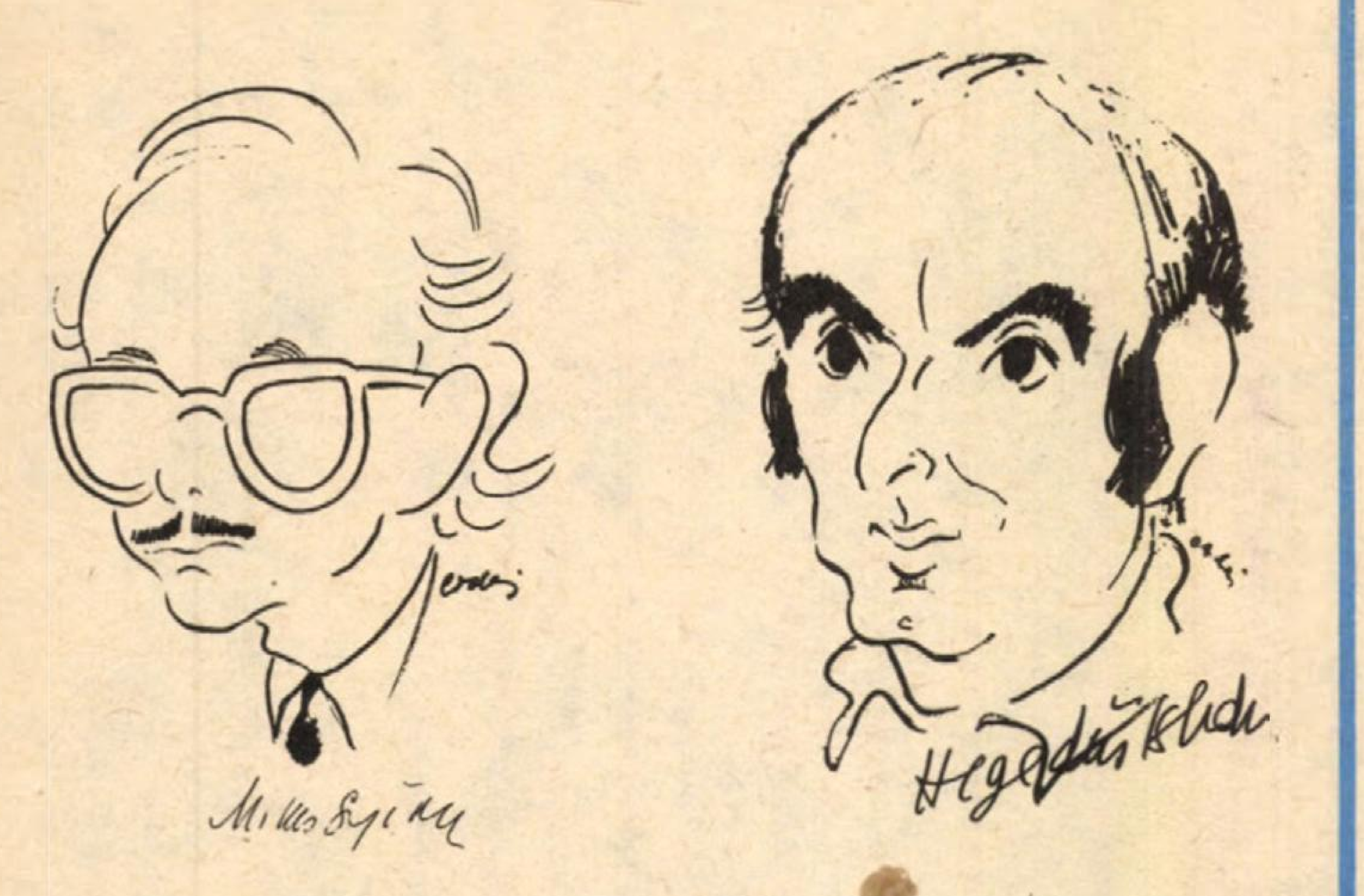
Kevermesiné ezen követelést csak abban az esetben volt hajlandó megfontolás tárgyává tenni, ha a férje kijelenti, hogy kilép a „Ligeti Öreg Fiúk” elnevezésű agresszív szövetségből, mely minden hétfőn ülésezik a Sárga Pipa nevű csapszékben. Az ülésekről Kevermesi általában kötekedő hangulatban tér haza, és az egész ház füle hallatára súlyos fenyegető kijelentéseket tesz. Már az is előfordult, hogy kisebb helyi háborúk törtek ki. Legutóbb Kevermesi be akarta váltani a fenyegetéseit, és erről a másik fél csak nyolc napon belül gyógyuló testi sértésekkel tudta lebeszélni. Egy esetben a kerületi rendfenntartó alakulatok segítségét is kérni kellett.

Kevermesi ezzel szemben azt követelte, hogy a társelnök jelentős mértékben csökkentse kozmetikai és divatkiadásait, és az így felszabaduló összeget költsék békés célokra. Időszerűnek ítélte a könyvtár bővítését, valamint egy házi fotólabor felépítését.

Szó esett még egy, az OTP által kezelt, közös tartalékalap létesítéséről, amelynek a tőkéje és annak kamatai lehetőséget nyújtanának egy Zsiguli beszerzésére. Kevermesiné megemlítette, hogy özv. Tormáné több ízben kínált fel kölcsönt e célra. Kevermesi az ajánlatot ezúttal is elutasította, mivel Tormáné a kölcsönt különböző feltételekkel adja, és olyan fenyegető kijelentéseket tett, hogy elfoglalja a rezidenciához tartozó kis szobát. A társelnök ezt jószomszédi kapcsolatnak, Kevermesi viszont ellenséges terjeszkedésnek minősítette.

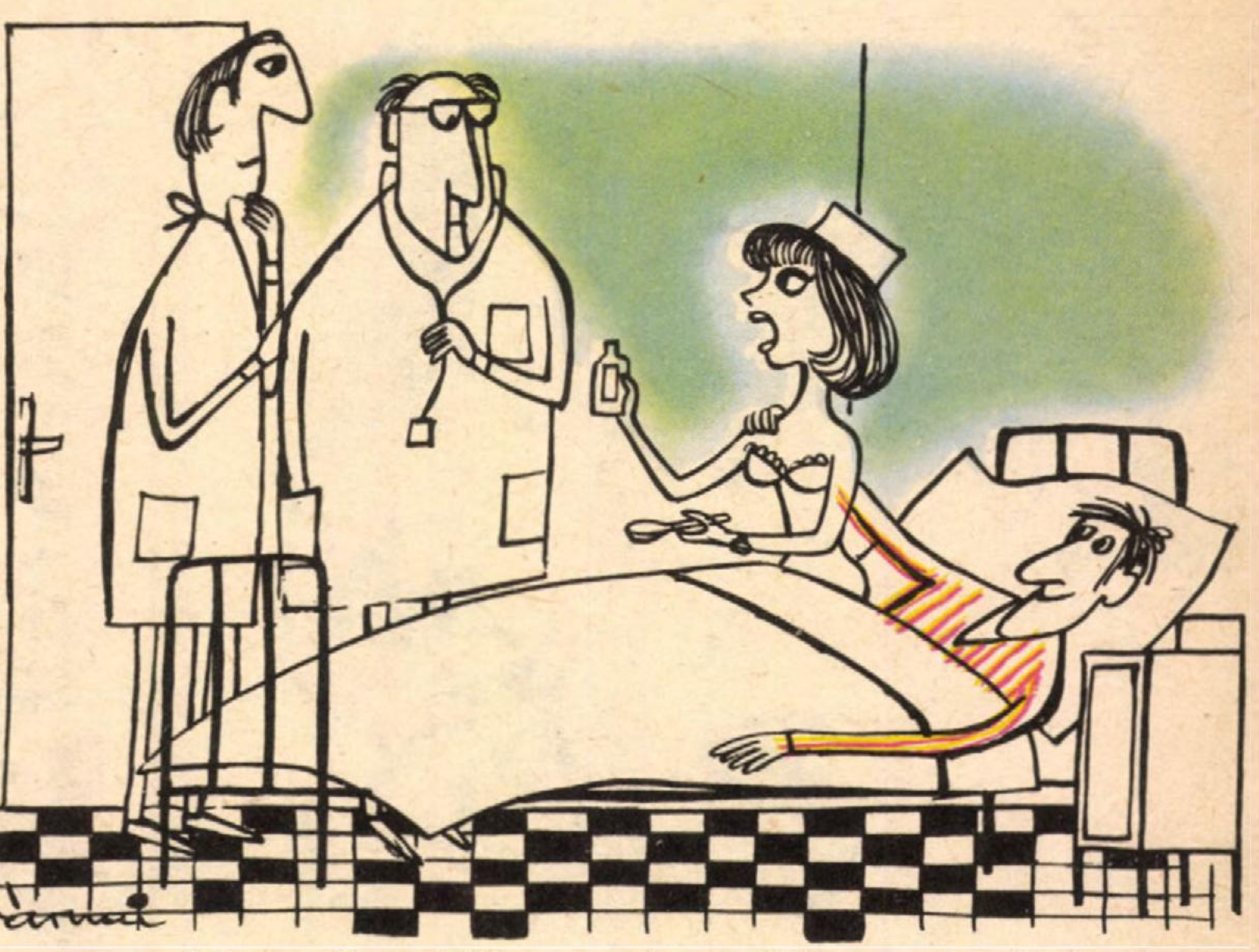
Fél négykor a tárgyalások kitűnően haladtak, és a felek szinte valamennyi döntő kérdésben egyetértettek. Megállapították, hogy a javaslatok elfogadásával, egymás nézeteinek kölcsönös tiszteletben tartásával a családi béke helyreállítható és fenntartható. Ez mindkettőjük közös érdeke, ezért Kevermesi a villanyt eloltotta, és a szerződést azonnal ratifikálták...

Ősz Ferenc



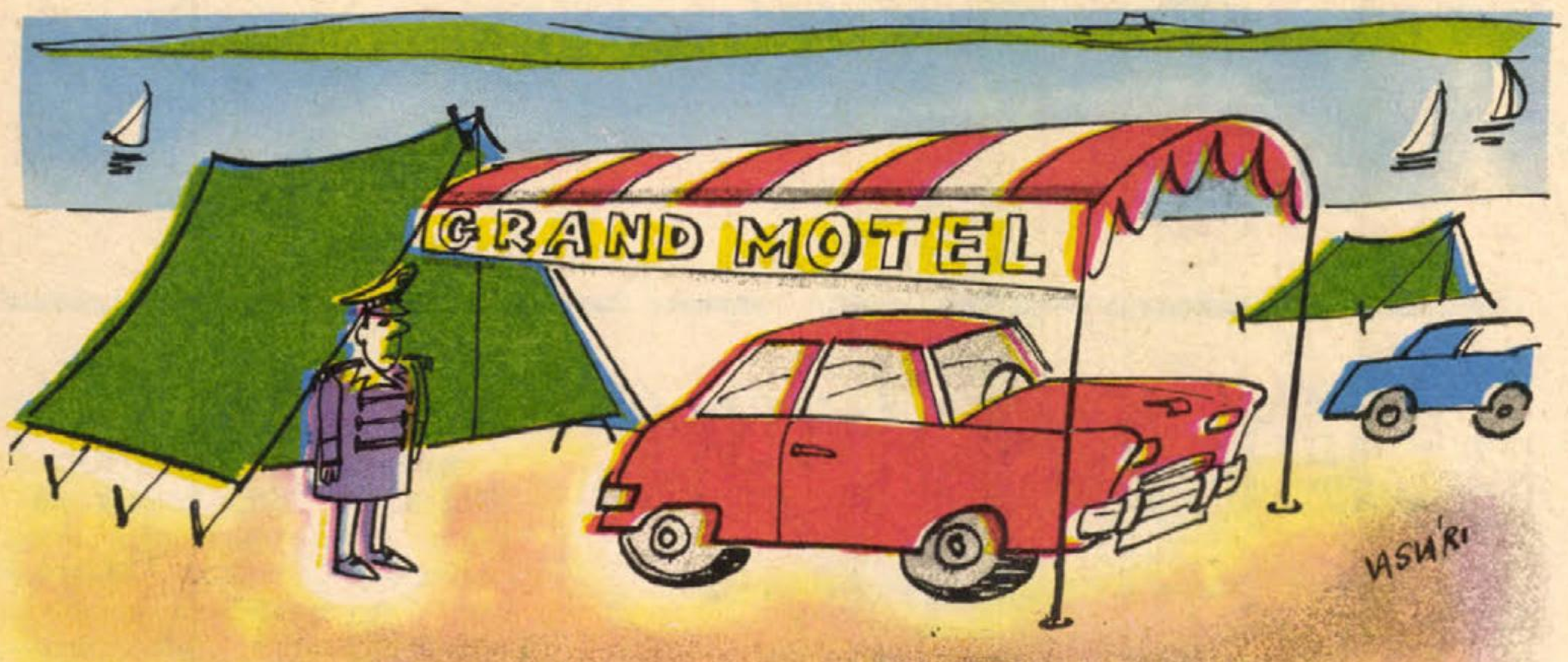
Felszabadulásunk 26. évfordulóján, kiváló munkájuk elismeréséül, Mikes Györgyöt, a Ludas Matyi olvasószerkesztőjét, a Rózsa Ferenc-díj II. fokozatával, Hegedűs István rajzolóművészt, a Munkaérdemrend bronz fokozatával tüntették ki.

HIVATÁSTUDAT

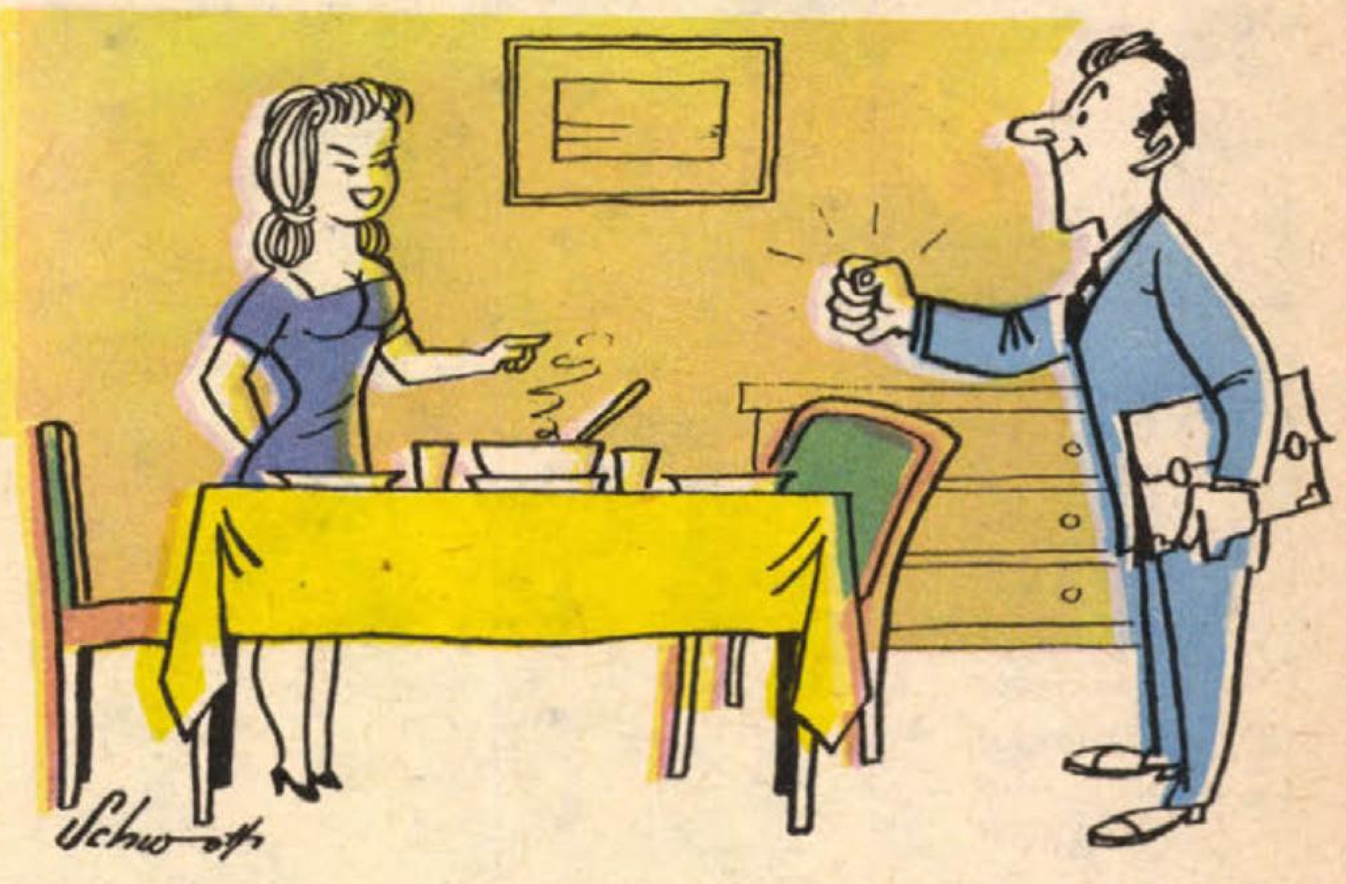


– Azt mondta, másképpen nem veszi be az orvosságot...

NAGYKÉPŰSÉG



TALÁLÓS KÉRDÉS



– Találd ki, mi van a markomban?
– Zsemle.
– Jó. De hány darab?

Ketten beszélnek

— Legyek őszinte magához, uram? Egy gondolat bánt engemet...

— Ne ijesztgessen. Csak nem attól tart, hogy ágyban, párnák közt fog meghalni?

— Másról van szó. Engem az az egy gondolat bánt, hogy leéltem negyven évet tisztességben, munkában, és semmire sem vittem.

— Miért e keserű vallomás? Tudtommal mindene megvan.

— Igen. De ami széppé teszi az életet, azt nélkülözöm. Jeltelen, érdektelen senki vagyok. Hírem, népszerűségem nincs. Ha végigmegyek az utcán, senki sem fordul meg utánam, ujjal nem mutogatnak rám, autogramot nem kérnek tőlem, képemet a lapok nem közlik, — mi vagyok én? Egy a sok millió közül. Ezért ugyan kár volt a világra jönnöm.

— Ugyanezt én is elmondhatom magamról. De most már mindegy. Híres tudós, filmsztár, ökölvívóbajnok már nem lehetek. Élem a magam kis hagyaéletét.

— És nem is volna kedve kitörni a nagy szürkeségből?

— Kedvem volna. De módom nincs.

— Hogyne volna. Van nekem egy ötletem, de egyedül semmire se megyek vele. Fogjunk össze. Alapítsunk sportot. Egy új sportot kéne alapítani, olyat, amiben világhírűek leszünk, mint egykor a pingpongban, kardvívásban vagy vízipólóban. Elkezdjük mi ketten, két hét múlva mások is követnek minket, fél év múlva szövetséget alapítunk, egy év múlva Japánba utazunk bemutató mérkőzésre.

— Negyvenéves korban kezdeni egy új sportot? Hiszen még a tollaslabdások is fiatalabbak!

— Bízza rám. Én olyan sportra gondoltam — méghozzá kettőre is! —, ami nincs korhoz kötve. S amellett egy fillérbe sem kerül.

— Nem kell hozzá felszerelés? Ütő, labda vagy valami más?

— Semmi, uram. Az égvilágon semmi. Csak el kell kezdeni. A népszerűsége aztán megjön magától.

— Családom van. Nem hagyhatom ott a munkahelyemet.

— Hová gondol? Amatőr sportról van szó. Egyelőre legalábbis.

— És honnan veszünk pályát hozzá?

— Nem kell hozzá pálya. Semmi sem kell hozzá, csak el kell kezdeni, nem megy a fejébe? A fontos csak az, hogy kidolgozzuk a szabályait. Mert anélkül persze nem megy a dolog.

— Most már kezdek kíváncsi lenni. Miből akar maga sportot csinálni?

— Mint mondtam, választhat. Vöröspecsenye, vagy farkasszemnézés. Melyik a rokonszenvesebb magának?

— Nekem az utóbbi. A vöröspecsenye durva. Legyen a farkasszem.

— Jó. Azt tudja ugye, hogy jelenleg egyetlen szabálya van: az veszít, aki pislog vagy nevet. Ez persze így primitív dolog. De ha rám bízza, én már holnapra kidolgozom a részletes szabályokat. De cserben ne hagyjon, mert egyedül semmire sem megyek.

— Rendben van. De valami jó nevet is találni kéne, mert így csak a gyerekek nevezik. Mi lenne, ha úgy mondanánk: „szem a szembe"?

— Nem rossz, de egy szóba írva. Szemaszembe. Így már előkelőbben hangzik, sőt mintha külföldi eredetű lenne, mint a karaté.

— És jól ragozható is. Szemaszembézők, szemaszembézni, Magyar Szemaszembézők Szövetsége.

— Már szinte látom a nagybetűs újságcímet: „Három aranyérem a torontói szemaszembe-világbajnokságon!"

— Csak semmi csacsi ábrándozás. Addig még sokat kell dolgozni.

— Hol kezdjük?

— Itt, a Lövölde téren. Holnap délután fél hatkor. Addigra megalkotom a szabályokat. Először csak hárman fognak bámulni minket, aztán tízen, később már harmincan. Akkor aztán elmagyarázom nekik a szabályokat, és két nappal később már minden padon szemaszembézni fognak. Hová szeretne utazni, ha sok pénze volna?

— Én? Nápolyba.

— Rendben van. Ott fogjuk rendezni az első Európa-bajnokságot. Itt a kezem, nem disznóláb.

(t)

a papagáj

Társaságban a beszélő papagájok kerültek szóba. Egymás után hangzottak el a csodálatos papagájtörténetek, legtöbbjüket ismertem. Utolsónak az Amerikából látogatóba jött barátom mondott el egy New York-i papagájtörténetet. Ezt az egyet nem ismertem, ezért ezennel továbbadom.

Csengetnek egy New York-i lakás ajtaján. A lakásban nem volt senki, csak egy beszélő papagáj, amely két szót tudott: „Ki az?". Most megszólalt: „Ki az?"

Mély hang válaszolt: „Az adóellenőr!"

A papagáj megismételte a betanult két szót: „Ki az?"



Most már dühös volt a látogató és mérgesen kiabált be az ajtón: „Az adóellenőr!" Az ajtó persze nem nyílt ki, hanem újra elhangzott a kérdés: „Ki az?" A hivatalos közeg dühösen megkérdezte: „Süket maga? Mondtam, hogy az adóellenőr vagyok!" A papagáj megint azt kérdezte: „Ki az?"

A látogató arca vörös lett a méregtől: „Hallja, ne froclizzon engem, mert megjárhatja! Hányszor mondjam még, hogy adóellenőr vagyok? Az adóellenőr!" Erre a kitörésre sem kapott más feleletet, csak ezt: „Ki az?"

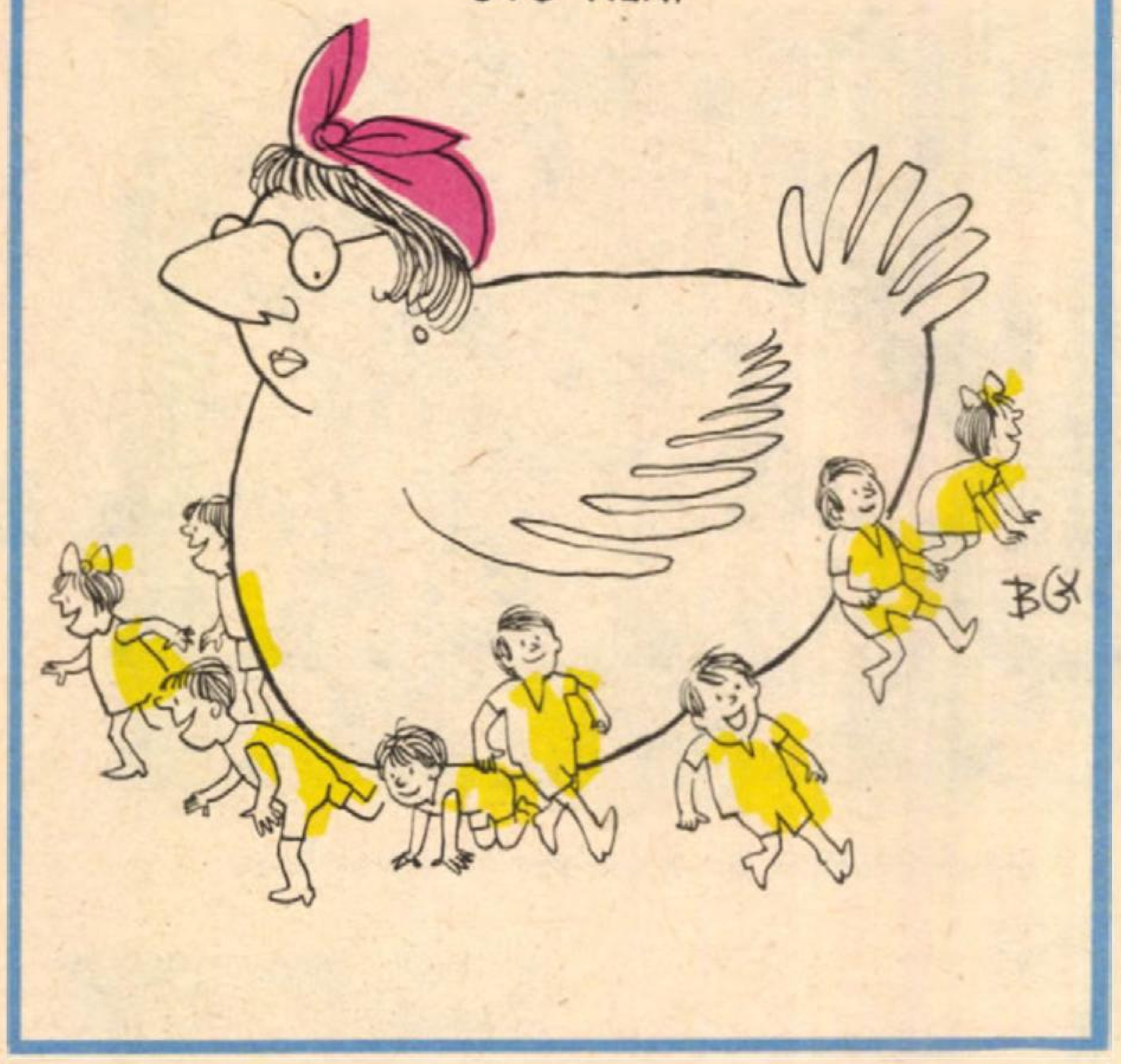
Az adóellenőrnek magas volt a vérnyomása. Hirtelen a szívéhez kapott, arca elfehéredett, és ájultan összeesett.

Abban a pillanatban érkezett vissza a lakás bérlője, és amikor meglátta, hogy az ajtó előtt egy ájult férfi fekszik, felkiáltott: „Ki ez?"

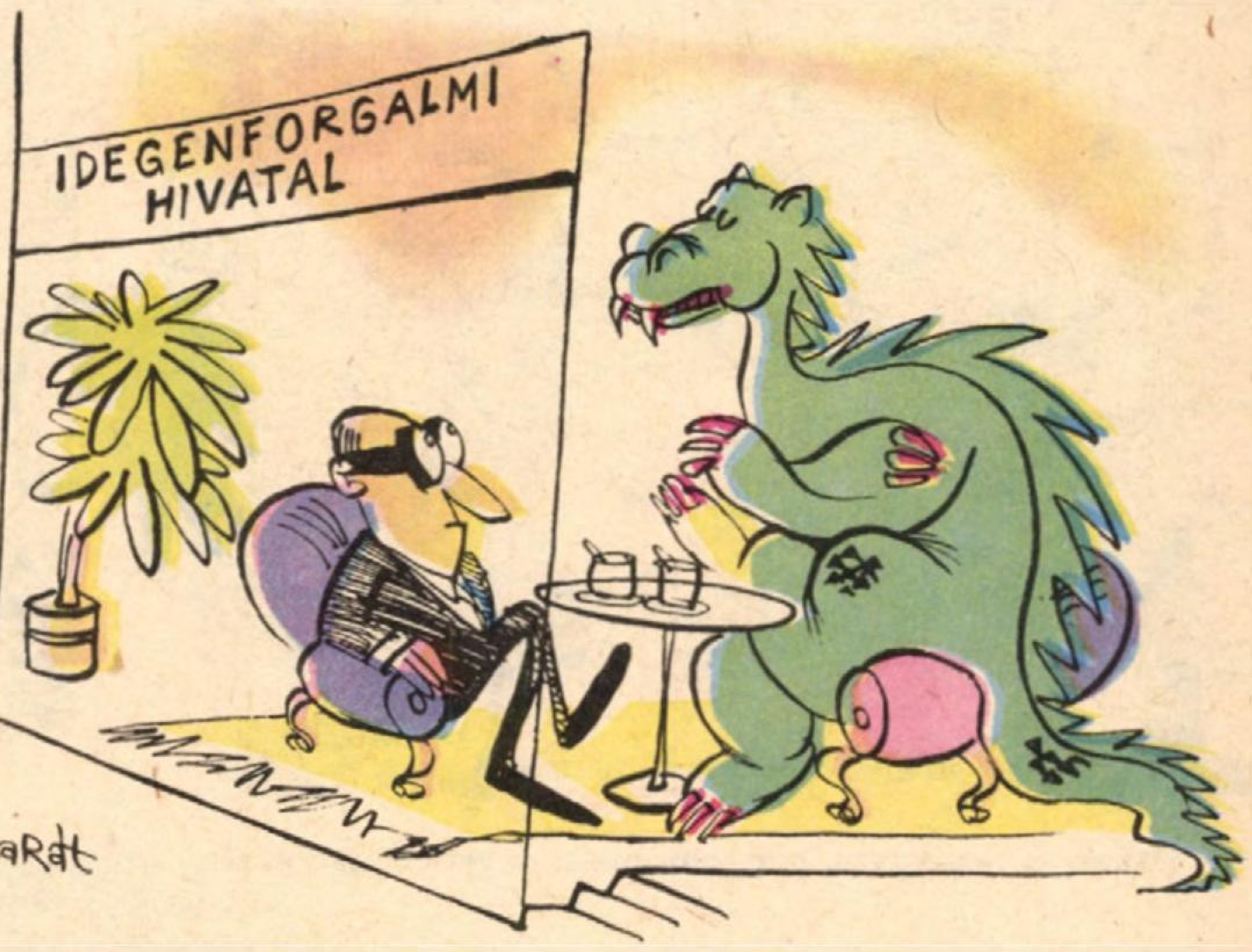
A papagáj az ajtó mögül rikácsolta: „Az adóellenőr!"

(—sti)

ÓVÓ NÉNI



MÁR CSAK EZ HIÁNYZIK



– Mondja, nincs szükségük a szezonban egy balatoni szörnyre?

HANGVERSENY

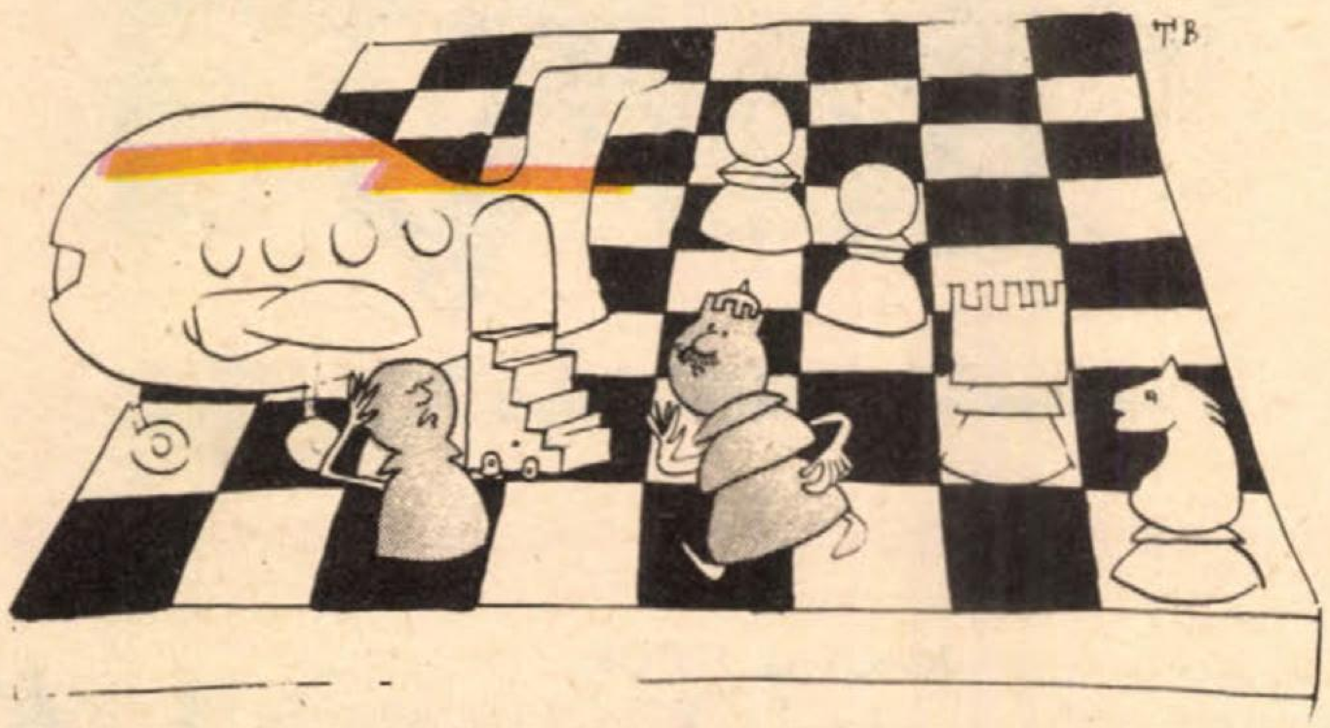


– Sose hallott a zajártalmakról? Üsse halkabban azt a dobot!

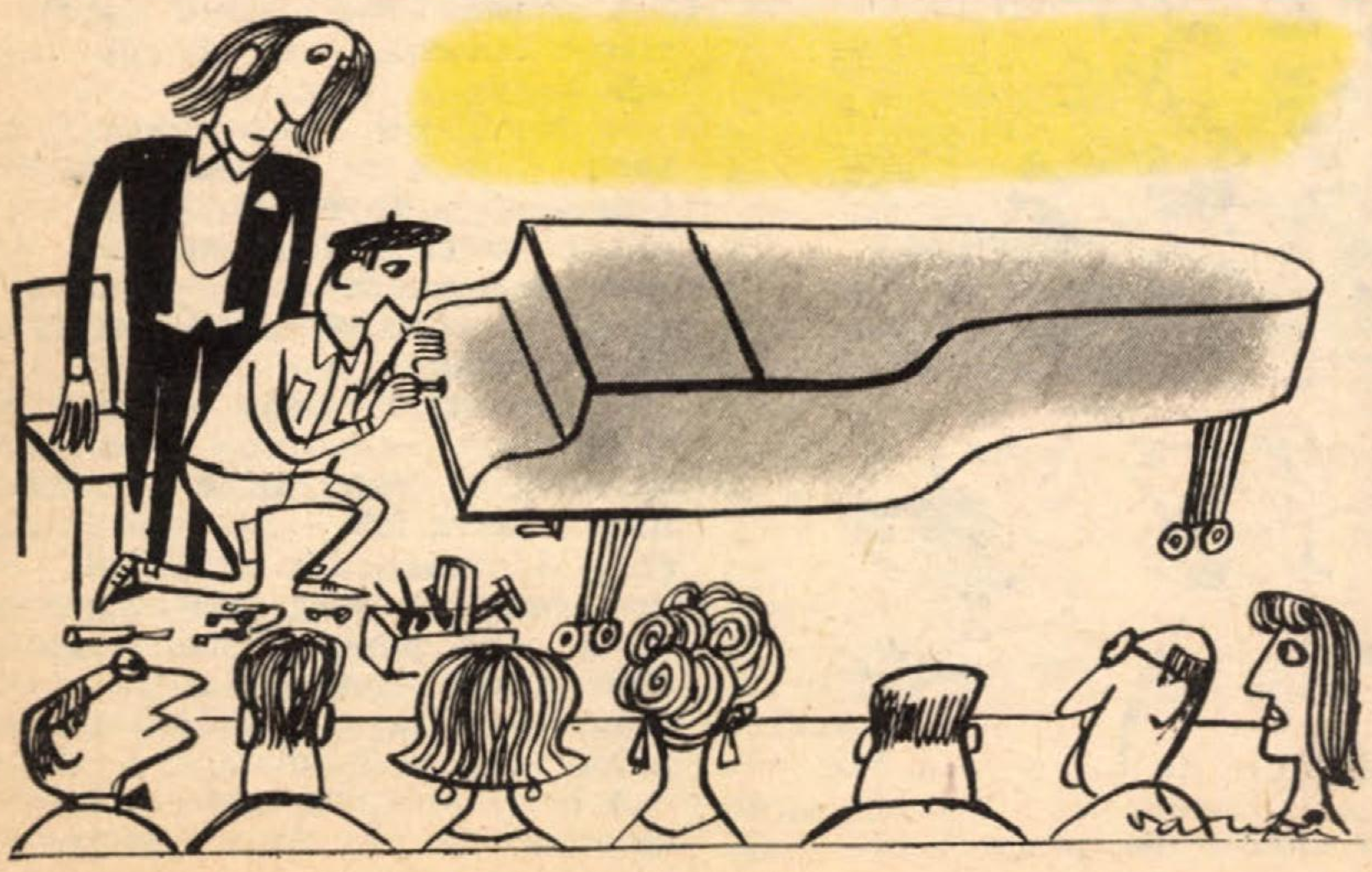
MENNYEI HARÁCSOLÓ



MENEKÜLÉS



– Felség, a repülőgép előállt...



KONCERT, VÁRATLAN AKADÁLLYAL

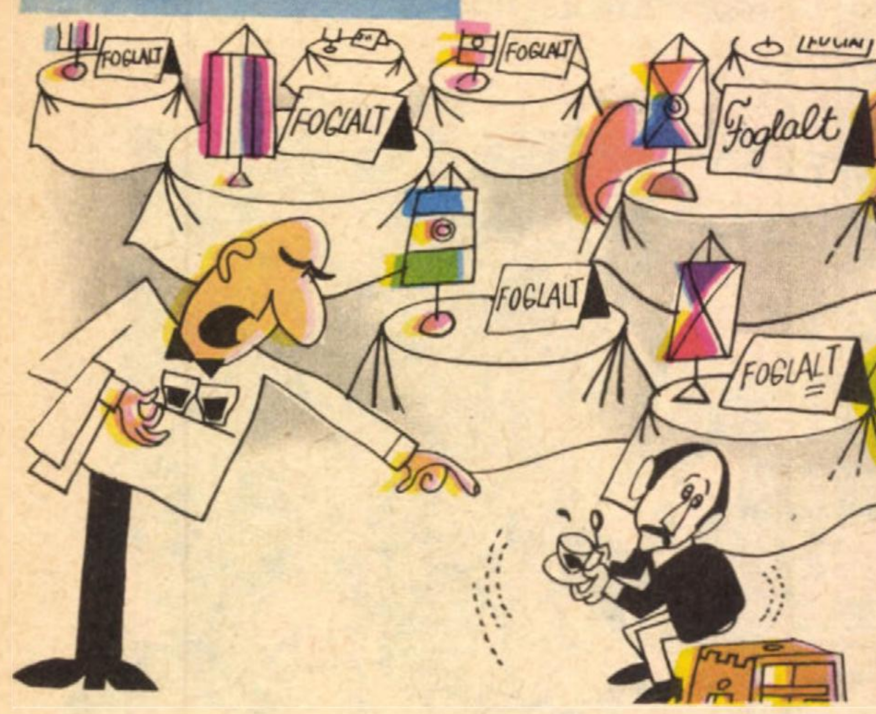
ÍRÓ-OLVASÓ TALÁLKOZÓ



– Ön írta ezt az étlapot?

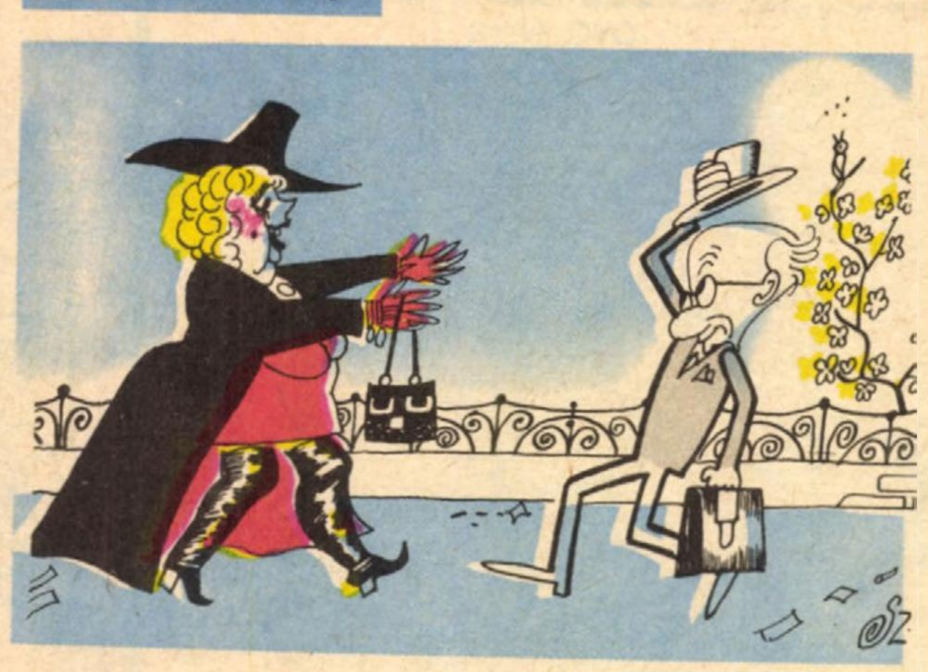
MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT: MIÉRT SZERETIK PESTET?

Mészáros András:



– Ebben a városban hagyományos a vendégszeretet!

Szűr-Szabó József:



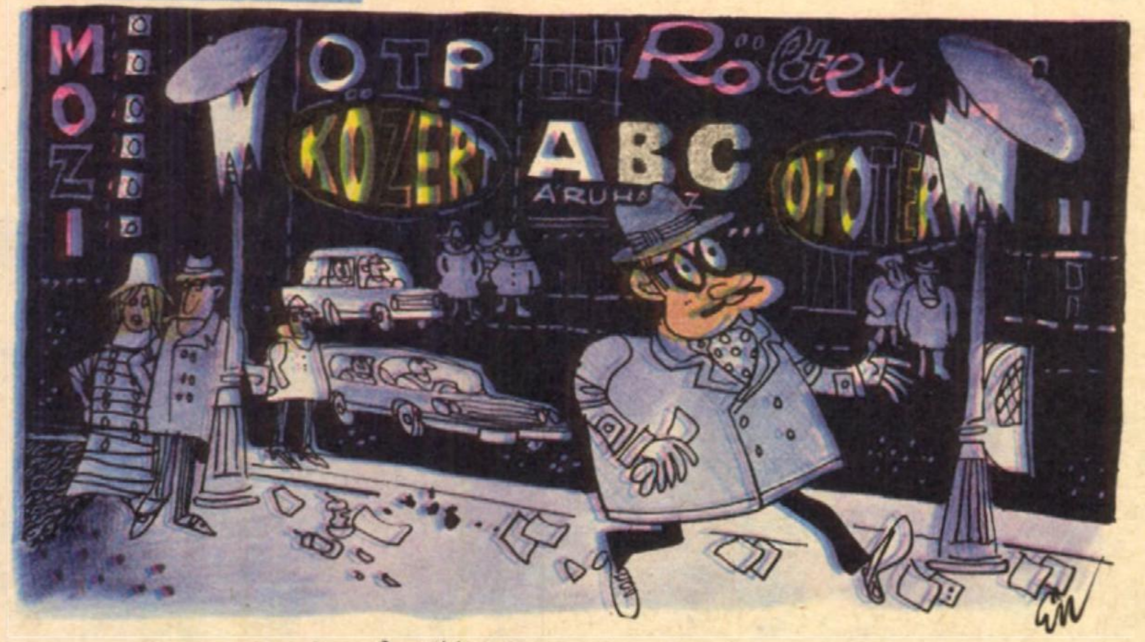
– Lépten-nyomon az ifjúságomra emlékeztet.

Vasvári Anna:



– Mert át lehet menni Budára.

Endrődi István:



– A világvárosi fények miatt!...

Erdei Sándor:



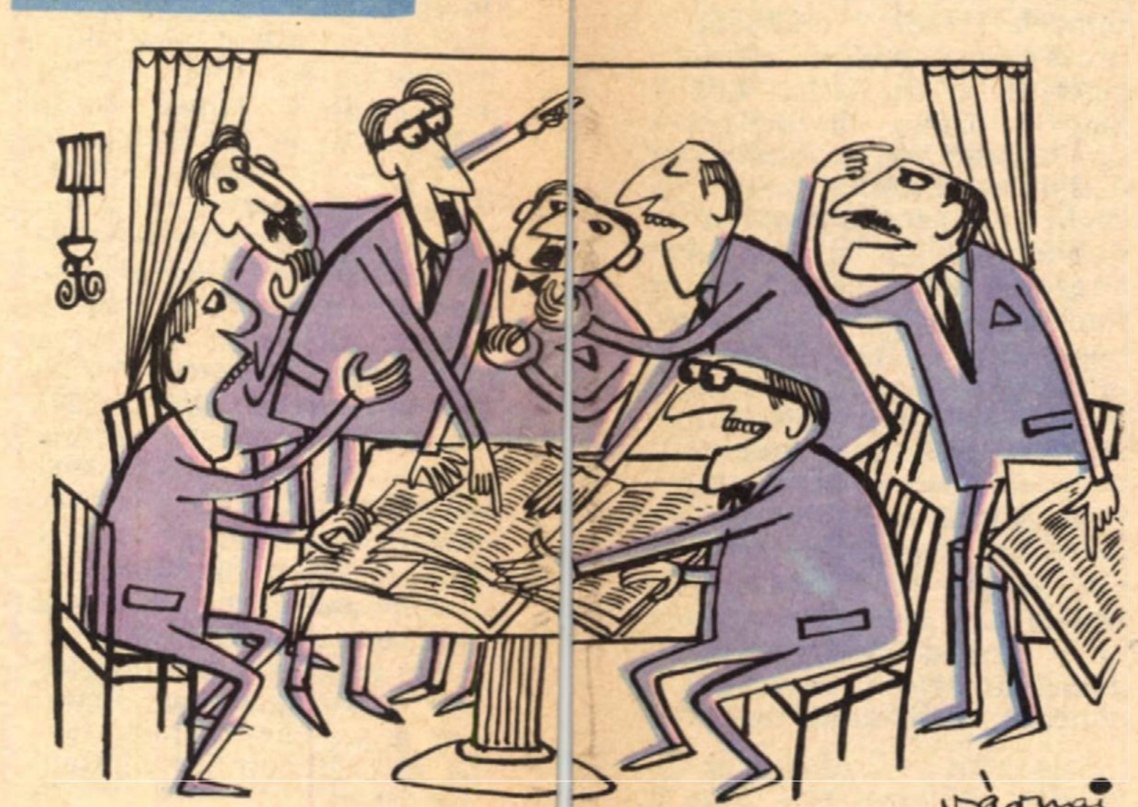
– Itt beszélnek a legízesebben magyarul.

Hegedűs István:



– Olyan csendes népek lakják...

Várnai György:



– Itt mindenki mindenkinél okosabb...

Takács Imre:



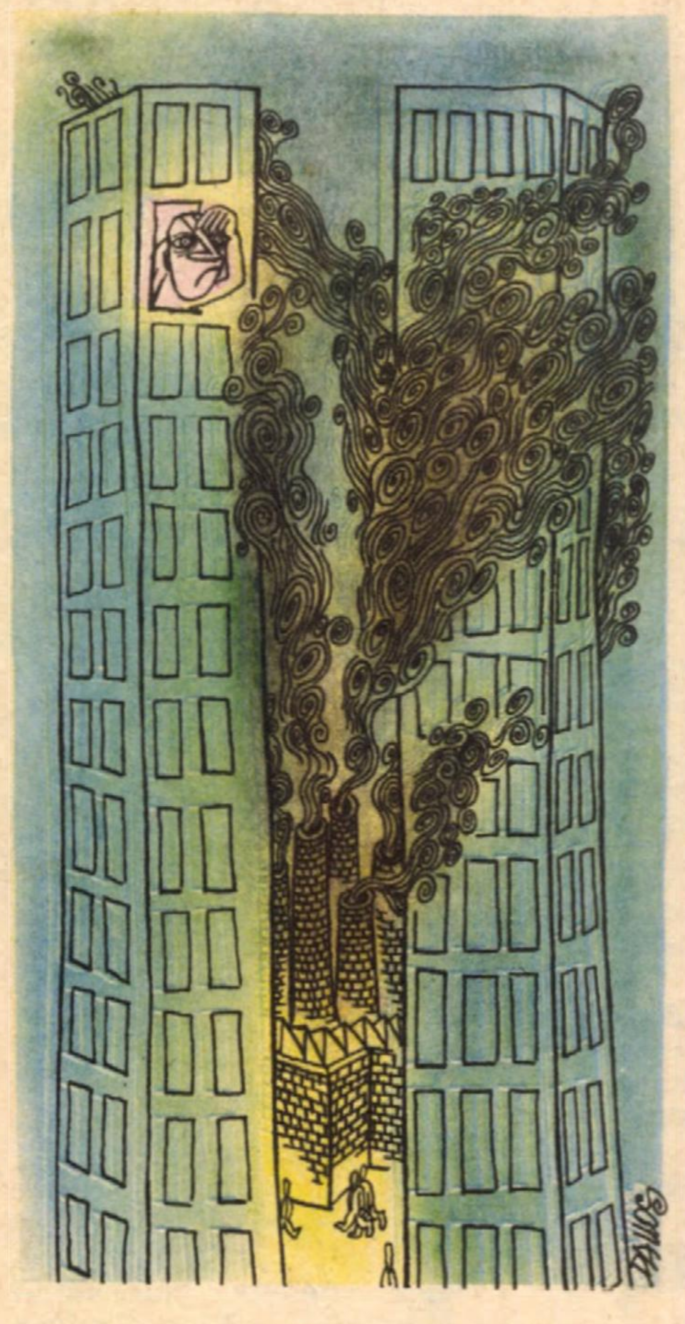
– Mert mindig van egy kis ingyencirkusz.

Fülöp György:



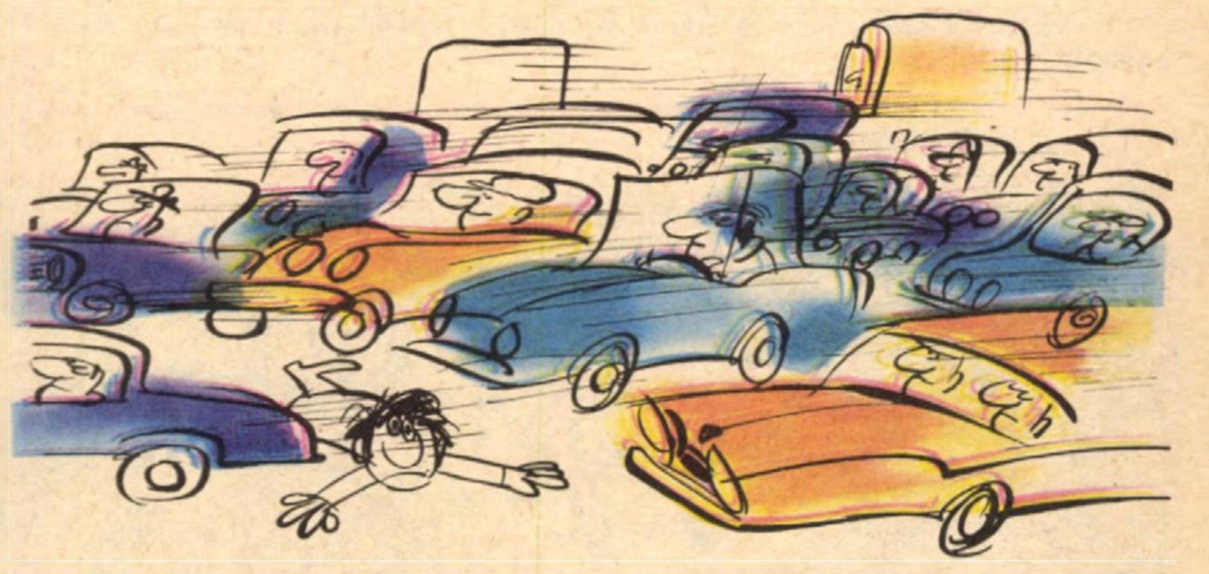
– Mit jelent ez a gyanús kérdés? Vidékre nem megyek!

Dallos Jenő:



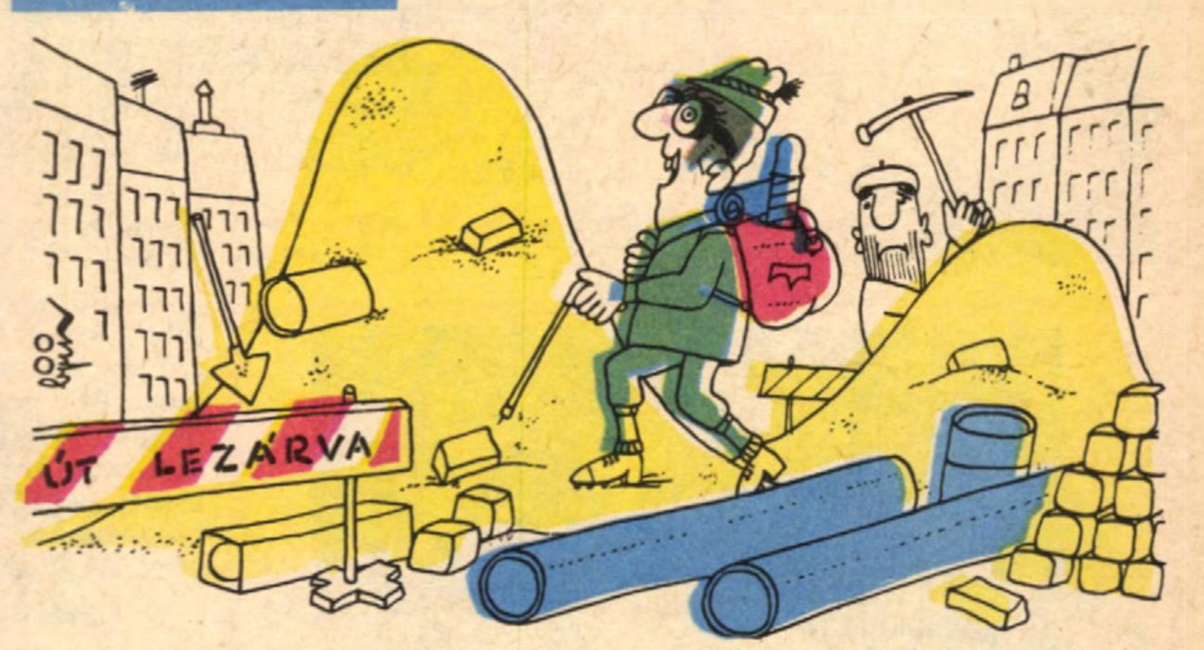
– Mert nem látja a szomszédom, hogy mit csinálok...

Sajdik Ferenc:



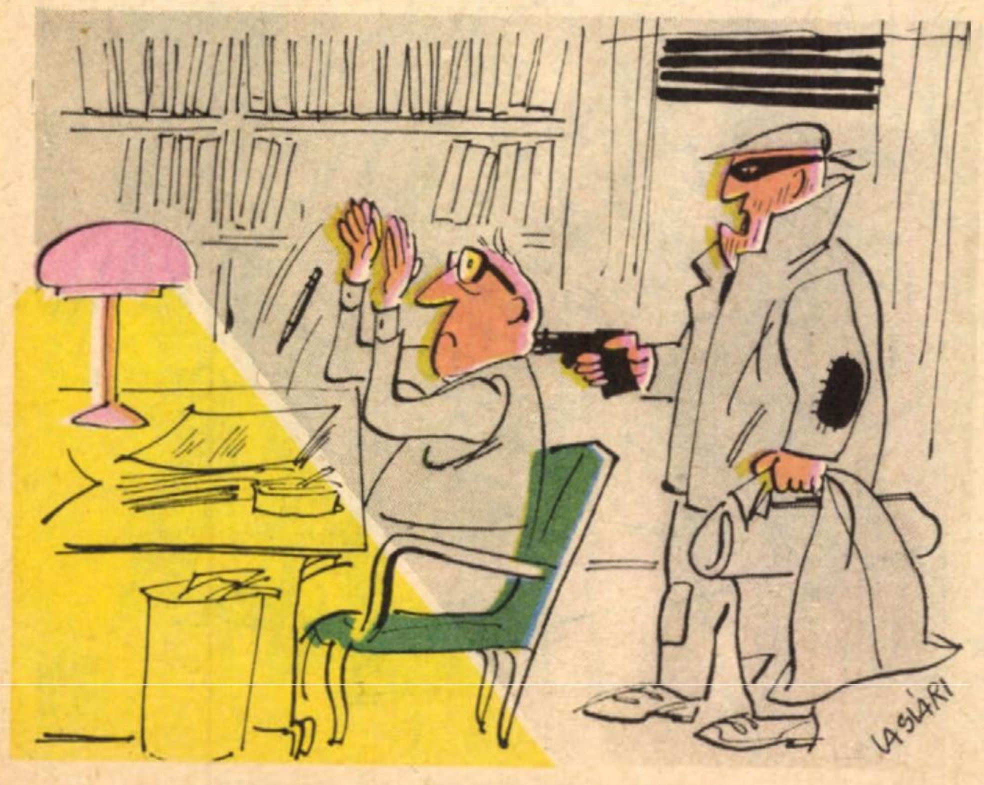
– Mert már világváros.

Balázs-Piri Balázs:



– Mert imádom a turistáskodást!

IRODALOMÉRTŐ BETÖRŐ



– Fel a kezekkel! Legalább addig nem tud írni!

MAGYAR FUTÓK



– Máris lemaradtak 80 méterrel!
– 80 évvel!!!

KÖSZÖNJÜK A LÁTOGATÁST

Kérem, szabják rövidre a látogatást — mondta a csinos kis nővér. — És a világért se izgassák fel a beteget.

A szobában mély csend fogadta a szamaritánusokat és kámforszagú félhomály.

— Hohó, hohó — ordított Ödön bácsi —, itt a mi kis betegünk. Hát hogy ityeg a fityeg, Boldizsár, hogy állunk szerelem dolgában?

— De papa, de papa — cincogott Janka, majd csörömpölni kezdett az ételhordóval.

— Semmi de papa — bömbölt Ödön bácsi. — Asszony, a te neved itt hallgass. Hohó, hohó — fordult újra a beteg felé —, te aztán tudsz élni, Boldizsár. Mi gürcölünk, lótunk-futunk, te meg csak henteregsz itt a puha piheágyikóban, mint a többi grófok. Hetyegsz a kis ápolónőkkel, meg ez, meg az, hajaj, nagy kujon vagy te, Boldizsár.

A beteg szűkölve csúszott lejjebb, már csak az orra látszott, mely sárga volt és hegyes.

Janka nagydarab marhahúsokat húzott elő az ételhordóból, sok reszkető códlival.

— Attól félek, hogy a velőscsont egy kicsit már kihűlt.

— Rá se ránts — harsogott Ödön bácsi. — Majd a hasában felmelegszik. Legalább nem égeti a nyelvét. Te meg ne nyüszíts itt, Boldizsár, ettől kapsz erőre, fiam. Na, szépen eltátjuk a lepénylesőt... ez a púpos teve... ááá...

— Meee... — nyöszörögte a beteg, és Ödön bácsi a térdét csapkodta örömében.

— Ez ő — harsonázta. — Erről rá-ismerek. Kutya egy fickó vagy, Boldizsár, örökké a bolondságon jár az eszed. Nézd csak, Janka, milyen mókásan ugráltatja azt a verébszemét...

Regina néni töltött káposztát hozott konyharuhában, Gézám egy tál kocsonyát szőrös bürkékkel.

— Affektálásról hallani sem akarok — kiáltotta Ödön bácsi. — Neked most jő ízes házi kosztra van szükséged, fiam. Itt én parancsolok. Fogjátok be az orrát, attól tüstént kinyílik az a csókos szája. Na... Boldizsár... szépen... itt megy a krokodil... ááá...

— Böböbö — mondta a beteg, majd kisvártatva hozzátette — grgrgrrrr...

Ödön bácsi ujját a somlai galuskás vájdlingba dugta, majd lenyalta és ciccegett.

— Azt hiszem, a hab egy kicsit megbuggyant — sopánkodott Lujza tánti. — Lehet, hogy savanykás.

— Az a jó — dörgött Ödön bácsi.

— Amennyi eszed van, Lujza, te édességet adnál a betegnek. Hogy elcsapja a hasikáját, mi? Na... Boldizsár... szépen... ez a kafferbivaly... ááá...

Lehajolt a kispárnához.

— Csípnivaló madárka az a kis nővér — mondta. — Na, hadd halljam, mire jutottál vele?

— De papa, de papa — csiripelt Janka és elővette a kövesztett szalonnát.



— Semmi de papa — viharzott Ödön bácsi. — Nagy kujon vagy te, Boldizsár. Volt itt már egy kis etyepetye, mi? Ne tagadd, látom azon a pergamen füleden...

A beteg már percek óta feltűnő nyugalommal viselte a hercehurcát. Az osztályos főorvos benézett a szobába, aztán majdnem átesett a küszöbön.

— Oxigént! — kiáltotta. — Koffeint! Pumpát! Infúziót!

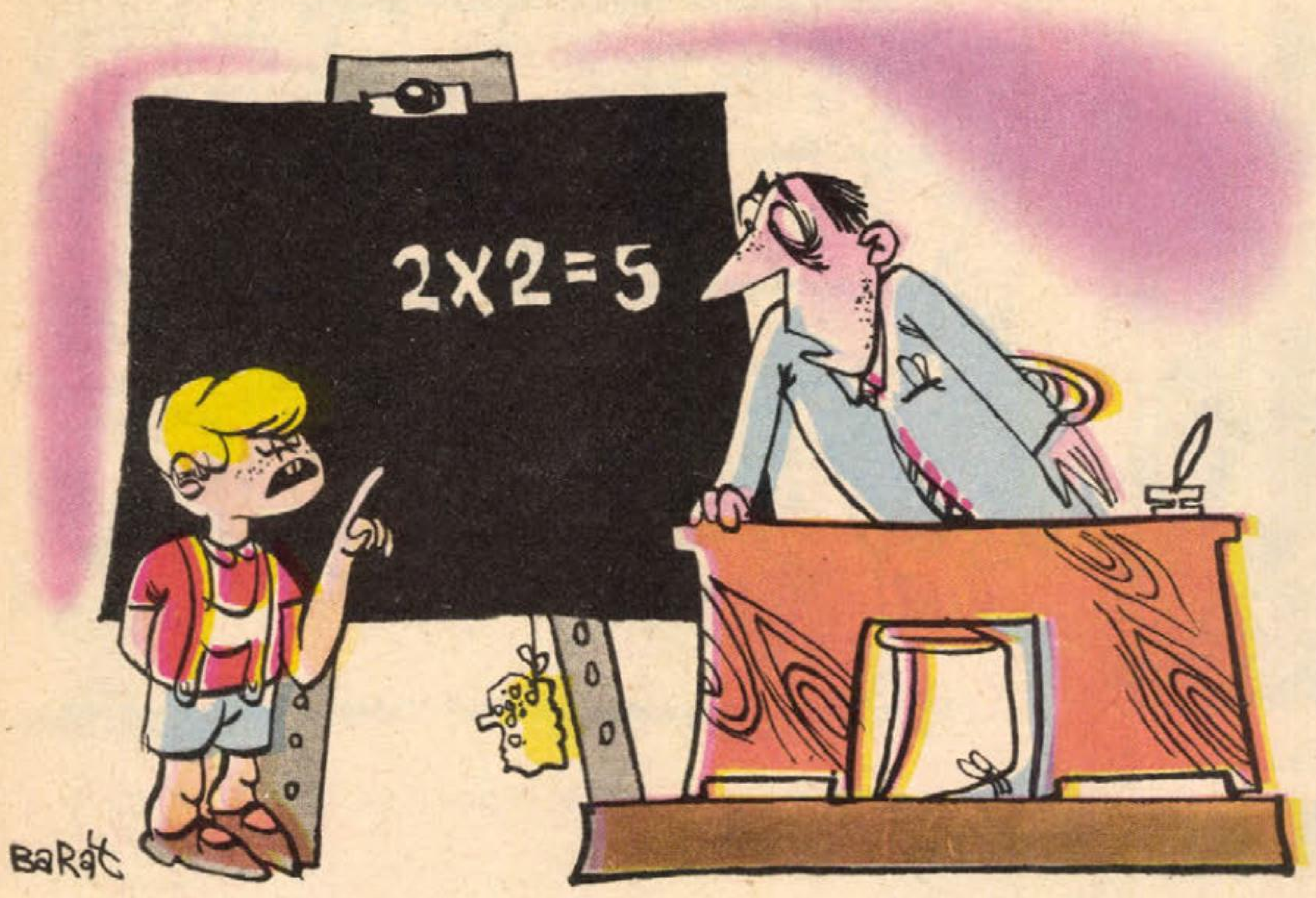
— Ilyenkor az a legfontosabb — magyarázta Ödön bácsi a folyosón —, hogy jókedvre derítsük a beteget. Mégis érezze, hogy tartozik valahova, törődünk vele.

— Maradt itt egy kis körömpörkölt — mondta Edus az alumíniumlábossal. — Ezzel most mi legyen? Adjam a kutyáknak?

— Fészkes fenét! — üvöltött Ödön bácsi. — Még átugrunk szegény Gizához az epeosztályra.

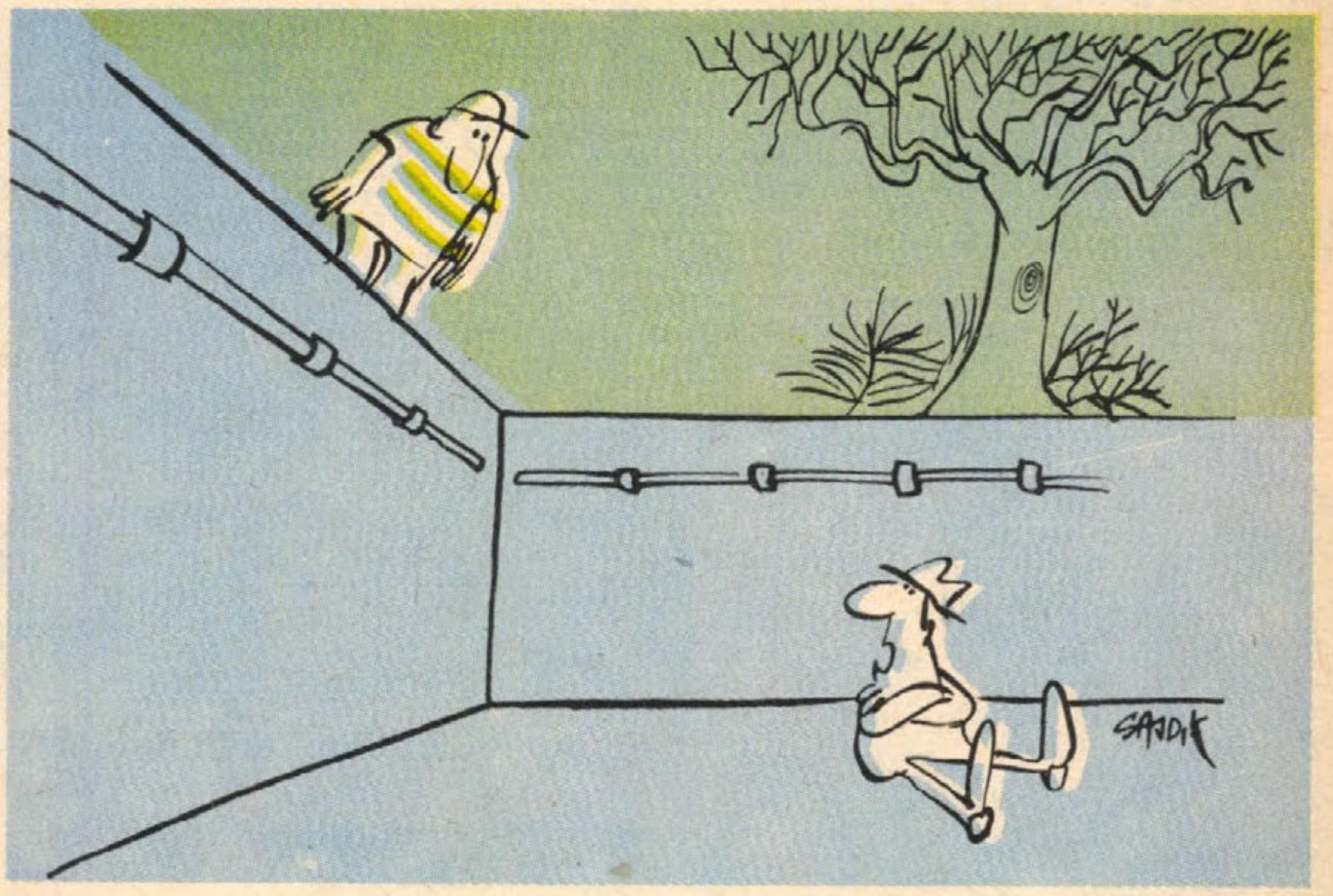
Peterdi Pál

MÉG SOKRA VIHETI...



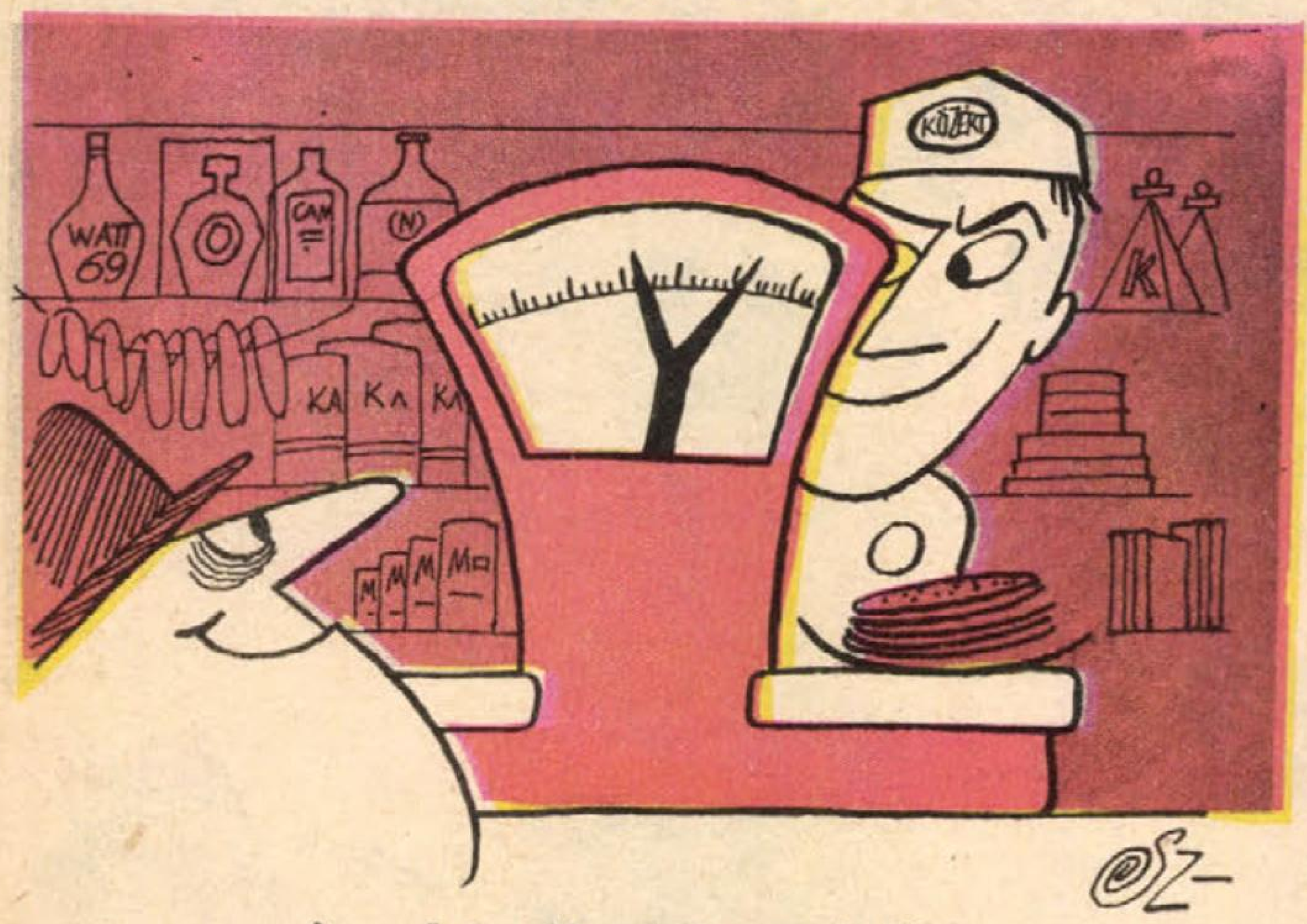
– És azt hiszem, kedves tanár úr, hogy a véleményemmel nem állok egyedül...

A PALATINUSON



– Nyáron úgysem férek ide a tömegtől!

A TÖKÉLETES MÉRLEG



A vevő is elégedett, az eladó is.

ALPINISTA CSALÁD



– Ezek mindig összejárják a talat...

A SZERELŐ

Hosszasan, élesen felberregett a csengő az előszobában. Szlopatka Pál ajtót nyitott. A küszöbön pirospozsgás képű, bajuszos ember állt, szerelő overallban, és a kezében szerszámos táskát szorongatott.

— Jó estét! — mondta megbökve a micisapkáját — A házigazdához van szerencsém? Promontori Béla vagyok, engedelmével. Jelszavam: mindent a lakosság szolgálatában!

— Miről lenne szó? — kérdezte kíváncsian Szlopatka.

— Talán kerüljünk beljebb, kissé huzatos a lépcsőház — mondta a bajuszos és becsukta maguk mögött az ajtót. — Ön huszonnégy órával ezelőtt költözött be ebbe a vadonatúj társasházba. Gratulálok a szép, új lakáshoz.

— Köszönöm.

— Térjünk a tárgyra! — jelentette ki szigorúan a bajuszos. — A ház átvételi bizottsága ugyebár teljesen rendben találta a lakásfelszerelések technológiai állapotát.

— Úgy van. Semmire sincs panaszom. Minden remekül működik.

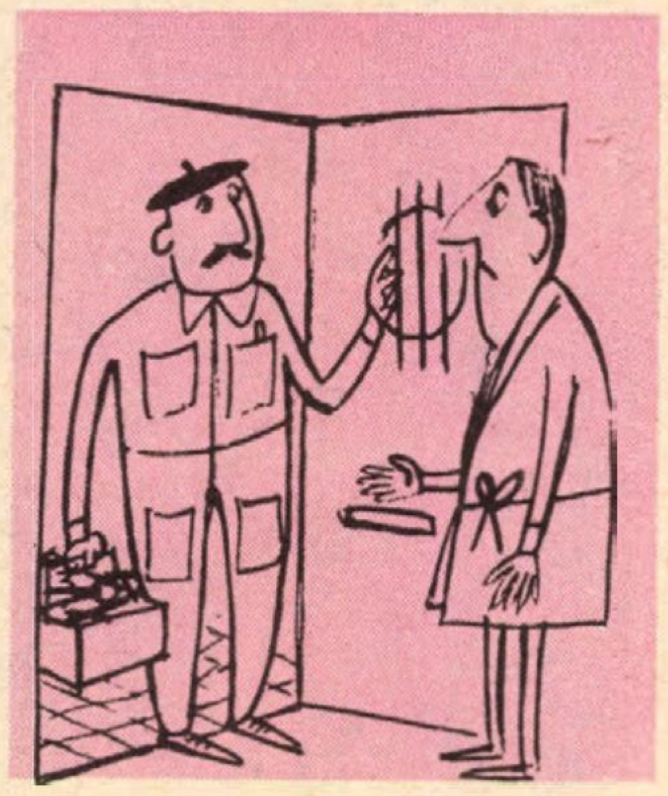
— Ezen könnyen segíthetünk — mondta a bajuszos és kinyitotta a szerszámtáskáját. — Tessék csak mondani, mi van a háznál valami elrontani való? Szakemberrel áll szemközt. Két mozdulat a csavarhúzóval, és a fürdőszobában már nem lehet elzárni a csapot.

— De kérem...

— Hallgasson végig. Ha én egyszer elrontok valamit, az el van rontva. Nem szeretek dicsekedni, de aranykezem van. Egy perc, és volt boyler, nincs boyler. Egyenletes, sima a parkettájuk? Tessék csak rám bízni. Úgy fog hullámzani, mint a Balaton, mikor már fellőtték a piros rakétát.

— Elnézést, hogy közbevágok, de...

— Türelem! Tökéletes, megbízható munkát végzek. Garanciával rontom el a villanyt, a gázt, a fürdőszoba legfontosabb felszerelési tárgyait. S mindezért



igen szerény munkadíjat számítok. Engedelmével, hozzá is látnék...

Szlopatka dühtől remegő hangon rákiáltott a mesterre:

— Tréfál velem? Azonnal hagyja el a lakásomat! Itt minden kitűnően működik. Nem vagyok bolond, hogy engedjem elrontani!

A mester gúnyosan elmosolyodott:

— Ez egy vadonatúj társasház. Minden kitűnően működik. De meddig? — kérdem, tisztelettel. Amíg minden remekül működik, nincs szívük elhívni a szerelőt. De aztán, ha baj van, nagyon nehéz hozzájutni egy szakemberhez. Szaladgálhat, telefonálhat, könyöröghet szerelőért. Ön boldog lehet, hogy én most itt vagyok a helyszínen. Elrontom azt a boylert, ezt, azt, huszonnégy órán belül megérkezik a társam, aki renekül megjavít mindent. Valóban *jobb lesz, mint új korában.* Mert gyakori eset, hogy nálunk az *új lakásfelszerelési tárgyak csak az első javítás után szuperálnak igazán.* Promontori Béla és társa a lakosság szolgálatában! Nos, kedves újdonsült lakástulajdonos?

Szlopatka határozott mozdulattal a vízcsapra mutatott:

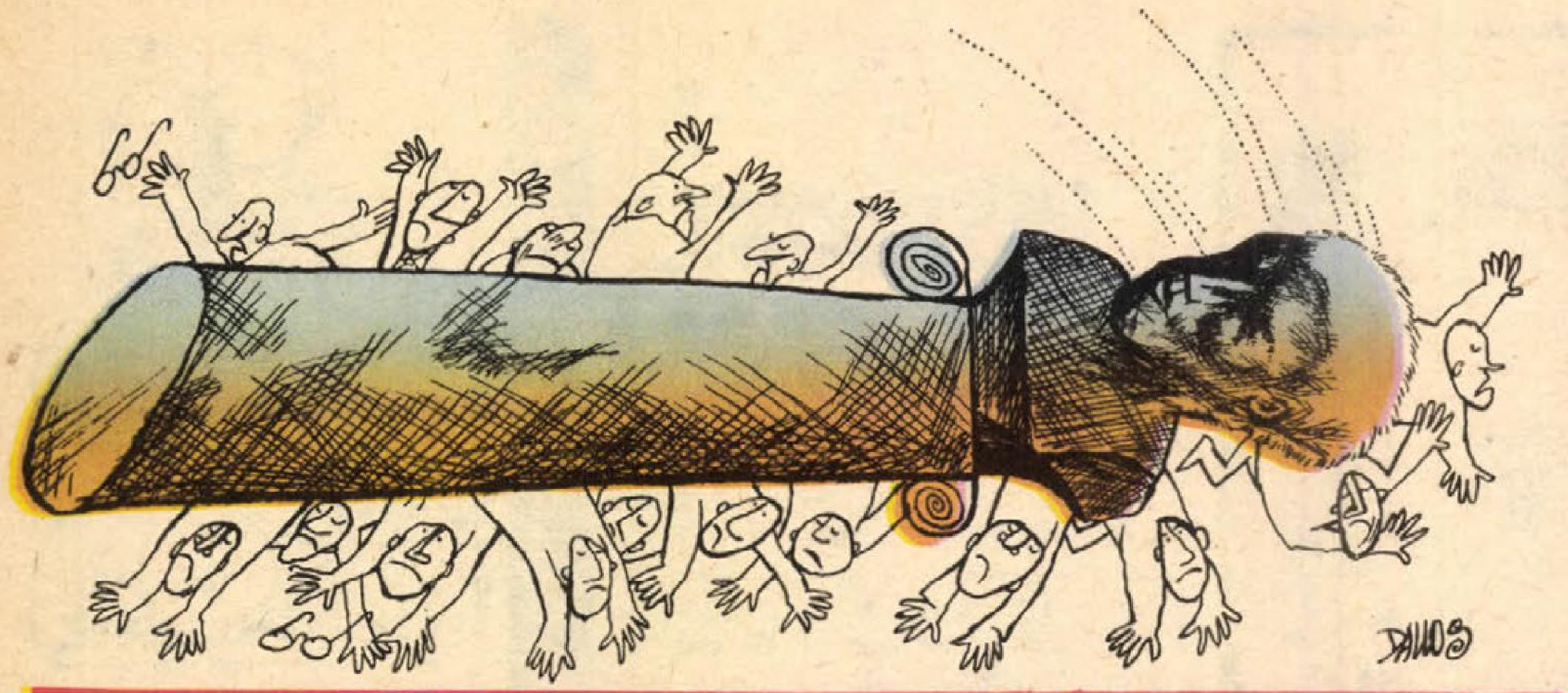
— Mester, ott kezdje!...

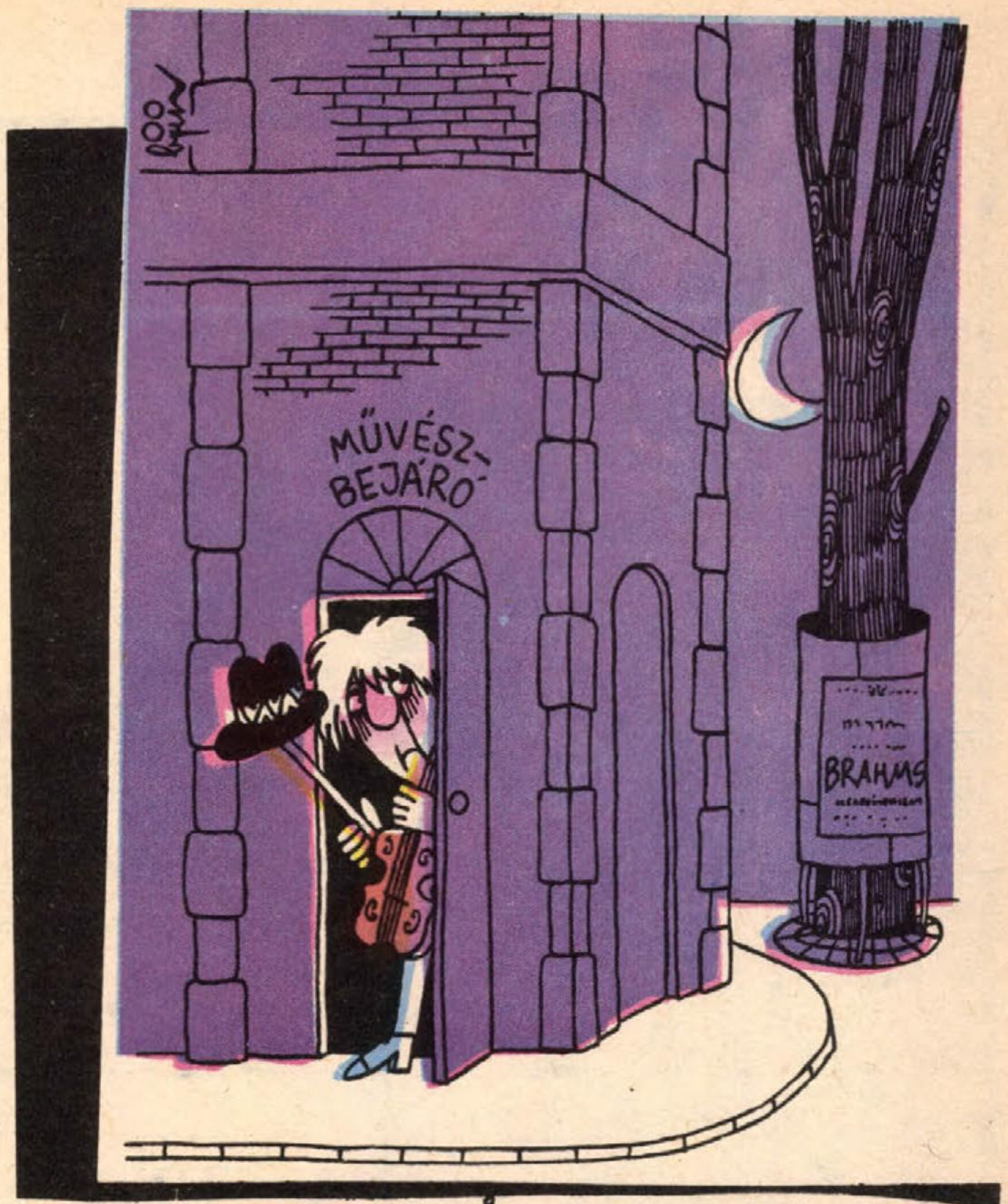
Galambos Szilveszter

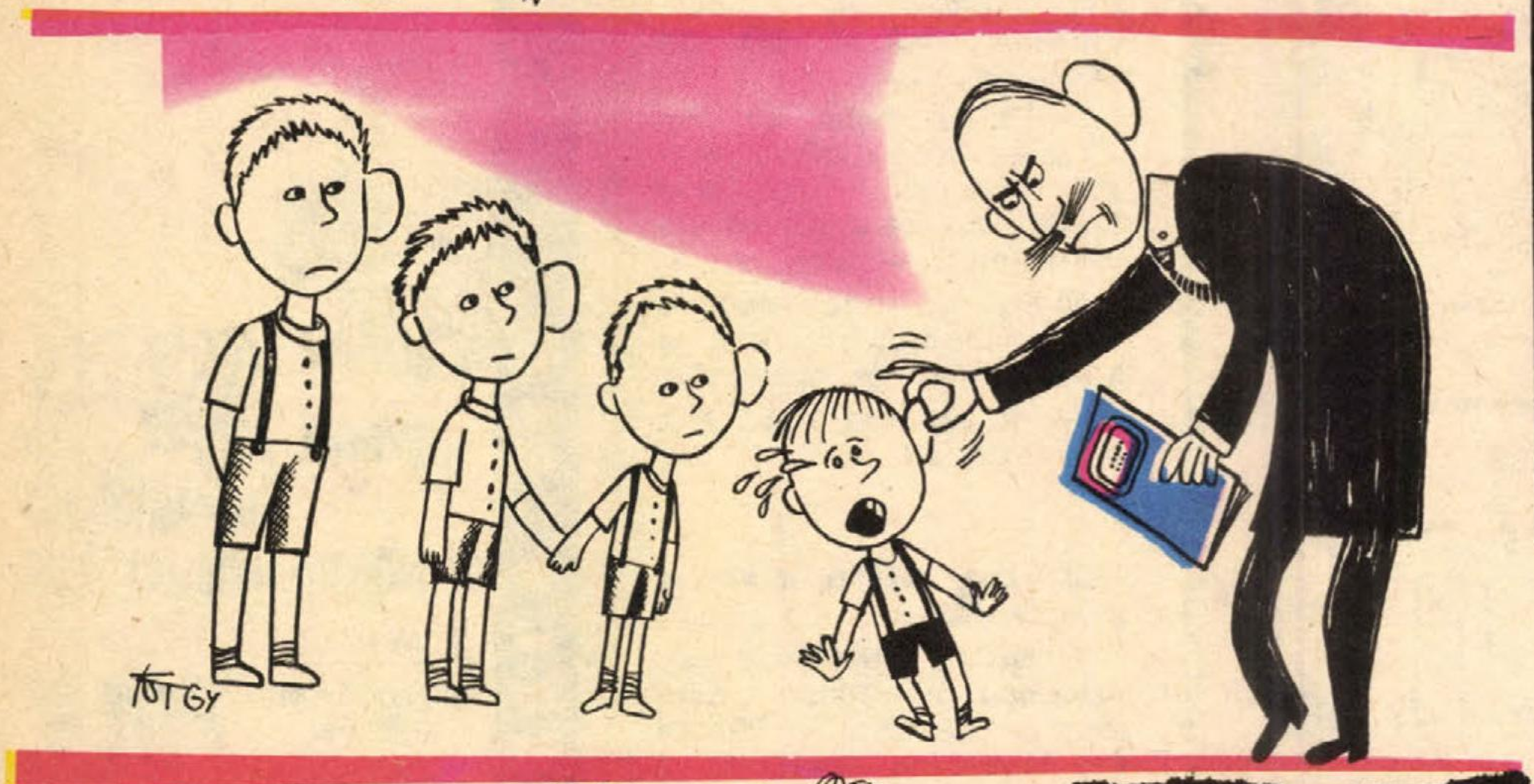
SZIGORÚ ELLENŐRÖK



– A buszt úgysem győzzük kivárni. Ellenőrizzük itt a jegyeket.

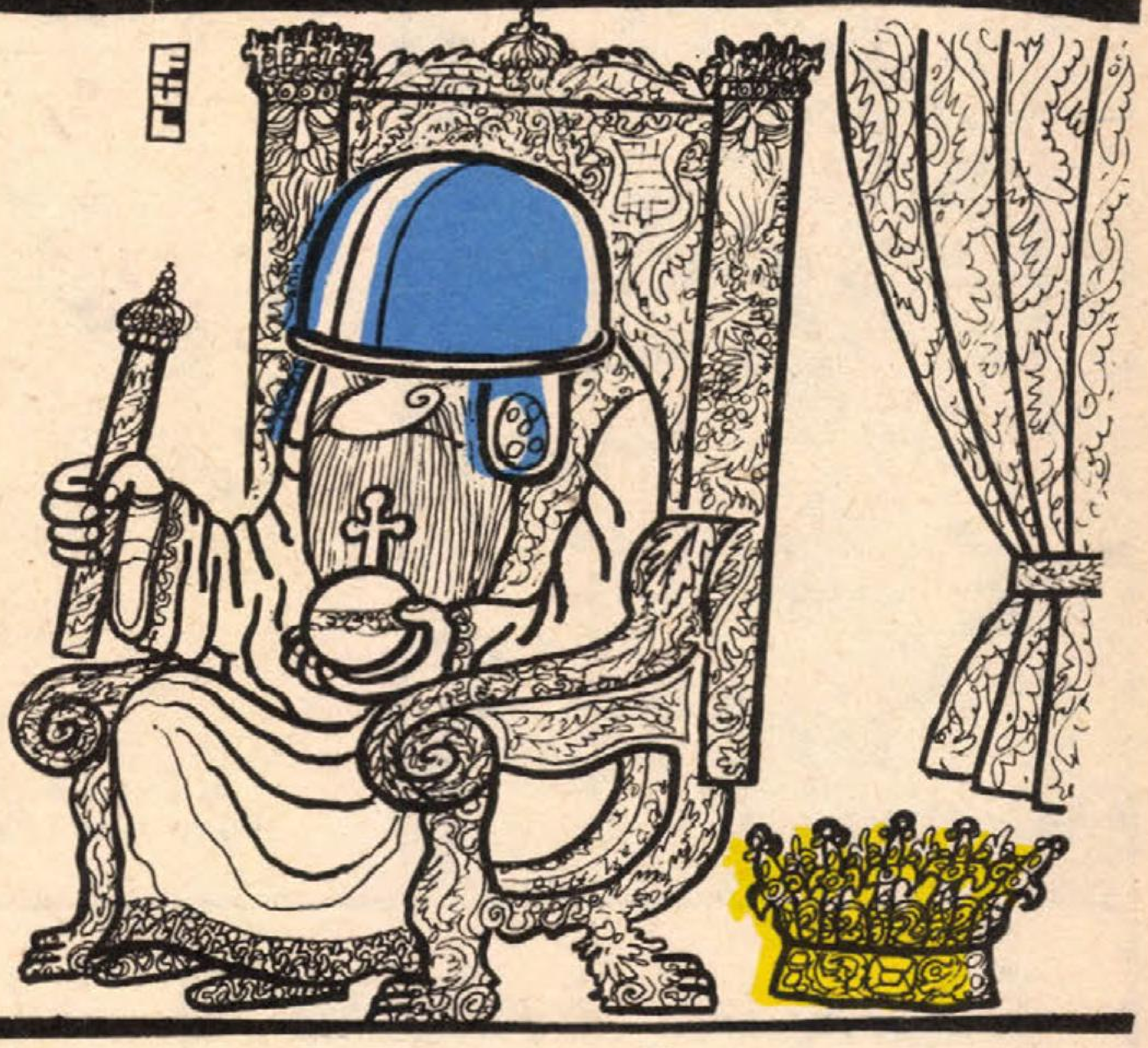


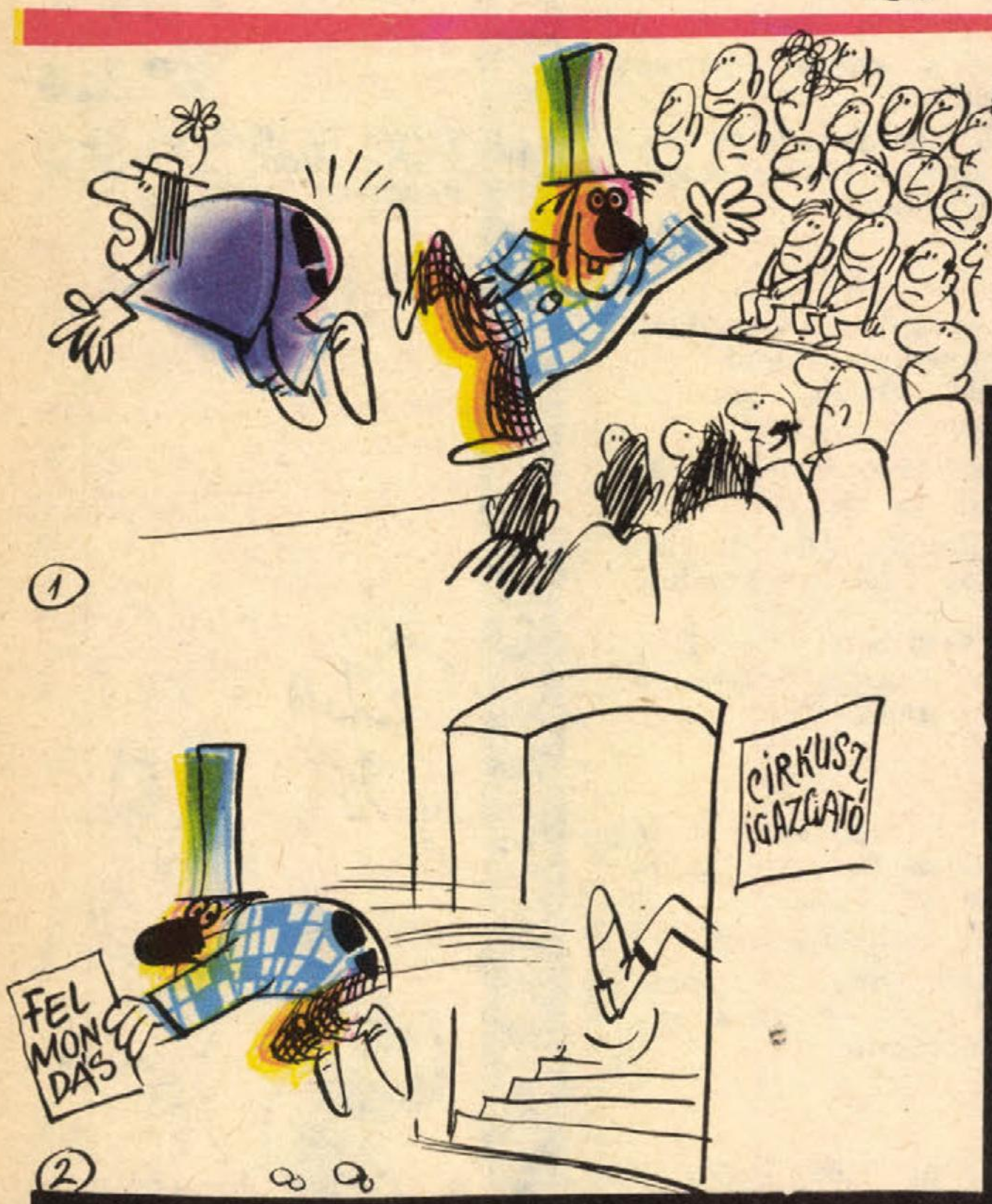


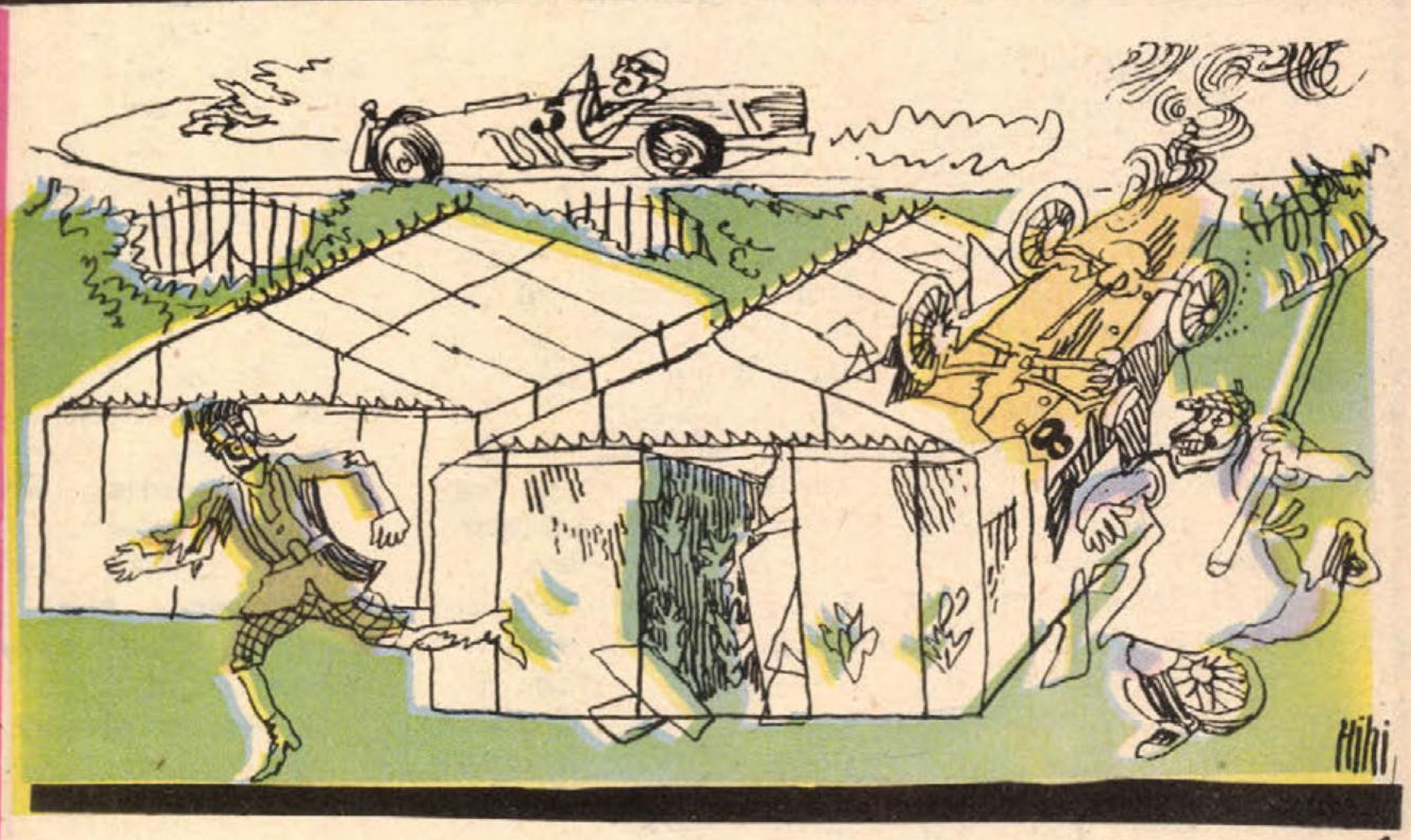


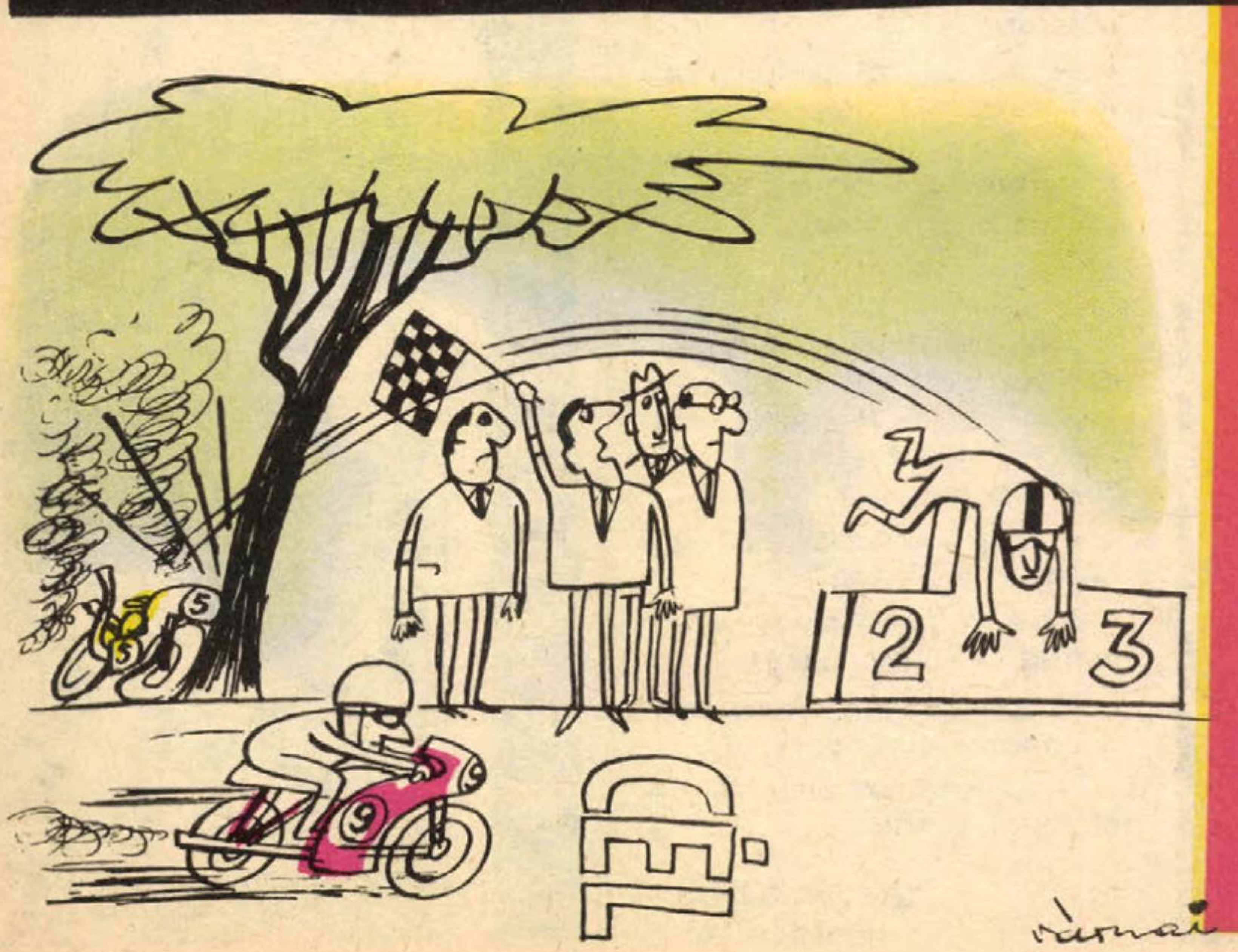
BUKÁS

DALLOS,
TÓT,
BALÁZS-PIRI,
SAJDIK,
VÁRNAI,
FÜLÖP,
HEGEDŰS,
SZŰR-SZABÓ







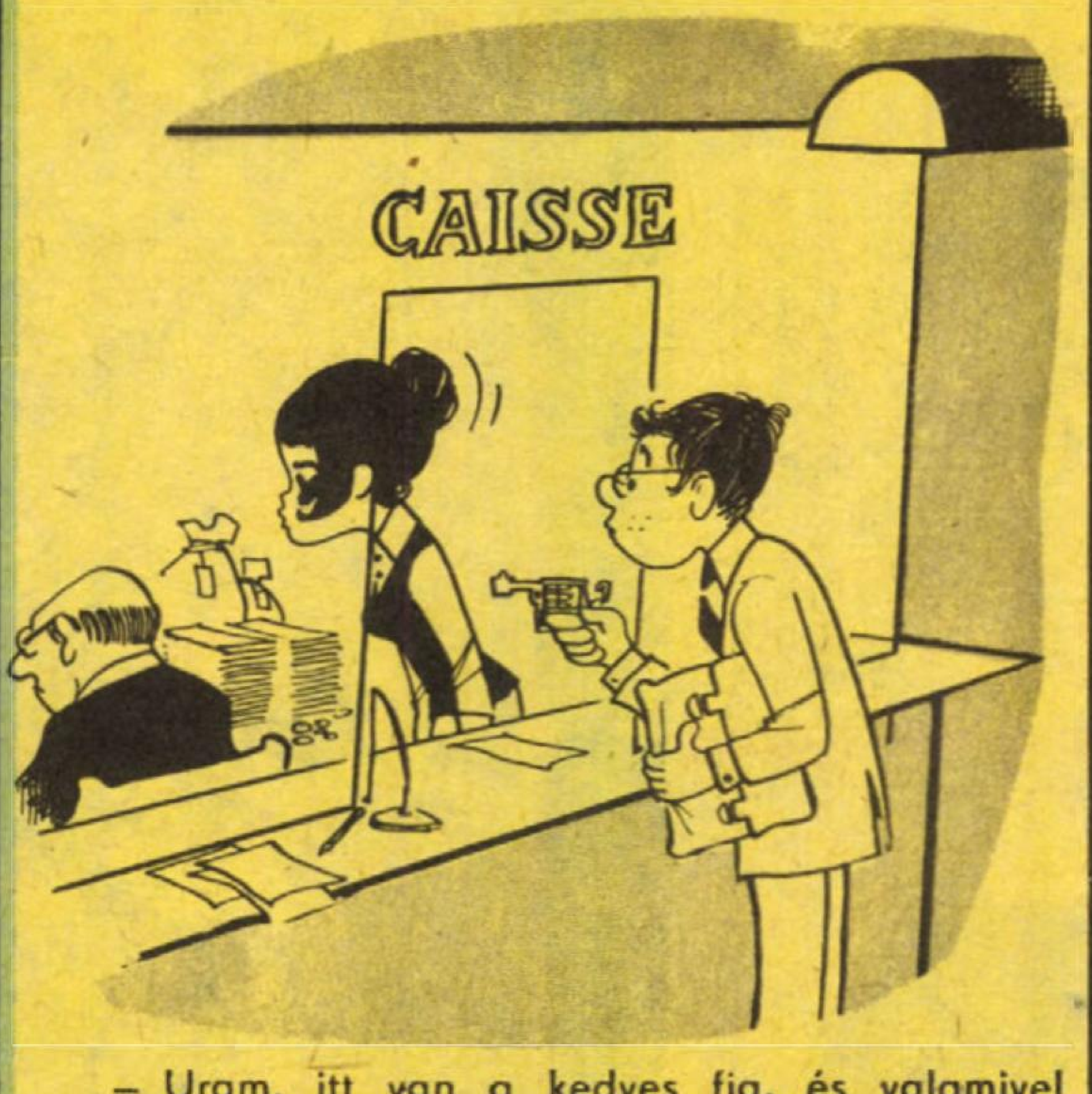




IMPORT HUMOR

FRANCIA LAPOKBÓL

A PÉNZTÁRNÁL



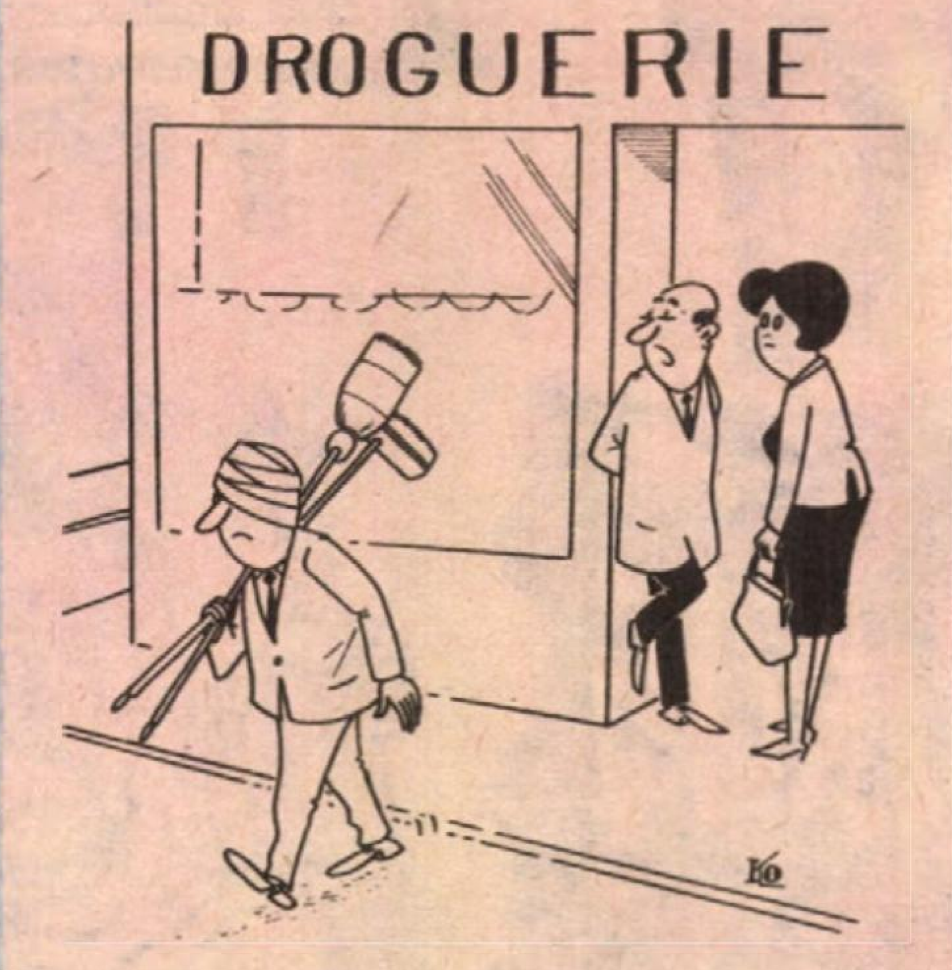
– Uram, itt van a kedves fia, és valamivel több pénzt kér a szokásosnál...

KELLEMES FELFEDEZÉS



– A férjem kesztyűje! Most lett középsúlyú bajnok!

JÓ VEVŐ



– A felesége minden héten összetör egy-két seprűt vagy partvist a fején!

FRANCIA ANEKDOTA

Tisztességesnek látszó étteremben egy vendég elhatározza: sült galambfiókát rendel cukorborsóval. Ez a vendéglő különlegessége. De alighogy nekikezd a madár fölszeleteléséhez, észreveszi, hogy a hús csökönyösen ellenáll a késnek.

— Mondja csak, barátom, nem egy öreg galambot hozott nekem fióka helyett? — kérdezi a pincért.

— De uram! — feleli a pincér méltóságteljesen. — Ön bizonyára téved. Ez nálunk nem fordulhat elő! Mi mindig friss árut tartunk!

A vendég nem firtatja tovább az ügyet, visszatér a galambhoz. Hosszas erőfeszítés után sikerül egy kis darabot levágni a madárból, de mikor a szájába veszi, új felfedezést tesz: a hús keményebb, mint egy kiselejtezett autógumi, teljesen ehetetlen. Ezúttal a vendég nem tudja fékezni magát:

— Pincér, maga becsapott engem! Ez a galamb legkevesebb hároméves! Kemény, mint a kő!

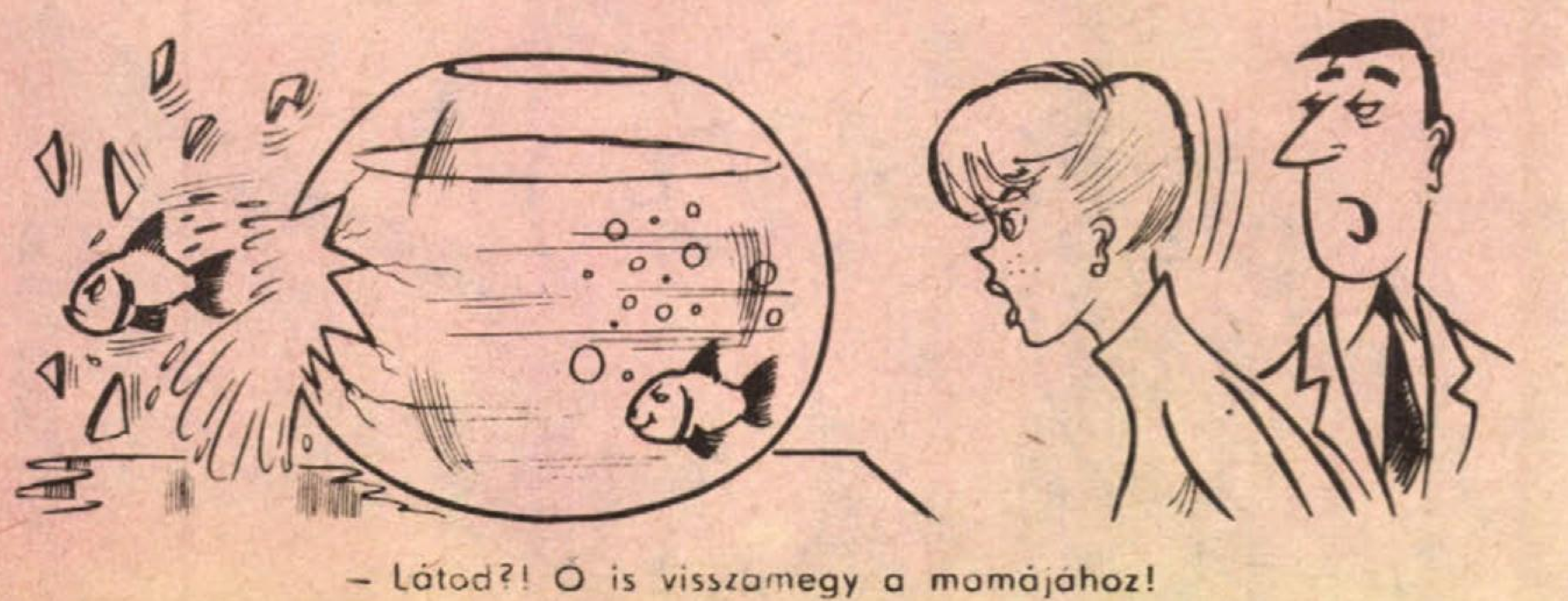
A pincér méltatlankodik:

— Három év? Ez egy idei galambfióka, még verdesett a szárnyaival, amikor behozták. Luxusminőség! Kizárólag nekünk szállítják.

A vita elcsitul, a vendég folytatja a harcot a madárral. Már a combján rágódik, amikor észreveszi: a galamb lábán egy kis gyűrű van, rajta tarsoly, benne apró, megsárgult papírdarab. A vendég kibontja az írást és fennhangon olvassa:

„Hajnalban támadunk. Aláírás: Napóleon."

CSALÁDI VIHAR



– Látod?! Ő is visszamegy a mamájához!

állati históriák

Egy férfi két whiskyt rendel egy londoni bárban. Az egyiket megissza, a másikat a kabátzsebében kuporgó törpe kis kutyájának önti. Azután ismét kér két whiskyt, megint a kicsi kutya kapja az egyiket. És ez így megy tízszer egymás után. Amikor a férfiú már kapaszkodik a bárpulthoz, nem akarják tovább kiszolgálni.

— Hallja, uram, ha nem ad még két whiskyt, végzek magával! — ordítja a feldühödött és alaposan becsiccsentett vendég.

Ebben a pillanatban a kutya kidugja a fejét a kabátzsebből és megszólal:

— És ugyanaz történik a macskájával!...

*

A kakas felvételét kéri a zeneiskolába.

— Neked miért kell még tanulnod, barátom — kérdezi a fülemüle. — Hiszen igy is szépen énekelsz.

Mire a kakas öntelten válaszolja:

— Ezt magam is tudom, de a tyúkok ragaszkodnak az oklevélhez...

*

Az elefánt és az egér az anyakönyvvezető elé mennek. Össze akarnak házasodni.

Az anyakönyvvezető csodálkozik és megkérdi:

— Valóban összeadjam magukat? Jól meggondolták?

— Diszkréció mellett közlöm — súgja halkan az egér —, muszáj!

*

Két egér rágcsál a mozi raktárában. Az egyik megkérdi a másikat:

— No, milyen a film?

— Nem rossz — válaszolja amaz —, de a regény jobb volt...

*

Két bacilus beszélget:

— Jaj, de rosszul érzem magam!

— Mi az, mi történt veled, öregem?

— Nem vagyok jól napok óta. Úgy látszik, elkapott egy penicillin...

*

Éjfélkor éktelen telefoncsörgés veri fel a rendőrséget. Az ügyeletes tiszt felemeli a kagylót:

— Mi történt?

— Egy macska bemászott az ablakon!

Mire a rendőrtiszt kissé méltatlankodva megjegyzi:

— De uram! Ilyesmiért felzavarja a rendőrséget?

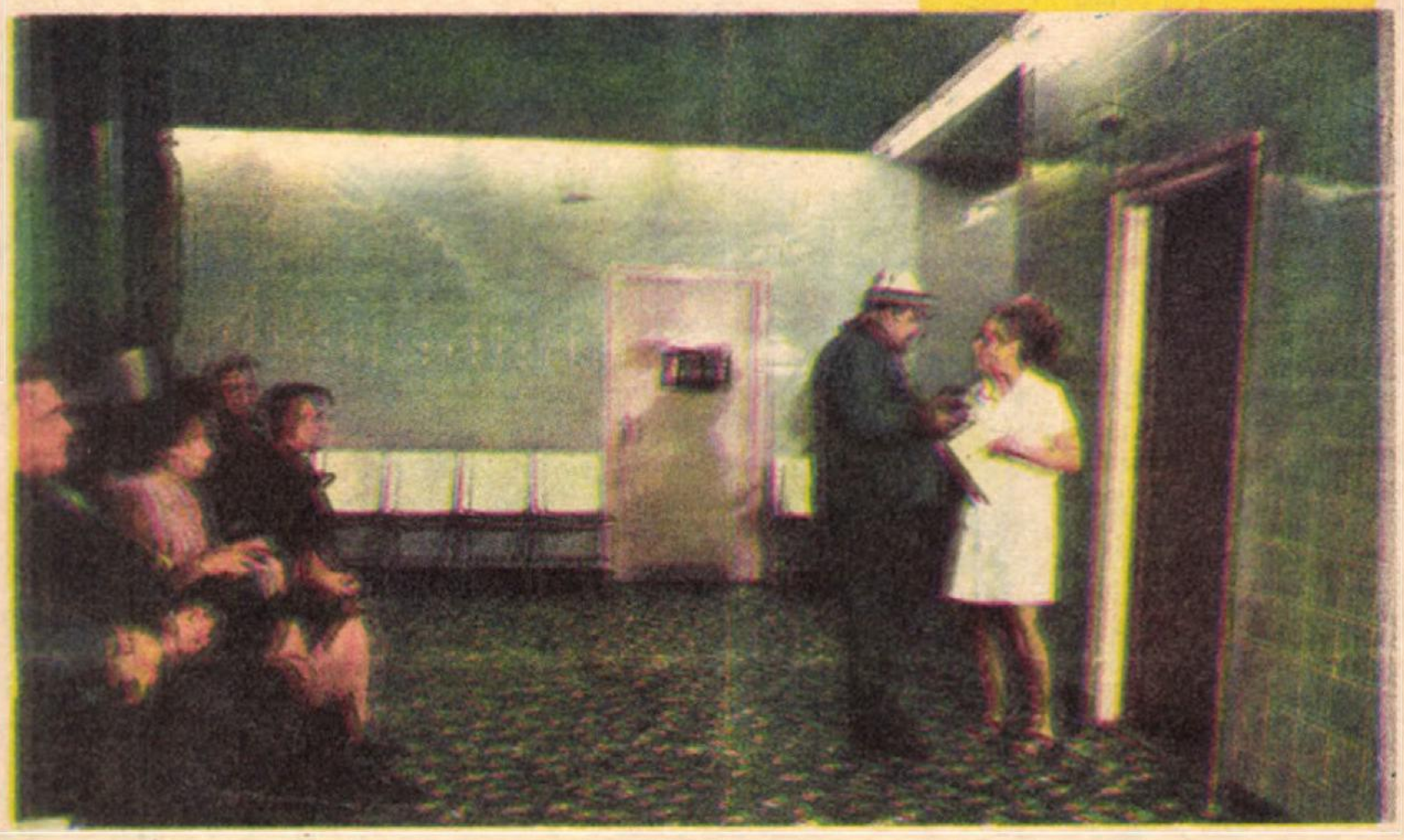
— Semmi uram! Itt a papagáj beszél!...

Révész Tibor gyűjtéséből

TÜCSÖK és BOGÁR

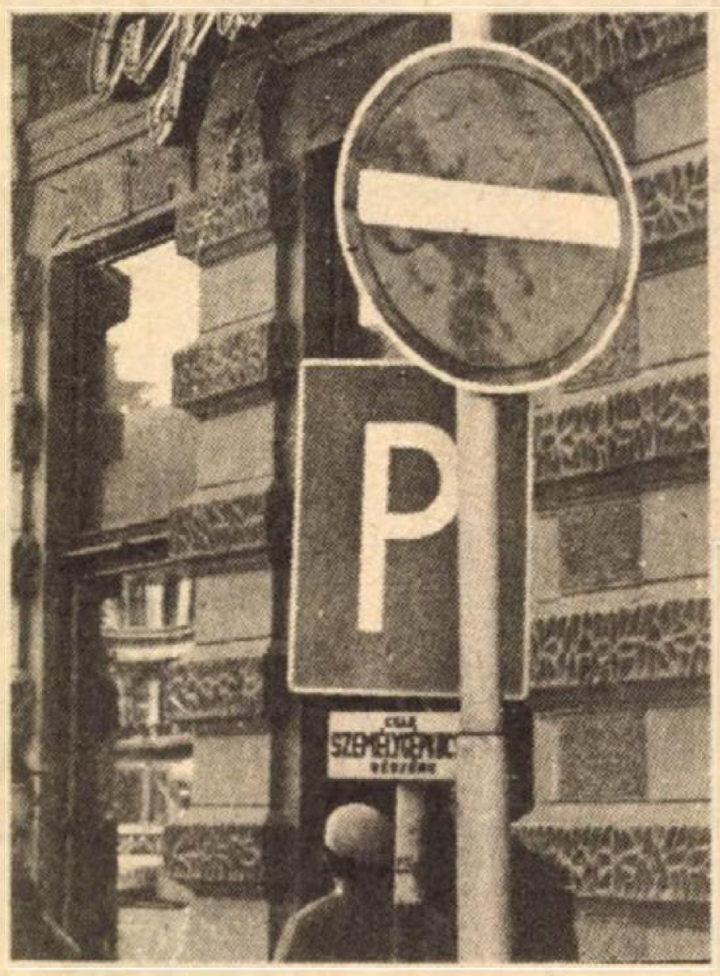
Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

Csupa virág, üveg, fehérség . . .



A képen csak zöldség van, ami nem virág.

(A Tükörből ollózta: Papai Jánosné, Nagykanizsa)



Hogy lehet parkírozni, ha nem szabad behajtani?

(Szegeden fotózta: Kelemen Lehel)

Röpködő nadrág a kocséri éjszakában

Vásároljon varrógépet!

Tanuljon lengyelül!

ABSZURD CÍMEK

(A Pestmegyei Hírlapból ollózta Kovács László, Nagykőrös)



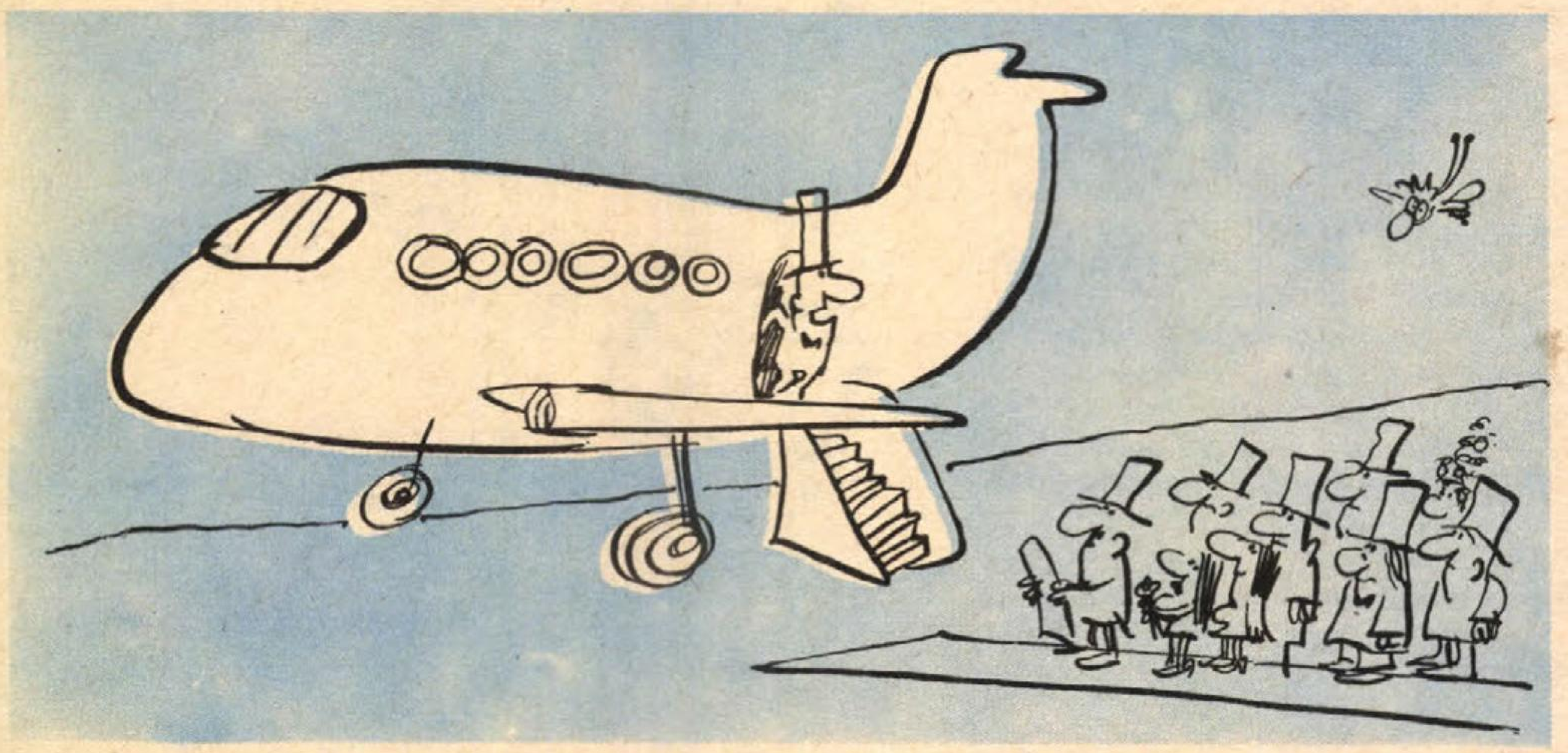
Felirat egy dunaújvárosi házon.

(Fotózta: Palczer János. Dunaújváros)

Kár, hogy a kép a Rába ETO—Bp. Honvéd mérkőzésről készült.

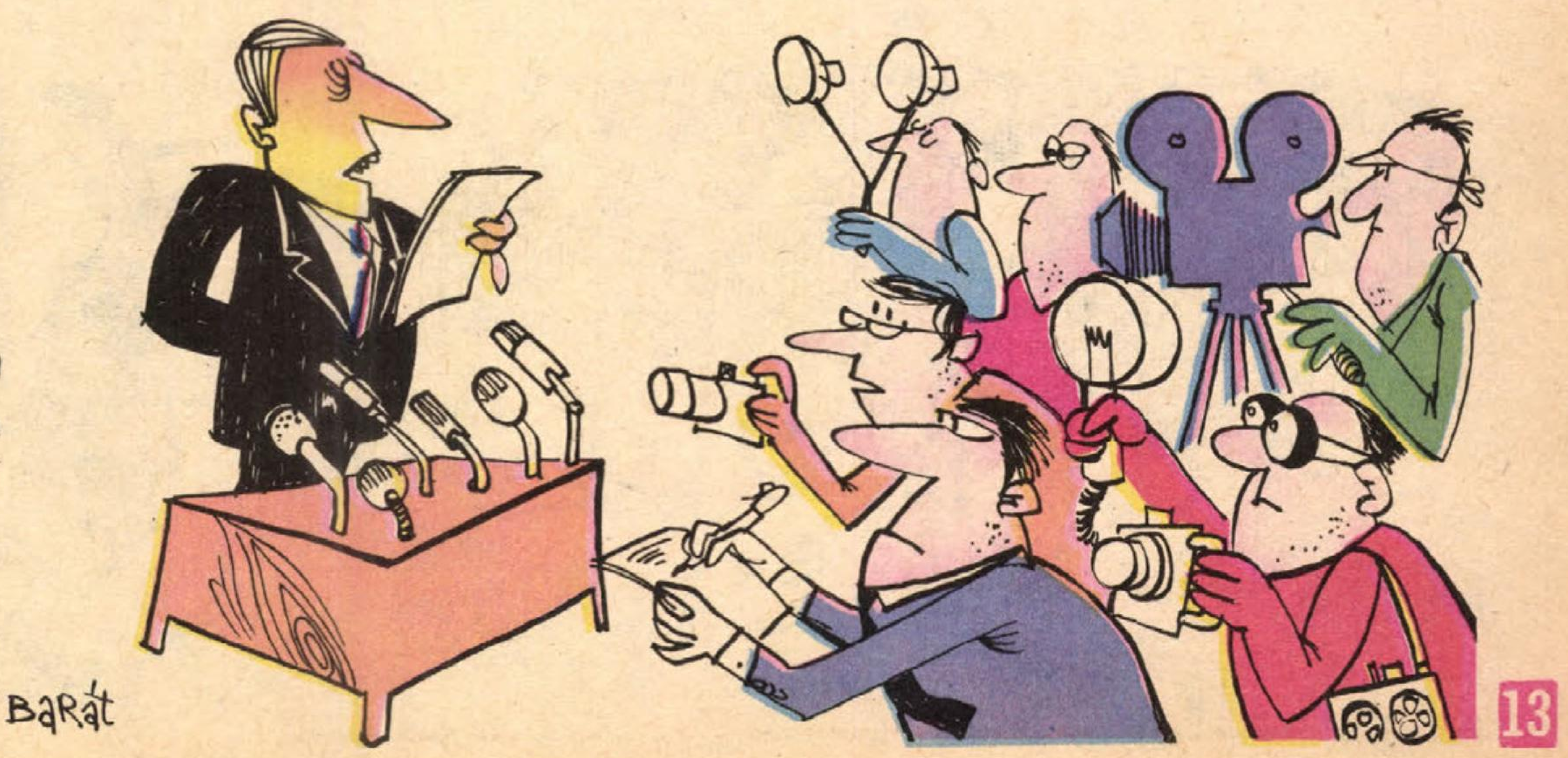
(A Labdarúgásból ollózta: Tóth Sándor. Budapest)





ÜNNEPÉLYES FOGADTATÁS

– Az excellenciás úr mindjárt jön, de most egy nagyon jó regényt olvas, és már csak néhány lap van hátra . . .



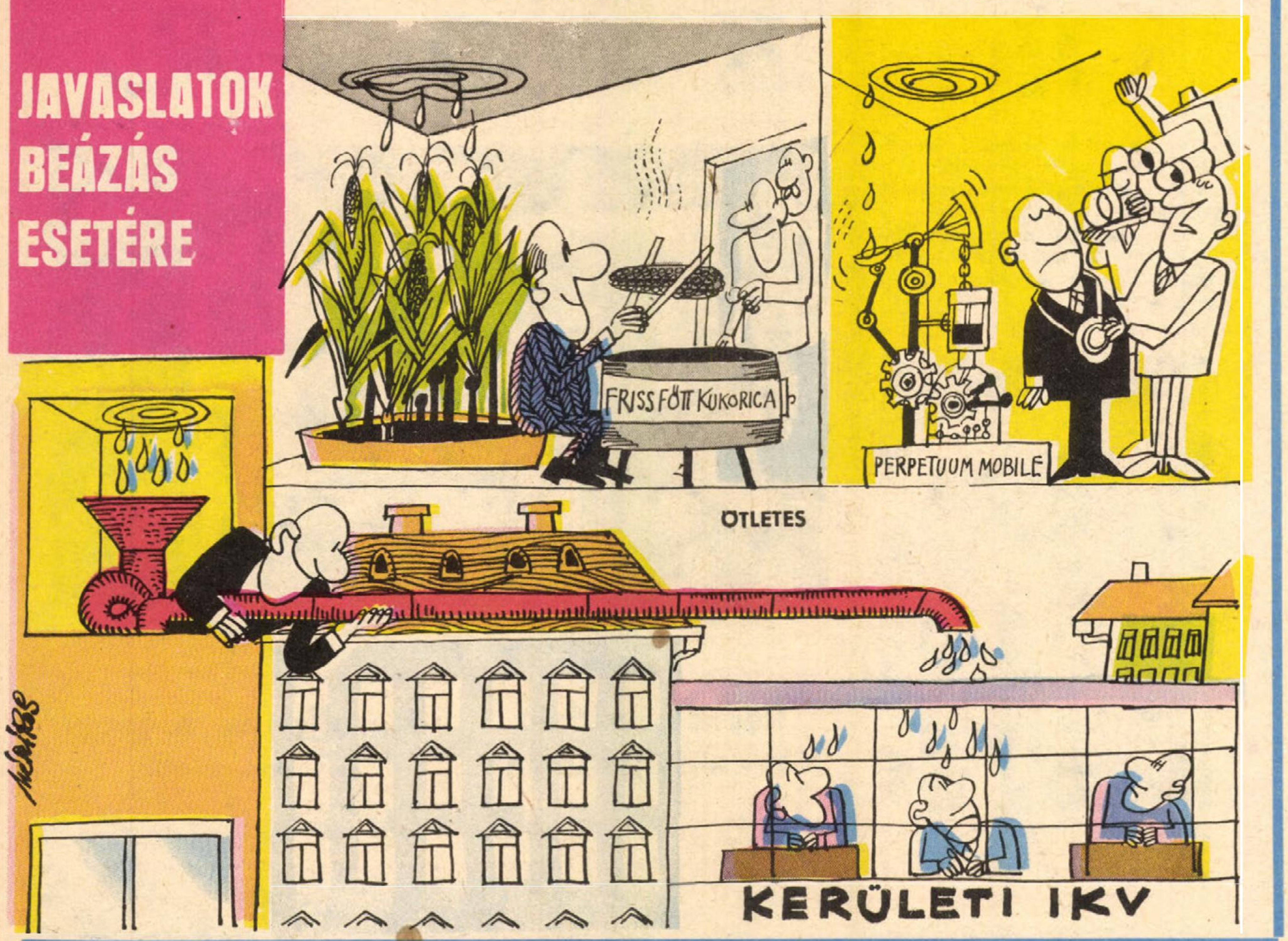
SAJTÓ-TÁJÉKOZTATÓ

– Befejezésül csak annyit: elcserélném a 4 szobás öröklakásomat két kisebbre!

JAVASLATOK BEÁZÁS ESETÉRE

GAZDASÁGOS

ZSENIÁLIS





hátha valaki NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Pagoda a Múzeum körúton találkozik barátjával:
— Hová sietsz?
— Ide megyek a Sportboltba, sítalpat akarok venni.
— Hányas cipőd van?
— Negyvenhatos.
— Negyvenhatos? — csodálkozik Pagoda. — Minek kell akkor neked sítalp?

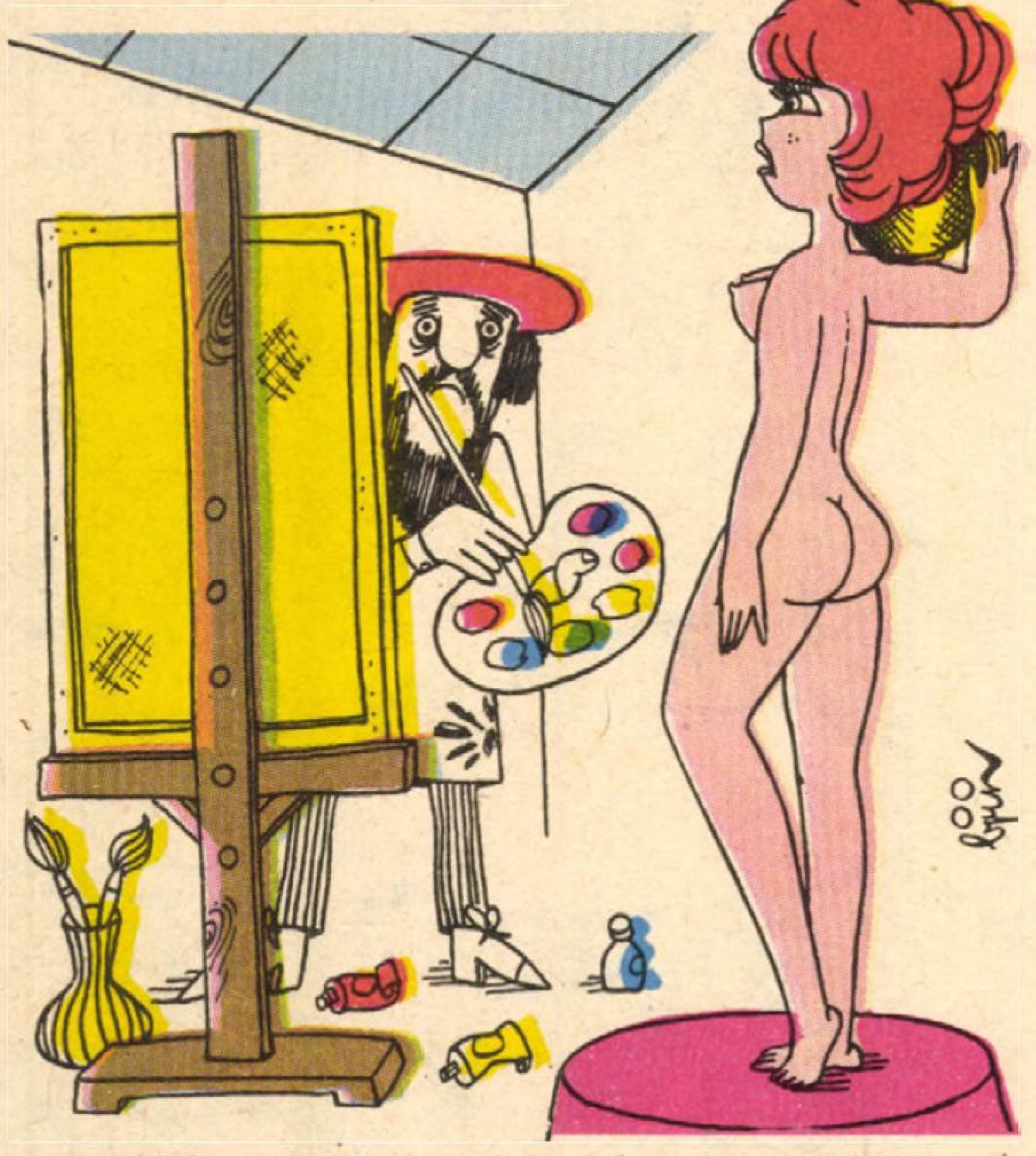
*

A kis Imi találkozik az utcán egyik kis barátjával, aki egy különös alakú dobozt visz.
— Ez micsoda? — érdeklődik Imi.
— Hegedűtok — hangzik a felvilágosítás —, a hegedűm van benne.
— A tied? — csodálkozik Imi.
— Igen. Hegedülni tanulok.
— Hegedülni tanulsz? Hát nektek nincs otthon rádiótok?

*

Az apa rajtakapja a kisfiát, amint az egyik pajtásán térdel és nem engedi el. Rákiált:
— Pali, miért térdepelsz azon a fiún?
— A szemembe vágott.
— Úgy? És nem megmondtam neked, hogy mindig százig számolj előbb, mielőtt haragodban elragadtatnád magad?
— Igen, papa. Hiszen azért térdelek rá, hogy el ne fusson addig, míg kész nem vagyok a számolással.

KONKURRENCIA



– Holnaptól ne számítson rám, mester. Átmegyek a filmhez ...

Szerelem és vidéke

A házasságokat nagyobbrészt a parkokban, kisebbrészt az anyakönyvvezetőknél kötik.

*

FÉRFI ÉS NŐ. A nő lesben állt az erdő alján. Amikor arra jött egy férfi, lecsapott rá, és elhurcolta az anyakönyvvezető elé ...

*

Férfiak egymás közt
— Te meg vagy elégedve a házasságoddal?
— Én meg volnék, csak a barátnőm nincs megelégedve vele ...

*

Egy nő több rablógyilkosságot követett el, és ezért sok évi börtönre ítélték. Amikor a börtönben megtetszett egy fegyőrnek, s ez szerelmi ajánlatot tett neki, a nő felháborodottan így kiáltott:
— De uram! Én tisztességes nő vagyok! ...

*

Szerelem
— Mit érzel? — kérdezte a nő.
— Huzatot ... — válaszolt a férfi.

*

Párbeszéd a megismerés lehetőségeiről
— Ki ez a nő?
— Fogalmam sincs róla ... A feleségem ...

*

— Cherchez la femme! (keresd az asszonyt) — mondták egy férfinak.
— Hol? — kérdezte egy precíz.
— Mikor? — kérdezte egy elfoglalt.
— Minek? — kérdezte egy pesszimista.
— Isten ments! — mondta egy nőgyűlölő.

Szilágyi János

FÁSÍTÁS

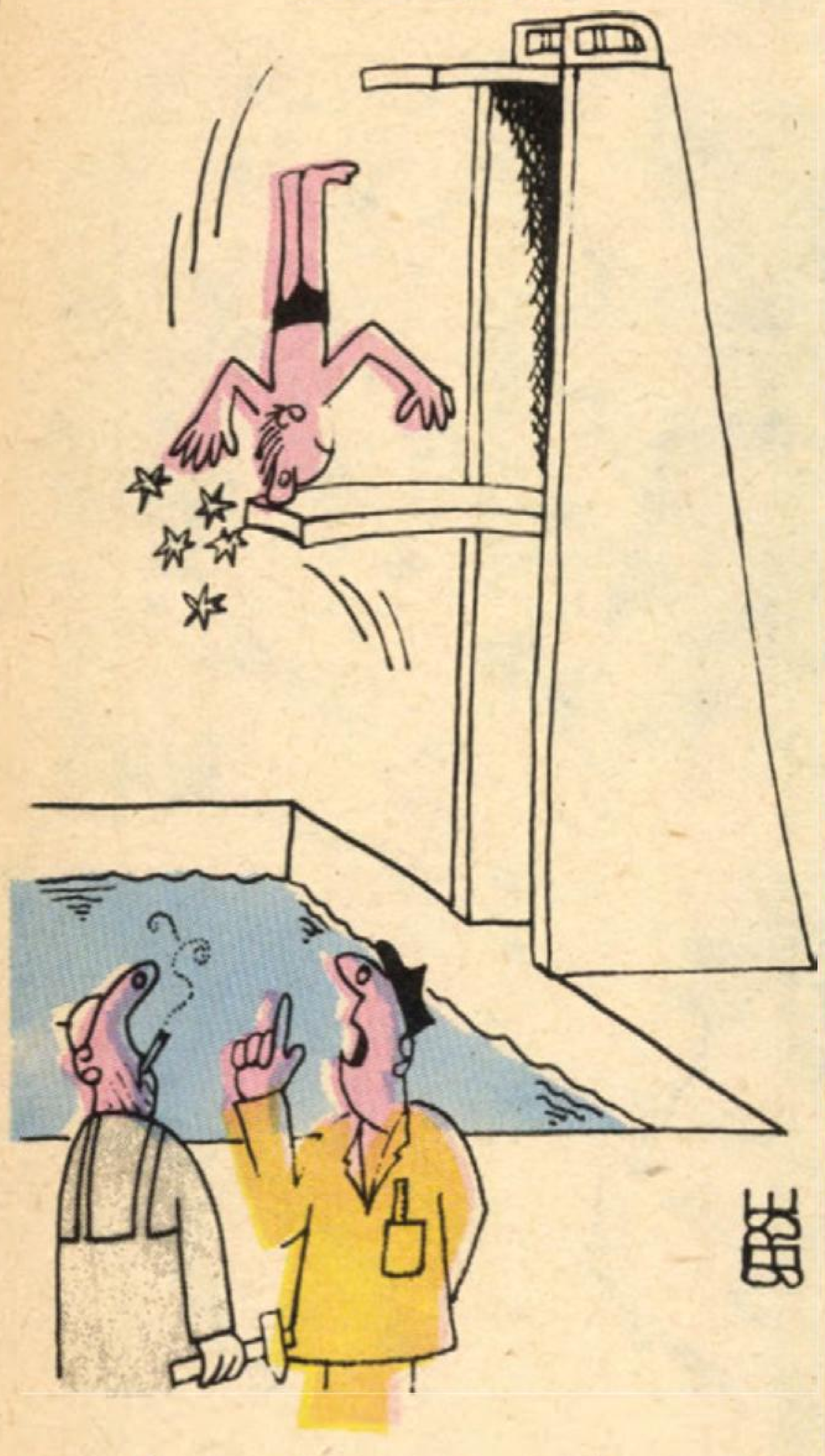


FÉLREÉRTÉS



– Hé, lányok, itt nyílt meg az új butik?

SZAKEMBEREK



– Én mondtam, hogy felülre tegyük a hosszabbik deszkát...

RÉBUSZ

170. rejtvényünk megfejtése:

H -Y

Hegedül

A 100 forintos díjak nyertesei a következők: Korneth András, Győr, Dimitrov s. 26., Sándor Vilmos, Bp. XIII., Fürst Sándor u. 8., dr. Erdei Árpádné, Debrecen, Járásbíróság.

172. REJTVÉNYÜNK:



A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb április 19-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 8. Pf.: 53.



Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, •142—220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. — 71.2521 2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme: Budapest, 8. Pf. 53.

VÁLASZTÁSOK IDEJÉN

ÉRDEKLŐDÉS



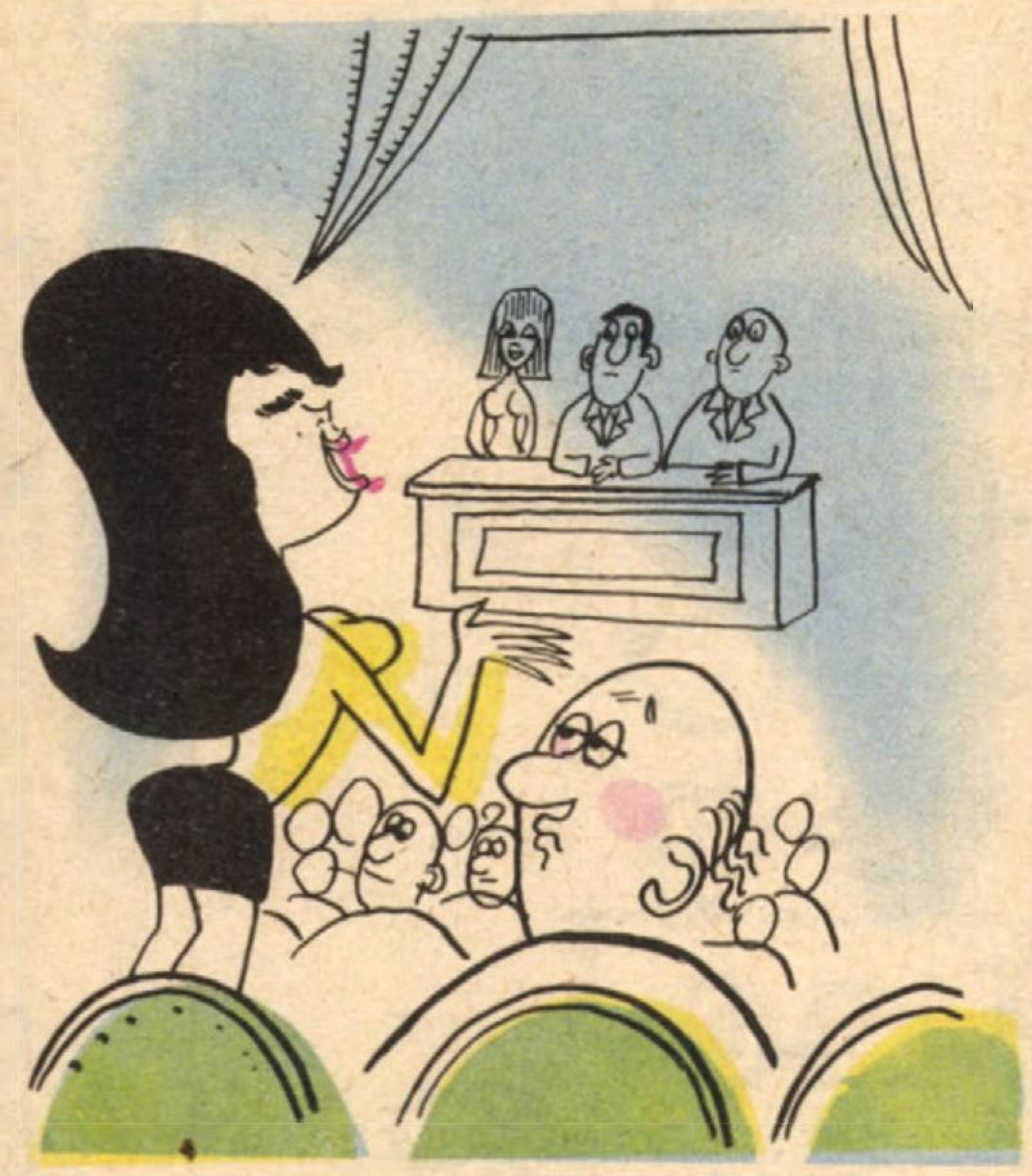
– Gizike, magácska már választójogosult?...

ERÉLYES ASSZONY



– Csak ne bízd el magad, Alfréd, itthon nincs szavazati jogod!!

JELÖLŐ GYŰLÉSEN



– Én Stanislaw Mikulskit javaslom tanácstagnak!

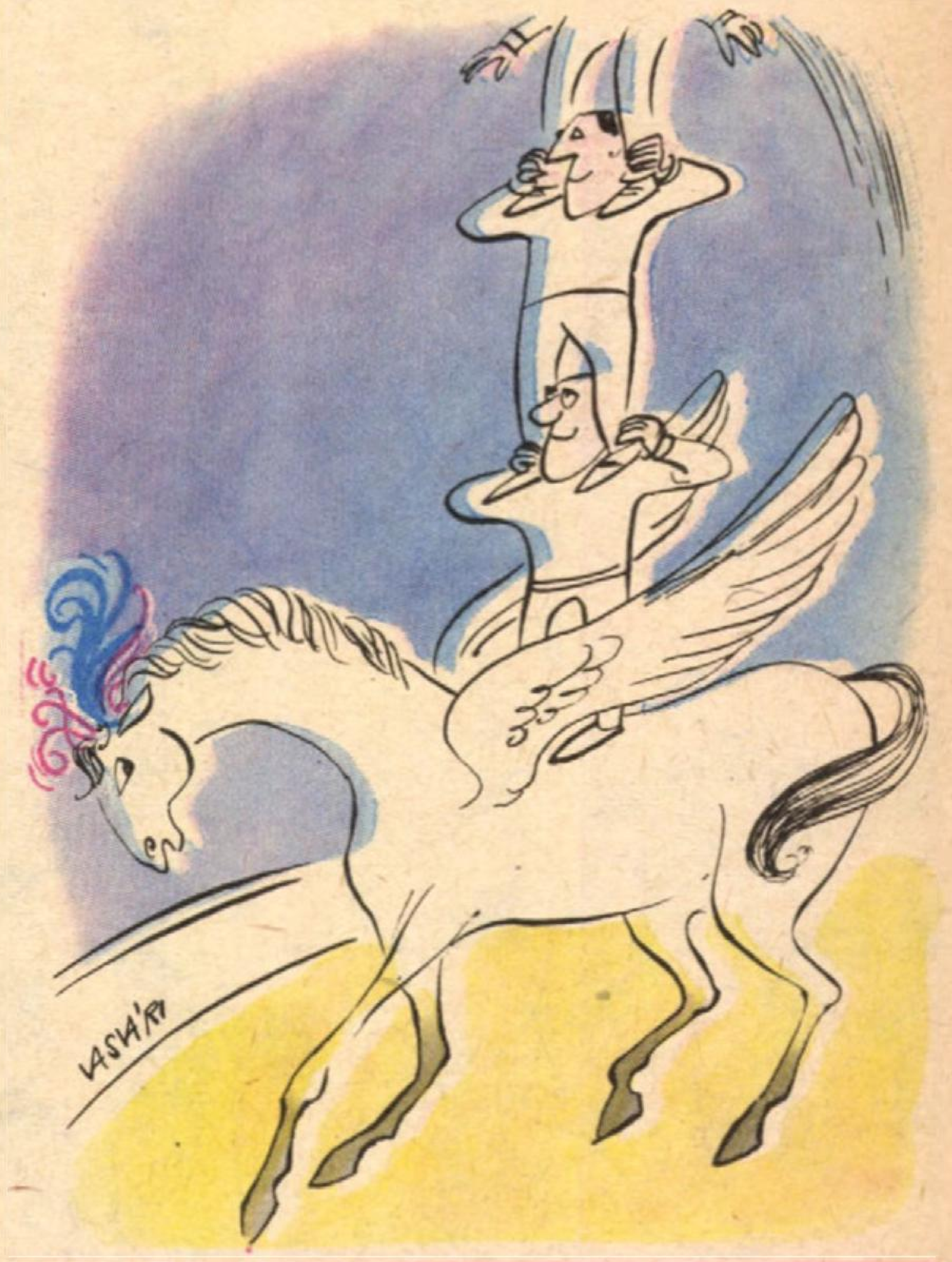
SZESZTILALOM



– Kár, hogy csak négyévenként vannak választások!

Hidvégi János rajzai

IRODALMI UGRÓCSOPORT



SZILÁNKOK

ÜZLETEMBER

— Miért látogatja annyi szerelmespár a maguk eszpresszóját? Hiszen nincs is boxos helyiségük.

— Közkívánatra, esténként háromszor, áramszünetet tartunk.

HALADÓ FOKON

Brahovácz büszkén meséli:

— *A múlt héten beiratkoztam egy angol nyelvtanfolyamra.*

— *És hogy halad?*

— *Kitűnően. A disznóságokat már tudom és állítólag remek a kiejtésem.*

BIZALMATLAN ÜGYFÉL

— Halló! Telefonébresztő szolgálat?

— Igen.

— Az előbb azt kértem, hogy reggel öt órakor csengessen fel.

— Úgy van.

— De mi történik akkor, ha maga elalszik? Azonnal adjon egy számot, akit megkérhetek arra, hogy négy órakor felébresszе magát.

SÉRTŐDÖS EMBER

— *A leghatározottabban kikérem magamnak!*

— *Mit?*

— *Azt még nem tudom.*

FIATAL HÁZASOK

— Egyelőre nem szeretnék gyereket. Elég az a nyolc, ami van.

SZÉP KIS SZÜLŐK

— *Kész a vacsora. Hol van Pistike?*

— *Leszaladt a térre focizni.*

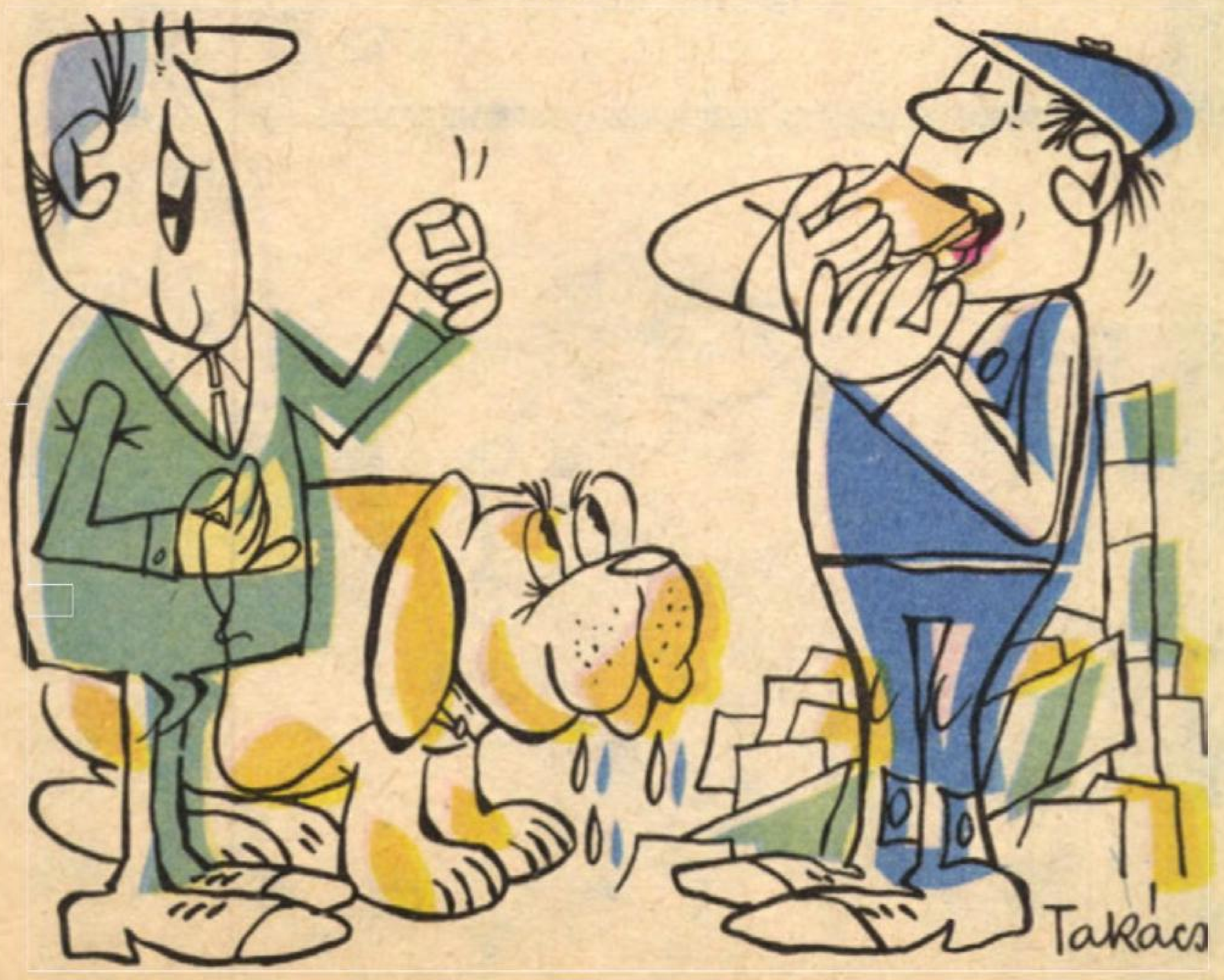
— *Mikor?*

— *Négy hónappal ezelőtt.*

— *Akkor még várhatunk a kölyökre. Imádja a futballt...*

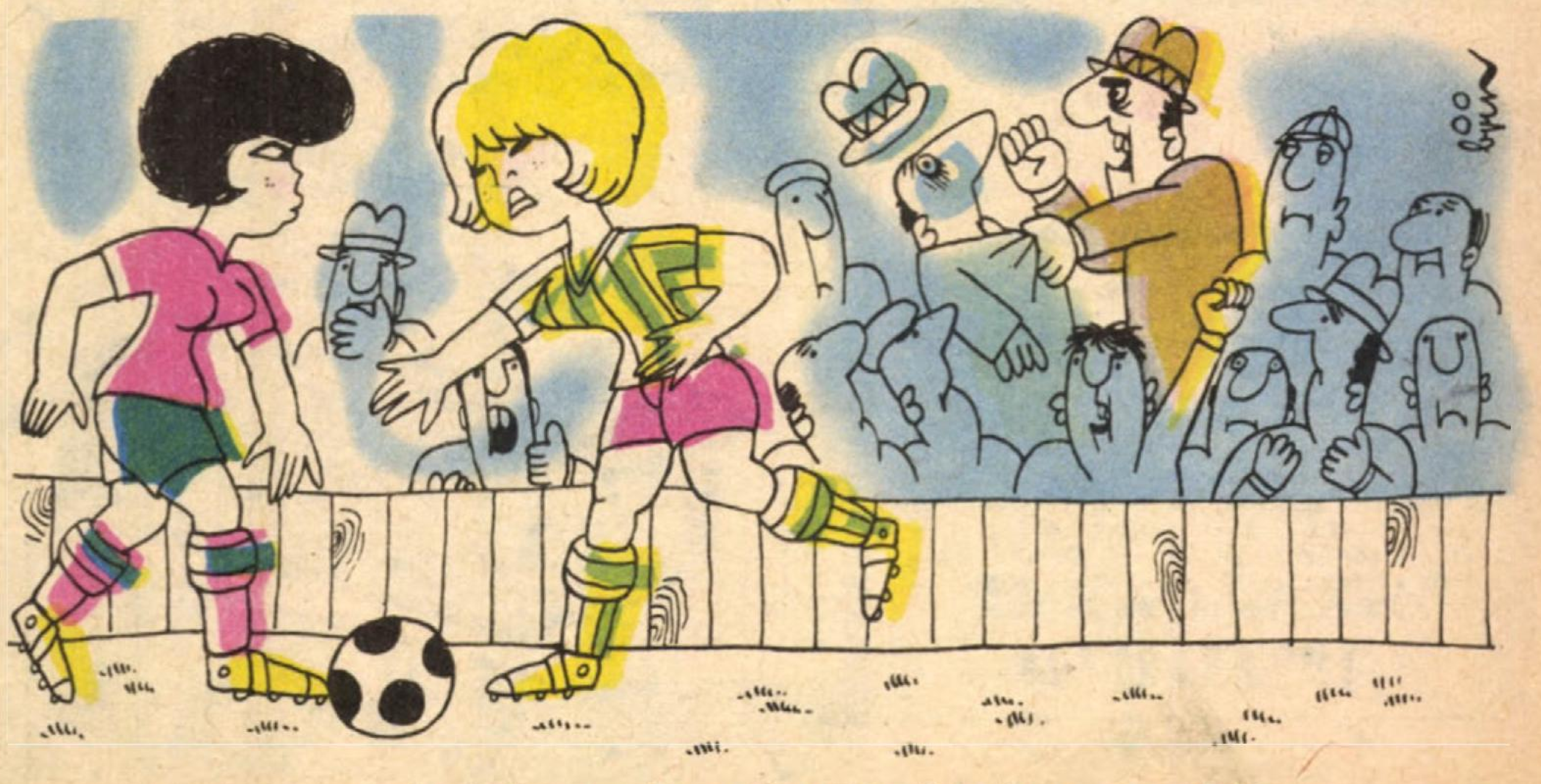
G. Sz.

A KÍVÁNÓS KUTYA



– Csak egy harapást adjon!

NŐI FOCI



– Ismételje meg, ha meri, amit a feleségemre mondott...